

ПОЛИТИКИН

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1045
7. I 1972.

ЗАБАВНИК

ТАЗИ ПЕ...

СИРИО

НОВИ
ЈУНАЦИ
ЗАБАВНИКОВОГ
СТРИПА

ЦРВЕНИ ТИГАР

ХИДРА

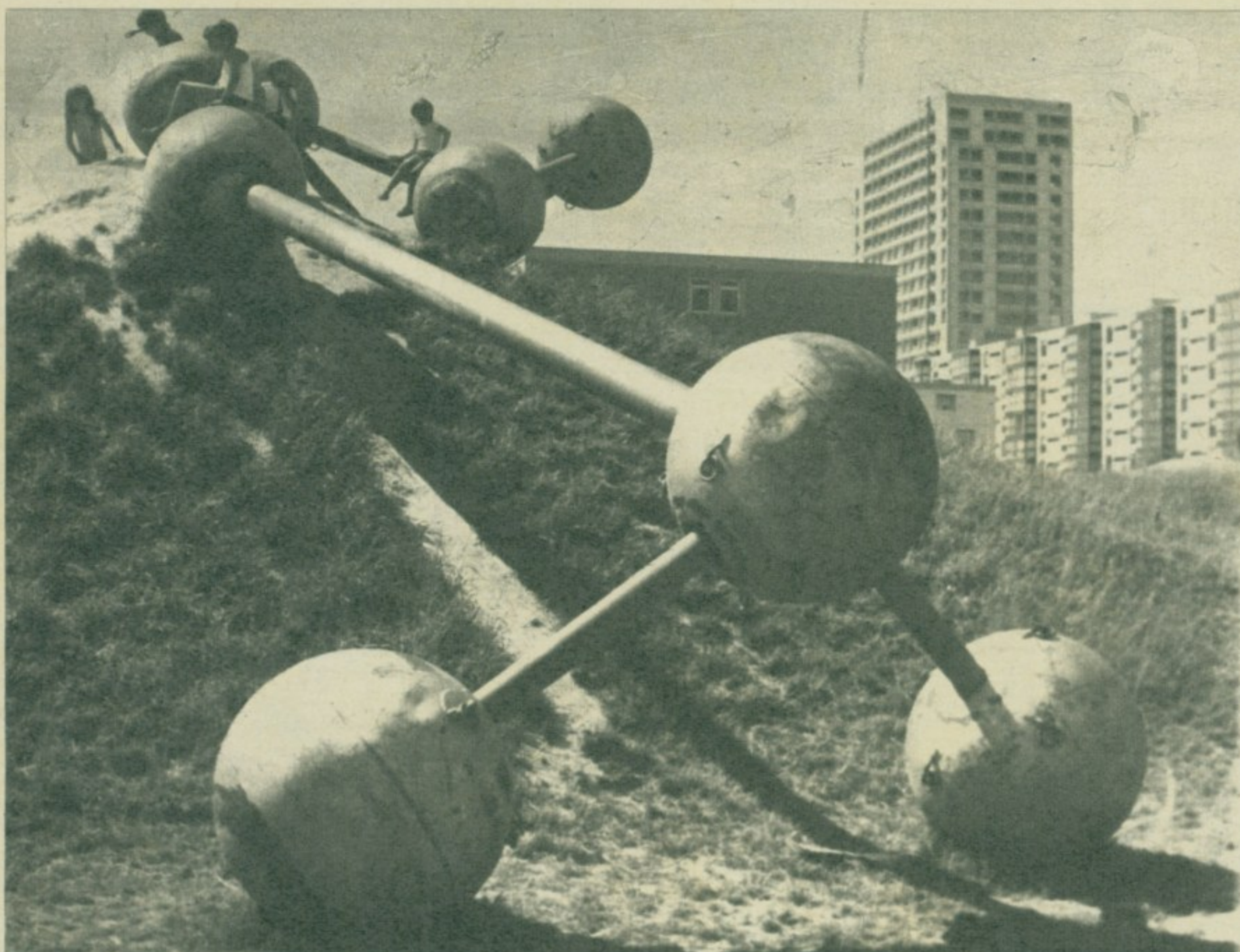
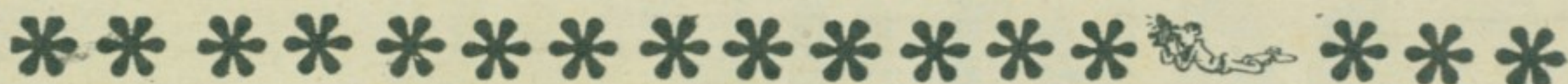
ЛУГЕР

БАНДИТИ

СА ЗЕРО-СИТА

ДОГОДИЛО СЕ...

НАЈЛЕПША ЗАБАВА. — У француском пристанишном граду Авру, у крају где се подижу модерне грађевине, друштво за бригу о деци уредило је неколико дечјих игралишта која, по мишљењу педагога, највише одговарају потребама градских малишана. На природном, само очишћеном терену, уместо класичних клацкалица и љуљашки, постављене су „справе“ начињене од бетона и гвоздених шипки после подизања стамбених блокова. Деца су одушевљена справама које личе на модерне скулптуре.

БУДУЋА РЕКОРДЕРКА. — Андреа Вилијамс, службеница управе фудбалског клуба „Челзи“, биће прва жена возач мотоцикла која ће учествовати у познатој трци Гран при Манкс која се одржава на енглеском острву Ману. Андреа вози мотоцикл од најраније младости и већ је учествовала у 25 трка.

Ripley

Веровати или не!

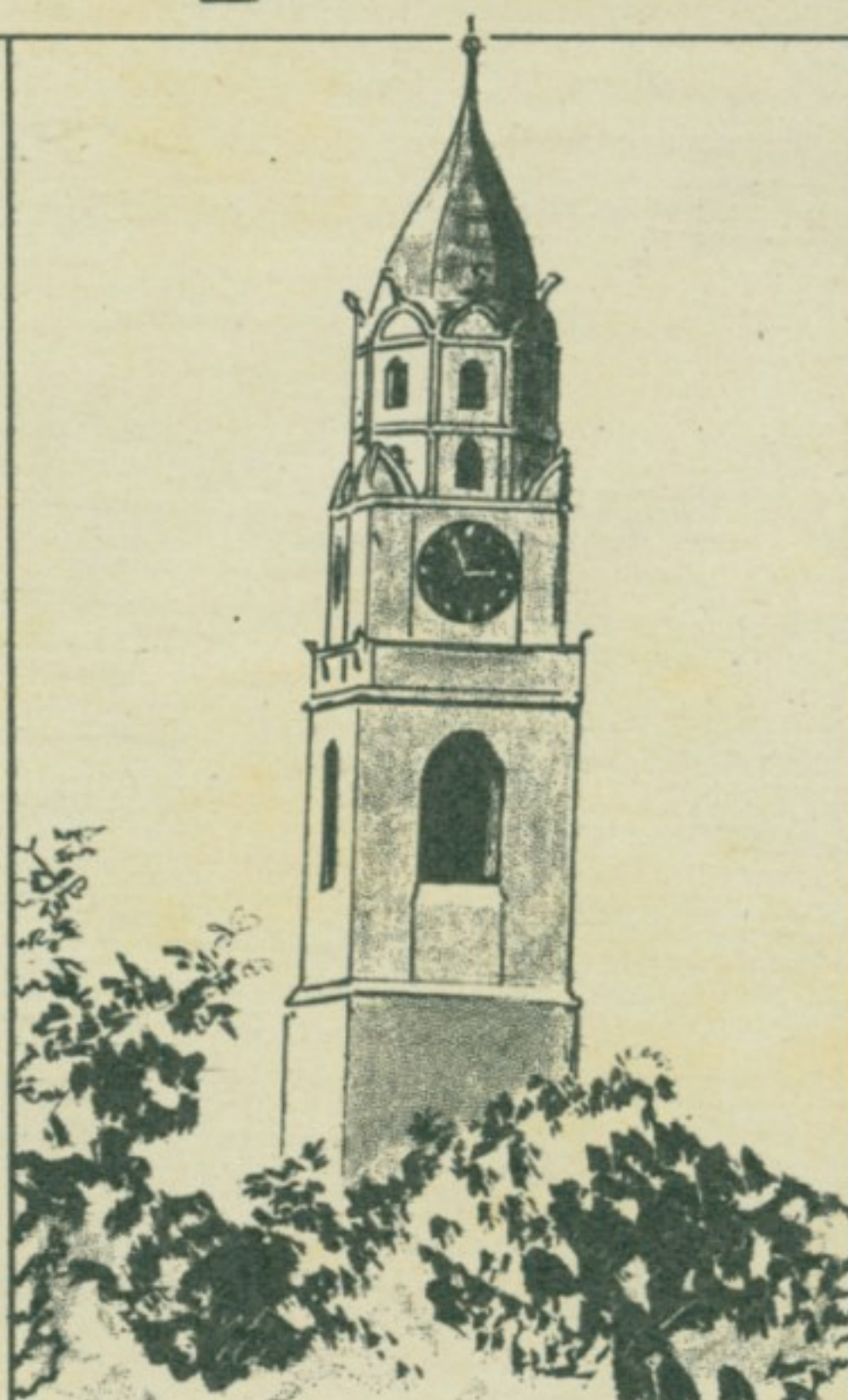
НЕНАДМАШЕН ГЊУРАЧКИ ПОДВИГ

СТОТИ
ГЕОРИОС,
ГРИКИ ЛОВАЦ НА
СУНБЕРЕ, БЕЗ
ИКАКВЕ
ГЊУРАЧКЕ
ОПРЕМЕ
СПУСТИО СЕ НА
ДУБИНУ ОД
61 МЕТАР
ДА БИ СА ДНА
ЈАДРАНСКОГ
МОРА ИЗВУКАО
ИЗГУБЛЕНО
СИДРО ЈЕДНОГ
ИТАЛИЈАНСКОГ
РАТНОГ
БРОДА.
ИАКО
ЈЕ НА ДНУ
ОСТАО
4 МИНУТА,
ДУГОТРАЈНО
РОЂЕЊЕ
ОСТАЛО
ЈЕ БЕЗ
ПОСЛЕДИЦА.
(1913)

ЗЕБМАГ-

ПОТОМАК
ЗЕБРЕ И
МАГАРЦА
УГЛЕДАО ЈЕ
СВЕТ У
ЗООЛОШКОМ
ВРТУ У
КОЛЧЕСТЕРУ
(ЕНГЛЕСКА).

ЗВЕНИК

ЦРКВЕ У МЕРАНУ
(ИТАЛИЈА)
СТАЈАО ЈЕ НЕЗАВРШЕН
225 ГОДИНА ЈЕР СУ
СЕЉАНИ ВЕРОВАЛИ ДА ЋЕ
ОНАЈ КО ГА ЗАВРШИ УМРЕТИ
ИСТОГ ДАНА!

ОВЕРЛАНТ Д' БОВЕЛАКР

(1758-1840)
НАПИСАО ЈЕ ИСТОРИЈУ
БЕЛГИЈСКОГ ГРАДА ТУРНЕЈА,
КОЈИ ЈЕ ТАДА ИМАО
5000 СТАНОВНИКА,
У 117 ТОМОВА!

МЕРИ РАНДОЛФ КЕЈТ МАРШАЛ

МАЈКА 15 ДЕЦЕ
РОЂЕНА 1737-УМРЛА 1807.
БИЛА ЈЕ ДОБРА, МАДА
НЕ УЧЕНА, КОРИСНА,
МАДА НЕ ЛЕПОТИЦА.

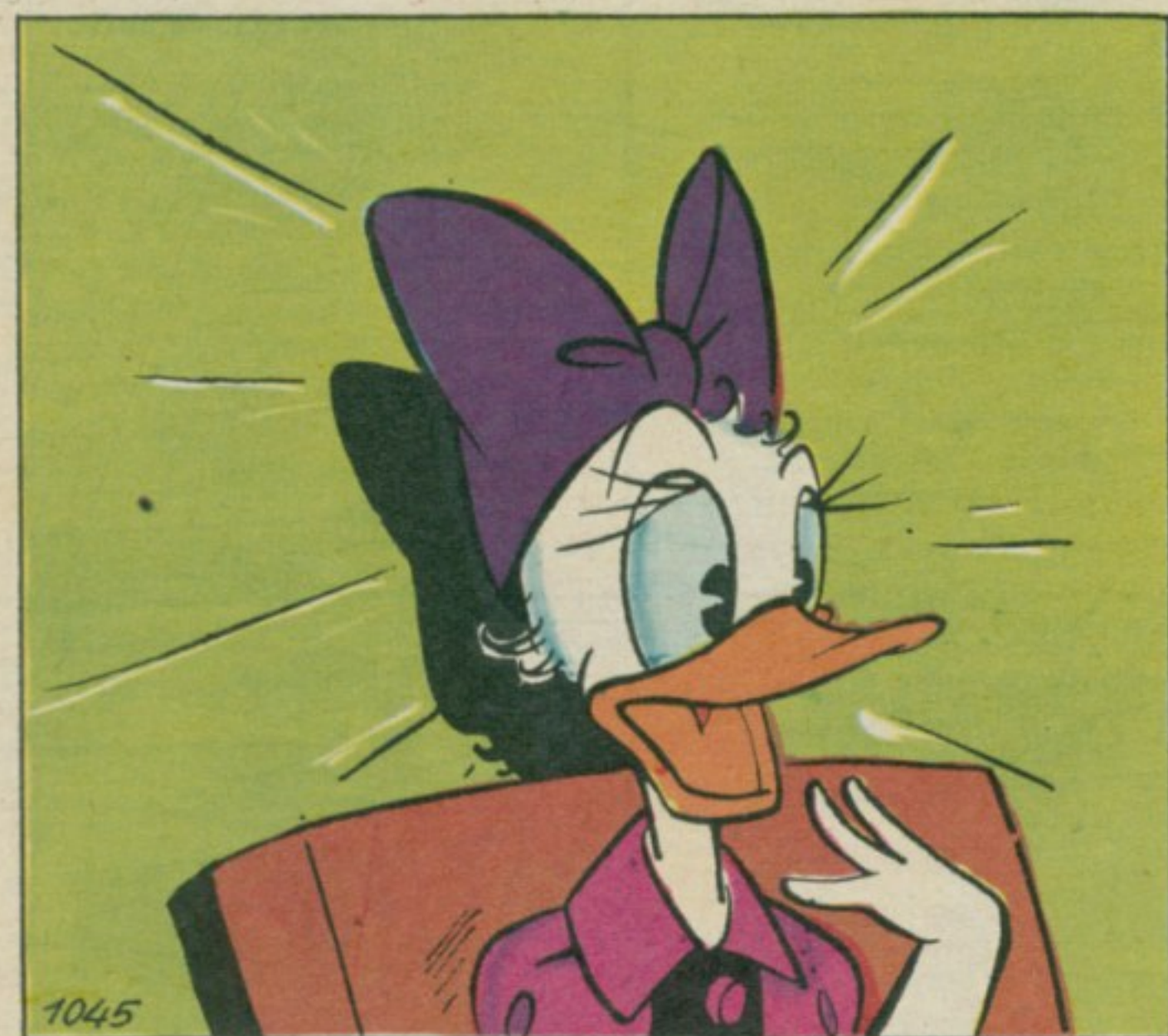
ПИСМО НА ЈЕДНОМ
СПОМЕНИКУ НА ГРОБЉУ
У ВАШИНГТОНУ.

Мисли

БИЈЕ ПРОЧИСТ
ПОДЕЉЕН ЈЕ У
ДВА ДЕЛА СПОЈЕНА-
СТАВЉЕНИЦОМ.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

5. јануара 1952. изишао је први број послератног Политикиног забавника. Из тог првог годишта доносимо неколико краћих текстова да млађи читаоци виде а старији се сете како је Забавник изгледао

ПРЕ ДВА

РУДЈАРД КИПЛИНГ и ЦИРКУСКИ СЛОН

Било је то у неком енглеском граду.

У једном великом циркусу, слон Бозо је био најомиљенија животиња. Нарочито су га волела деца. Усред арене, играо је валцер, окрећао се, легао на земљу и чинио све што се од њега захтевало. Међутим, изненада он се прозлио. У току једне недеље трипут је на срнуо на свог чувара. Уз то, љутито је фрктао на децке и девојчице и гађао их орасима. И ништа га није могло да умири. Најзад су власти саопштиле сопственику да се животиња мора убити, као опасна по околину.

У то време многи енглески градови нису имали друштва за заштиту животиња. И тако се нико није нашао да спречи директора циркуса да продаје карте људима који су хтели да присуствују убијању слона. Једне недеље у одређено време, маса света је испунила циркуски шатор. Читав одред људи са оружјем чекао је спремно. Бозо, у великом кавезу, шетао се нервозно у круг. С времена на време подизао је сурлу и

спуштао је доле, као да је знао шта га ускоро очекује.

Крај кавеза стајао је директор циркуса у цилиндру и фраку. Већ је био спреман да да знак људима, кад

се једна рука спустила на његово реме. Поред њега је стајао омален, пуначак човек. Имао је мале бркове, носио је наочари и шешир.

— Зар не желите да вам слон и даље живи? — упитао је тај човек директора.

— Не помаже ништа — одговорио му је овај. — Он се прозлио. Ништа га више не може поправити.

— Пустите мене у кавез

и ја ћу вам доказати да нисте у праву.

Директор је сажаљиво погледао странца.

— За три минута бићете задављени — рече му.

— Знао сам да ћете ми то рећи — одговори странац и насмеја се. — Зато сам донео уредно покриће. Сав ризик сносим ја.

Када се директор уверио да је документ оверен од власти, окренуо се публици и саопштио да незнанац жели да умири и „уразуми“ по беснелог слона.

Непознати човек брзо скиде шешир и капут и рече:

— Отворите ми врата.

Бозо прекиде своју бескрајну шетњу, окрете закрвављене очи према гвозденим вратима и уздрхта када се она отворише. Мали човек поче тихо да му говори. Кад чу ове његове речи, слон се умири. Напети гледаоци нису могли да разабере ниједну човекову реч, али је изгледало да га Бозо разуме.

И десило се чудо: огромни слон престаде да дршће. Стајао је непомично, мирно, док му је човек и даље нешто говорио. Тад Бозо пусти један крик, тужан, као дете кад плаче, а огромна његова глава поче да се њише лево и десно.

Странац му на то приђе ближе и поче да га милује

У току двадесет година послератног излажења Политикин забавник је објавио преко 1500 рубрика из историје и историје књижевности југословенских народа! Из националне географије — 120, опште књижевности 160, медицине 150, поморства 210, зоологије 1500, науке и технике 1300, ботанике 500, о далеким и мање познатим земљама и народима преко 900, о великим људима (уметницима, проналазачима) 800! Поред тога у листу се појавило преко 3000 занимљивих рубрика које је теже сврстати у поједине категорије. У Забавнику су имали своје стално место и астрономија, атомистика, шах, математика, бајке и народне приче свих народа света, музика, праисторија, догађаји из првог и другог светског рата, позориште, сликарство, спортови.

по сурли. Затим обави његову дугу сурлу око свога паса и поче лагано да се шета са слоном по кавезу. Гледаоци нису више могли да се уздрже — плесак се проломи ареном.

Човек затим изиђе из кавеза.

— Ваш Бозо је потпуно здрав — рече директору, — само га је обузела туга за завичајем. Рекао сам му неколико речи на хиндустанском — то је индијски слон и са тим језиком је одрастао. Сад је опет миран! За

дуже време неће му ништа бити.

Изгледало је да непознати човек није спазео руку коју му је директор пружио, а можда није ни желео да се уздрже — плесак се ји је хтео да убије слона. Тек, он једноставно ишчезну у гомили.

Директор поново погледа у докуменат који му је странац дао, па у потпис на њему и тада му све постаде јасно.

На документу је стајао потпис Рудјарда Киплинга.

***** МУТАВЦИЈСКИ ЈЕЗИК

Ретко се у ком крају наше земље наиђе на мутавцију — занатлије који праве цакове, зобнице и друге де-

лове коњске опреме од козје дакле. Старији људи добро се сећају тог заната, али мало ко зна да су мутавције имале и свој језик. Неки наши стари писци ушли су му у траг и ми ћемо навести неколико речи из тога „језика“. Големаш на том је зиксу значи господин, тоњар — трговац, калџан — поп, чкавац — човек, пљака — жена, вајза — девојка, ђеларче — дете, ижа — кућа, букар — хлеб, ордуј — вино, дзура — вода, ципља — нога, Нерен — Турчин, ципљати — доћи, досанка — свиња, мостати — ћутати, фољати — говорити, фољај — говори, нерен чкавац — рђав човек, вољати — обехати.

Антологија

„МАРКУ ТВЕНУ —
ВРАГ БИ ГА ЗНАО ГДЕ
ЈЕ“

Писмо са овом адресом упутио је један читалац из Америке књижевнику Марку Твену. Оно је дуго лутало и најзад је уручено Твену, који се у то време налазио у Аустралији. Твен му је послао овај кратак одговор: „Враг је и знао где сам“.

НЕОБИЧАН СТО ЗА ПИСАЊЕ

Леђа просјака Хуџ Бека служила су париским уличним писарима уместо писаћег стола. Кад је Бек 1720. године умро, његова заоставштина износила је 150.000 франака.

ПОМОРСКА БИТКА ДОБИВЕНА СИРОМ

Завреме рата између Аргентине и Уругваја 1841. године, њихове флоте сукобиле су се у августу исте године на отвореном

ве, мада је барута још било довољно. Аргентински командант је убрзо приметио да је непријатељу нестало муниције и наредио својим бродови-

мору. Како су снаге биле једнаке, борба је дуго трајала. После неколико часова командант уругвајске флоте Џон Куе са ужасом је видео да му је нестало ђулади за топо-

ма да се приближе и опколе уругвајске лађе. Џон Куе је гледао како му се приближава непријатељ, а није имао чиме да се даље бори. Уто је на палуби приметио гомилу ок

руглих, сивих лопти које су биле готово исте величине као топовска ђулад. То су у ствари биле прудве холандског сира, тако тврдог да морнари нису могли да га једу.

Без размишљања, капетан Куе наредио је да се уместо гвоздене ђулади употребе лопте сира и да се у потпуној ствари стави што више барута да би ударна снага била јача. Аргентинска флота била је већ сасвим близу кад је на њу испаљен први „платун“. Тврдо комађе разбајеног сира озледило је многе морнаре, а у својој запрепаштености — јер су мислили да Уругвајци немају више муниције, — они нису ни приметили шта је на њих испаљено. Други „платун“ је унео још већу забуну и аргентински командант Виљем Браун, наредио је брзо повлачење целе флоте.

Тако је уругвајска флота остала победник на „бојном пољу“ захваљујући товару тврдог холандског сира и довитљивости свога команданта.

ДЕСЕТ ГОДИНА

Сви наслови и илустрације дати су у оригиналу.

ЖИЉАДУ „ЗБОГОМ“

У свим језицима реч „збогом“ изражава ис-крене и лепе жеље о-номе коме је упућена. Ара-пи, на пример, кажу „наха-рик саид“, што значи „нека ти дан буде благословен“. Египатски се збогом каже „фадл“, а значи „буди сре-ћан“. Африди, племе које живи у Африци, поздравља се на расстанку, речима „зан зар замин“, што ће рећи „одећа, новац, добра слу-жба“.

Персијски поздрав је вео-ма чудан, јер је у тој земљи обичај да се пријатељу по-жели „нека ти алах подари дебео нос“. При том се ми-сли на добар живот, на то да се човек толико упоји да му чак и нос постане дебео. Татари, чија је највећа ра-дост мноштво деце, неће ни-када заборавити да пожеље познанику „јеј чун цилер турјун чучутеј“. То, слобод-није преведено, значи: нека ти дом увек буде пун деце и нека ти никад не буде хладно. Слично се поздрав-љају и Акри, који живе на Златној Обали у Африци. Њихов је поздрав: желим ти дванаесторо здраве де-це.

Судански црнци Волофи здраве се речима „боиљ де наре“ и тиме желе ономе коме је поздрав упућен „да му се зуби увек смеју“. У племену Исубу-црнаца из Камеруна поздрав је кратак и гласи: „моеси“. Та реч зна-чи подне, али се под њом подразумева ова жеља: не-ка ти живот буде светао као подне.

„Јуо уибо“, је поздрав пле-мена суданских црнаца Јо-руба, а значи: „нека ти оже-

на буде као со белаца“, то јест као шећер. Они се, да-кле поздрављају желећи је-дан другом срећу у браку. Црнци јужноафричког пле-мена Хеке кажу на расстан-ку „је ибо је ито“, а то зна-чи: проживи још много го-дина и једи добро. Роман тично се опраштају Свахи-

ОВОГ МИНУТА

-СВАКОГ МИНУТА

● Локомотива која се креће брзином од киломе-тар и по у минуту, тро-ши отприлике 500 литара воде сваког минута.

● Канада има најобил-нију бербу меда на све-ту; сваког минута ова земља производи око 30 килограма меда.

● Гума на аутомобилу, који иде брзином од два километра у минуту, ок-рене се 700 пута сваког минута.

гом веку, пише о њима у свом спису „Пери аутома-топиеетикес“ (о вештини прављења аутомата). У то-ме спису он, између оста-лог, описује један апарат из кога је, кад се у њега уба-ци метални новчић, истица-ла одређена количина „све-

те воде“. Такви апарати би-ли су постављени испред храмова и доносили су све-штеницима знатне прихо-де.

По угледу на борна кола Јулија Цезара

У читавом свету, са ма-лим изузетком, расто-јање између желез-ничких шина износи 143,5 сантиметара.

Мада је прва железница начињена у 19. столећу, ши-рина њеног колосека била је „одређена“ пре много ве-кова.

На двоколицама старих Римљана, са којима је вој-ска Јулија Цезара 55 година пре наше ере заузела Бри-танију, растојање између точкова износило је тачно 143,5 сантиметара. По угле-ду на римске двоколице пра-вили су своја кола и Келти, домородци Британских Остр-ва. Иако су се током векова изглед и величина кола ме-њали, ова ширина остала је иста. Временом су се на рђа-вим путевима старе Енгле-ске урезале дубоке бразде. Да би путовање и превоз били лакши, правила су се кола чији су се точкови по-дударали са утрвеним браз-дама.

Када су се у 17. веку за превоз руде у Енглеској по-чела употребљавати прва ко-ла која су се кретала по же-лезним шинама, размак из-међу трачница одговарао је

размаку точкова на обичним колима. Џорџ Стивенсон је за своју прву парну желез-ницу, коју је начинио и ис-пробао 1825. године, задр-жао исту ширину колосека.

Данас, после више од 2.000 година од Цезаровог

освајања Британије, желе-знице у целом свету крећу се, ако може тако да се ка-же, колосецима које су ње-гова борна кола усекла на путевима поробљених зема-ља.

ТОРНАДО У СЛАВЕНИЈИ 1892 године

Пре шест деценија један стари часопис донео је међу сво-јим библиографским вест-има забелешку научни-ка А. Мохоровичића о торнаду код Новске (Сла-вонија).

Године 1892. А. Мох-оровичић био је изаслан да извиди штету и испи-га узроке олујине која је опустошила крај око Новске. Та олујина била је у ствари торнадо који је кратко време трајао.

Др Андрија Мохорови-чић био је у то време наш познати стручњак за мете-орологију и сеизмологи-ју. Од 1891. године он је био директор Метеоро-лошке опсерваторије у Загребу. Године 1897. по-стаје приватни доцент, а од 1910. ванредни профе-сор метеорологије на За-гребачком универзитету.

Према приказу овога научника, ова јединствена непогода догодила се тач-

но пре 60 година, нешто после 4 часа по подне. Воз је пошао са станице у Новској према Новој Градишци. Таман се био удаљио око 150 метара од станице, кад га је сил-ном жестином захватио торнадо, раскинуо му ва-гоне и разбацао их на све стране. Четири пос-ледња вагона торнадо је избацио према југозапа-ду, а пети је у истом прав-цу само уздигао са шина. Других пет вагона олуј-на је оставила на шина-ма и оштетила. Осталих 11 тешко оштећених ва-гона лежало је изван ши-на, али према североисто-ку. Предњи део воза — локомотива и још шест вагона — остали су не-оштећени. Положај ваго-на пружао је слику о сна-зи торнада и његовом правцу. По померању ва-гона јасно се видело да се торнадо кружно кре-тао. Последњи вагон био

је одбачен 30 метара од шина и го тако високо да је преледео преко теле-графских жица. Вагон је био тежак 13 до 14 тона, те се може добити пред-става о жестини непого-де.

Једну седамнаесто-годишњу девојку ветар је такође подигао у вис и однео доста далеко. У оближњој шуми олујина је исто тако начинила праву пустош.

Према изјави очевидца Мохоровичић је утврдио да су била два вртлога. Један је захватио воз, други шуму. Док је олу-јина беснела, чуло се ја-ко шумтање слично ек-сплозији. Поред тога, чи-тав град био је изложен врло јаком пљуску и гра-ду. Очевици су тврдили да су поједина зрна града била дуга 8, а широка 2 до 3 сантиметра.

Мада је било рано по-подне, одмах по избија-њу олује наступио је потпун мрак, тако да је жена шефа станице у Нов-ској морала да запали лампу.

Приказ др Мохоровичи-ћа садржи исцрпну науч-ну анализу ове страхови-те непогоде, готово не-познате у нашим краје-вима.

УСАВРШЕН ИЗУМ

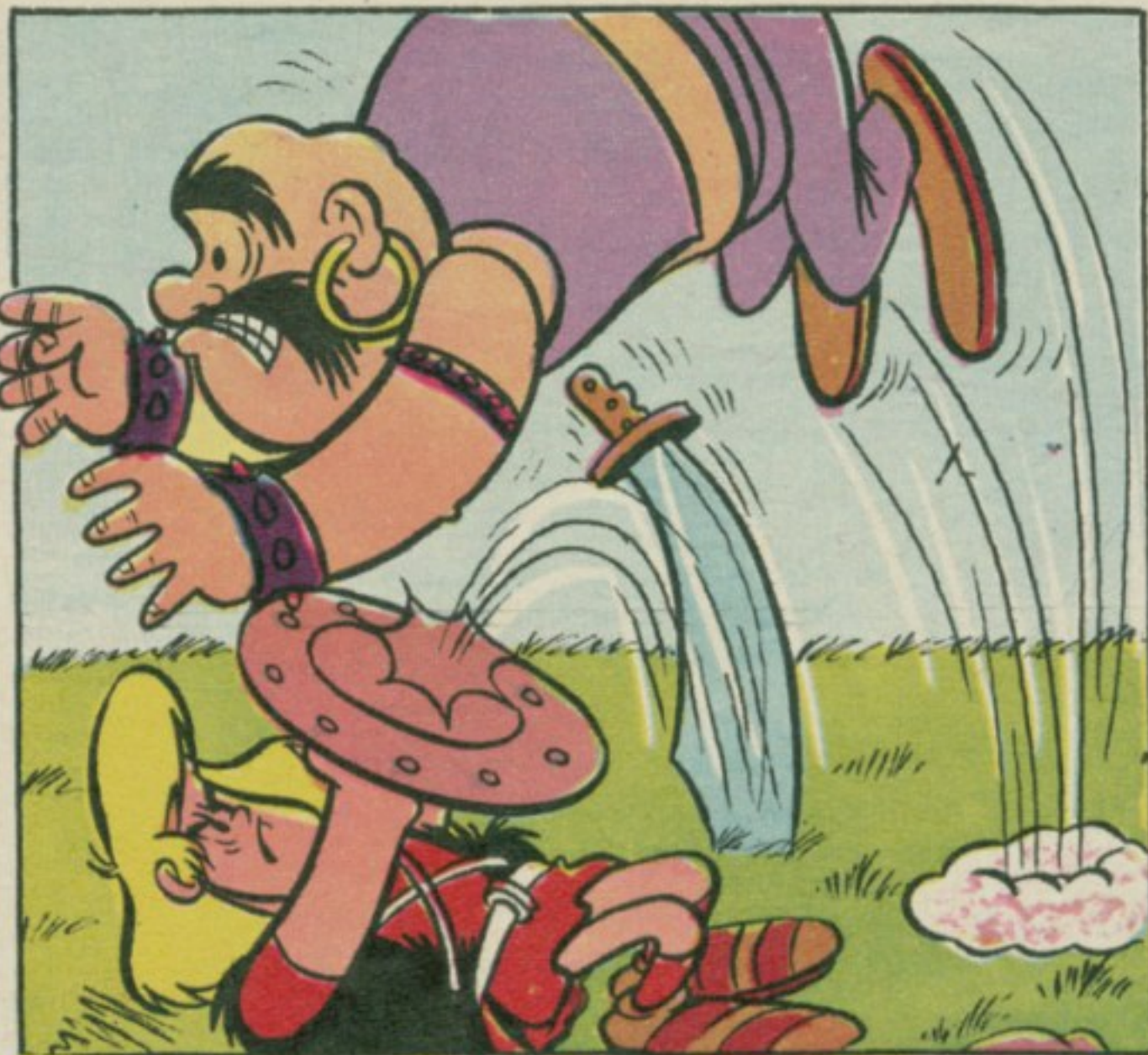

Кад су се крајем про-шлог века појавили први аутомати из ко-јих се, пошто се у њих у-баци метални новац, могла добити табла чоколаде или мала одутија бонбона, деца, а и одрасли, радо су дола-зили да купују у овим нео-бичним „трговинама“. Њих није толико привлачила вред-ност и квалитет онога што је аутомат избацивао, коли-ко рад самог механизма. То је била привлачна и заним-љива новина.

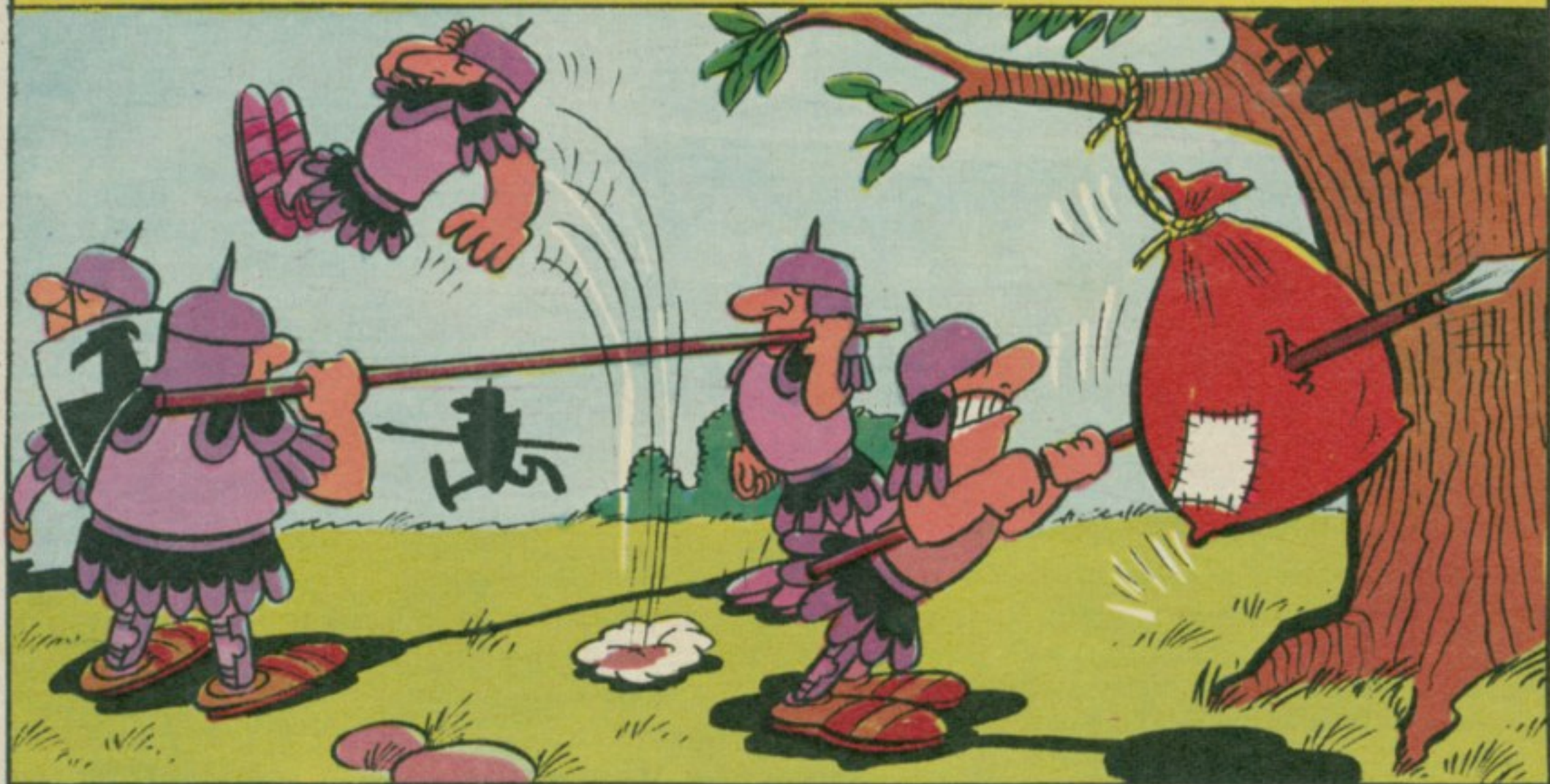
Међутим, аутомати нису тековина деветнаестог века. Мада изгледа невероватно, апарата сличних данашњим аутоматима било је још у Старом веку. Херон Атин-ски, који је живео у дру-

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

У ЗЕМЉИ
ГЕПИДА

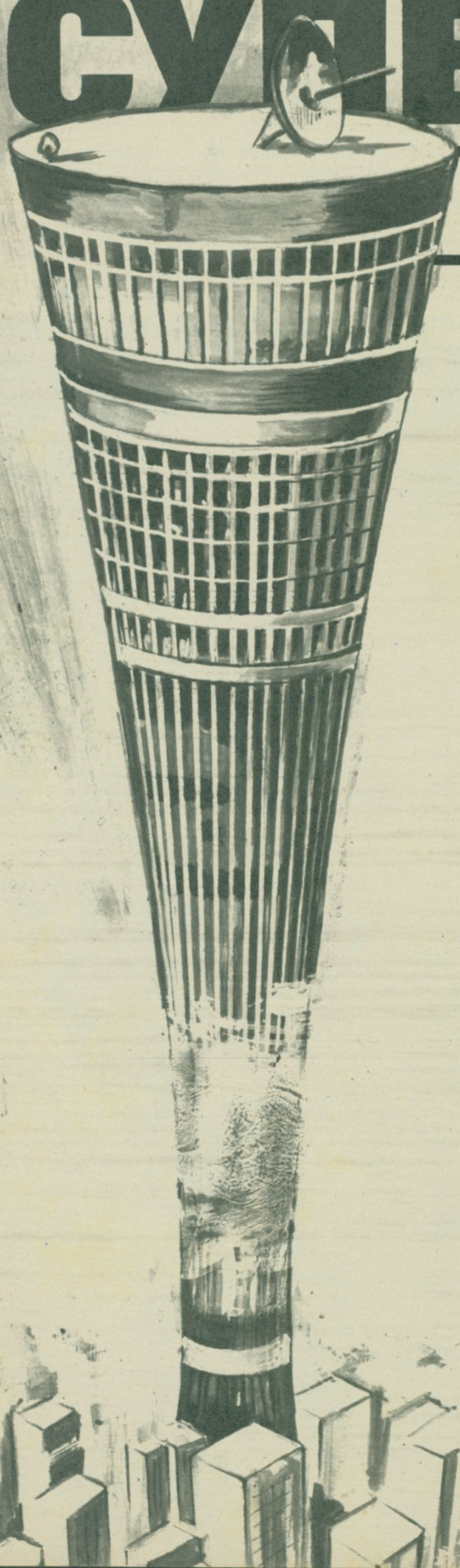
АЛИ РАТНЕ ПРИПРЕМЕ СУ ИПАК НАСТАВЉЕНЕ...

СИО САМ
ЗА НЕКУ
ЗЕМЉУ ШУЧ-
КАДИЈУ! ХАЈД!
МО ТАМО! СЛА-
ЖЕШ СЕ?

Ј. СРЕДАНОВИЋ

СУПЕРГРАД

Ускоро неће више бити простора за ширење градова и они ће морати да расту само у висину

Њујоршки облакодер Емпајер Стејт Билдинг представљао је читав низ година светско чудо. У радњама и канцеларијама смештеним у овој грађевини, која се са својих 380 метара високо издиже изнад кровова око себе, ради преко десет хиљада људи. Ако бисте, на пример, желели да се попнете на осамдесети спрат обичним лифтом који стаје на сваком спрату, за то би вам требало више од пола сата. Зато у згради постоје „експресни“ лифтови, који ће вас дотле одвести за тили час. На врху Емпајер Стејт Билдинга постоји челични торањ који по висини представља облакодер за себе. У време кад је грађен, торањ је био намењен за везивање огромних ваздушних балона, тих поносних представника ваздушног саобраћаја тридесетих година нашег века.

Тролејбус у кући

И данас још Емпајер Стејт Билдинг је једна од највећих зграда на свету. Међутим, можда у будућности неће важити као таква, па се чак неће сматрати ни достојном имена „облакодер“. Наиме, данашњи архитекти већ планирају невероватно високе грађевине према којима ће ово здање бити обичан патуљак. Многи од њих чак верују да ће ове грађевине достизати висину од три километра!

Можете ли да замислите како живите и радите у облакодеру високом три километра?

Да покушамо. Замислите, да би све било још занимљивије, да станујете врло високо, рецимо, на 345. спрату. Наравно, немојте одмах помислити да неће и изнад вас бити људи: зграда од три километра имаће око 500 спратова.

Дакле, управо сте доручковали и крећете на посао. Излазите из стана. Уместо да се, као што сте навикли у данашњим стамбеним зградама, нађете у холу или ходнику, пред вама је простор чија величина одговара тргу у неком већем граду. Траке неонских цеви дугачке неколико километара прекривају високу таваницу и светлост коју бацају равна је по јачини сунчевој. Овај „суперхол“ прелаз је трговина и ресторана. Ту је, затим, пошта, једна или више апотека, као и мали биоскоп

у коме можете пријатно да проведете време уколико сте на посао кренули сувише рано.

На крају, да бисте изишли из зграде, мораћете да сачекате пред дугачким низом лифтова. Са вама ће вероватно чекати још стотинак људи, јер ће на ваљем спрату бити око сто шездесет станова сваки, рецимо са по просечно, три станара. Помножимо ово са пет стотина спратова и видећемо да ће у оваквом облакодеру живети најмање двеста четрдесет хиљада људи — што је равно становништву читавог једног већег града.

Пошто живите на 345. спрату, морате двапут да употребите лифт. Најпре ће вас „локални“ одвести до 300 спрата. Одатле ће вас један од „експресних“ лифтова великом брзином спустити у приземље. Иначе, лифтови ће се кретати „тродимензионално“. То значи да ће, пре него што вас спусте, обићи један пут око читавог „суперхола“, служећи тако као нека врста градског аутобуса или тролејбуса, што ће бити корисно, а и неопходно, због радњи, које су прилично удаљене једна од друге.

Наравно да ће највећа потражња владати за спратовима на којима постоје „експресни“ лифтови, јер ће са њих силажење моћи да се обавља без „преседања“.

Прошљив урајана

Ако већ имате нешто мало времена, пођите у јубилазак највиших спратова. Сигурно ће вас занимати да видите огромне машине које покрећу стотине лифтова и да застанете пред једним од закључаних врата иза којих се чује загонетно брујање. Иза ових врата налазе се, у ствари, „жироскопске станице“, у којима се, покретани снажним електромоторима, окрећу огромни точкови изливени од много тона челика. То су жироскопи чији је задатак да спрече љуљање зграде приликом јакних ветрова.

Искуство је показало да се на ово мора мислити: чак и тако „ниске“ грађевине као што је Емпајер Стејт Билдинг, њиху се помало за време јакних ветрова.

Поред пет стотина спратова над земљом, биће их још око педесет под њом. Овде ће се налазити стано-

ви свих оних који раде у згради, то јест, техничара који одржавају лифтове, жироскопе, централно грејање и раскладне уређаје. Прејањем и хлађењем управљаће сложени електронски мозгови о којима ће се старати инжењери и програмери. Посебни компјутери управљаће жироскопима, аутоматски подешавајући њихову брзину и гонећи их да се брже окрећу за време јакних ветрова па чак и урагана!

За грађење облакодера употребитиће се материјал модерног доба: пластика ојачана бетоном, нерђајући челик, стакло и нови „суперберилијум“ (лакши од алуминијума а отпорнији од челика), а и такозвани „тихи“ метали, на пример, мангански бакар који, осим своје велике чврстоће, има још и ту предност да упија звук исто тако добро као вуна или меко дрво.

Куда с ђубрејшом

Готово сви делови зграде биће унапред направљени у специјалним фабрикама а затим ће бити доношени на градилиште, где ће се само вршити склапање. За овај посао неће моћи да послужи кранови јер чак ни највиши од ових који се данас користе за „слагање“ спратова биће неупотребљиви код овако циновске грађевине. Виши спратови мораће да се постављају уз помоћ хеликоптера.

Пред инжењерима се налази још један велики проблем. То је постављање телефонских мрежа и снабдевање зграде водом, гасом, струјом. Чак и градовима који имају мање становника од оваквог 500-спратног облакодера потребни су километри подземних цеви и каблова. У оваквој згради потребно је тога још више, а уз то би требало да заузима много мање простора.

Најбоље решење које се за сада намеће је да се систем цеви и каблова смањи на тај начин што ће се „супероблакодер“ снабдевати сопственим генератором електричне струје, телефонском централом и комплетним уређајима за одвод смећа. Исто тако, сваки од ових облакодера имаће сопствену аутобуску станицу и станицу подземне железнице.

Живот у овим модерним кошницама биће, заиста, замишљив!

П. С.

Наградно питање број 2

ГДЕ ЈЕ? ЗАРОБЉЕНИ ХОС?

Е а ливада Пондеросе изненада су те јесени почели да нестају најбољи коњи. Узалуд су браћа Картрајт ујутру тражила на земљи стопе крадљиваца, од њих нигде ни трага — као да су долазили са неба. Али, Литл Џо и Хос нису веровали у духове. Они су готово сигурно знали да је то дело

банде Црног Холија која се однедавно појавила у овом крају. Холи је некад био гонич стоке и прославио се терајући стада из Тексаса на север, али је у некој свађи убио свог газду и сад се с групом отпадника од закона селио из краја у крај Америке, крао стоку и препродавао је, а није презао ни од злочина. Браћа Картрајт решила су да му поставе заседу у Северном кањону којим је морао проћи свако ко је хтео на фарму тате Бена.

Три ноћи Литл Џон и Хос узалуд су чекали крадљивце а четврте је у кањону дошло до жестоког окршаја.

Чувши да се приближавају неки коњаници, Литл Џо и Хос су припуцали. Кад су видели да то нису крадљивци стоке већ група Индијанаца, било је већ прекасно — три Сијукса већ су била рањена. Настала је паклена гужва у којој су Индијанци успели да заробе Хоса Картрајта и под заштитом

мрака повуку на своју територију. Литл Џо није могао за њима јер је у општем метежу остао без коња а и једна индијанска стрела лакше га је ранила у руку. Одмах је јавио Адаму и тати Бену о невољи у којој се нашао Хос, преврио руку и чим је свануло кренуо трагом Сијукса.

Вешто се кријући, успео је да стигне до њиховог насеља. Притајен у жбуну посматрао је шта се догађа у средишту села. По ономе што је угледао могао је да закључи да се ништа добро не спрема јадном Хосу: два ратника већ су подизала стуб за мучење свог заробљеника! Литл Џо је, видевши овај страشان приказ, ипак одахнуо јер је то значило да је Хос још жив и да га Индијанци вероватно држе везаног у неком вигваму.

Својим оштрим оком Литл Џо је претраживао сваки сантиметар насеља и најзад, сав срећан, открио сигуран путоказ који му је казивао где је Хос.

Видите ли га и ви?

УРАДИТЕ ОВАКО:

Пажљиво посматрајте цртеж, делић по делић, да бисте открили где се налази заробљени и везани Хос. Цртеж је подељен на поља која су водоравно означена бројкама а ус-
правно словима. Ознаке квадрата у којем сте открили везаног заробљеника (на пример Б 5) убележите у троугласт купон који ћете сачувати до краја игре и послати нам га после 4. задатка.

Добро отворите очи и срећно!

Сачувајте округли купон из прошлог броја Забавника!

Идуће недеље нов узбудљив задатак: У којој је пећини сакривено благо.

Међу свима који тачно реше сва четири задатка на крају игре извући ће се победници.

НЕВИЂЕНЕ НАГРАДЕ!

1. НАГРАДА:

Расни јахаћи коњ са седлом, узенгијом и уздом плус комплетно каубојско одело по твојој мери и још шешир, чизме и опасач за два револвера!

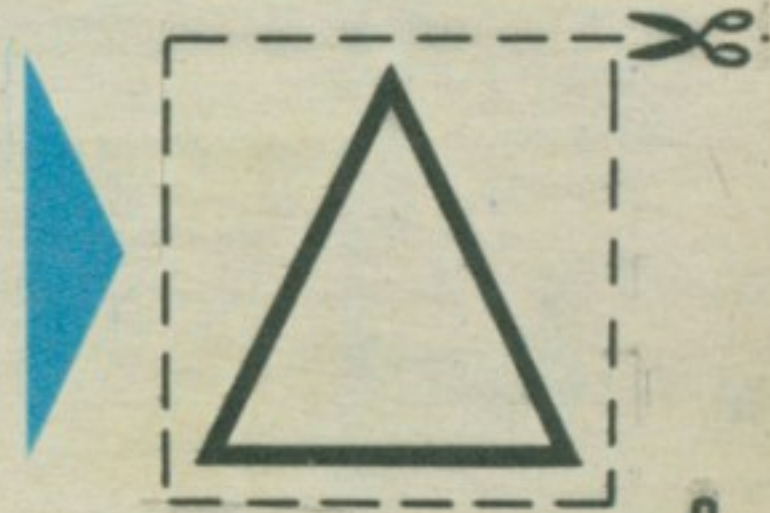
ИЛИ

ИЛИ

ЈОШ 99 ЛУДИХ НАГРАДА ЗА 99 БИСТРИХ ГЛАВА!

НАБАВИТЕ МИ ЦАК БУВА!

У Лондон је Витлеј стигао као младић од 19 година с намером да види светску изложбу и врати се у село а остао је — цео живот! Није имао ни пребијене паре у џепу и једини његов иметак био је одлично познавање сукнарског заната и жеља да по сваку цену успе.

Почео је као помоћник у једној лондонској трговини сукном, али непрекидно су му у глави били крупни послови. После две-три године некако је успео да уштеди мању суму и отвори трговину. Мада је имао само два помоћника, млади трговац се убрзо почео муњевито да пење степеницама успеха. Себи је дао назив ОПШТИ СНАБДЕВАЧ чиме је хтео да покаже да жели да буде општи, најбољи, јединствени снабдевач Лондона, тада најбогатијих људи на свету који су у својим рукама држали огромна богатства Британске империје.

ПОЛОВАН МРТВАЧКИ САНДУК

— У стању сам да набавим све што се може добити за новац! — било је Витлејево правило и он га се строго држао. Имао је обичај да каже:

— Кад би Адам ушао у моју радњу само са смоквиним листом, могао би из ње да изиђе не само одевен по последњој моди већ и ожењен, а ако жели, и као закупац стана у коме се већ пуши супа на столу!

Једини услов за све ове лепоте био је, наравно, подебљи свежањ фунти!

Вилијам Витлеј постао је најбогатији трговац Лондона јер је испуњавао и најнеобичније поруџбине својих муштерија

Овакав стил рада био је заиста нешто ново не само у Лондону, већ и у пословном свету уопште!

У Витлејевој трговини могло се, буквално, добити све. Један купац је затражио да му се набави слон и добио га је у року од двадесет четири часа! Други је тражио полован мртвачки сандук (онај који је већ био у употреби). Витлеј је не трепнувши примио поруџбину и већ за неколико часова купац је био услужен.

Убрзо се прочуло по целој Британији, а и даље, да вам трговац Витлеј може да прода шта год желите. Почеле су да пљуште наруџбине све једна чуднија од друге. Грађани су се забављали, а Витлеј је ћутао и од тога правио паре. Зато се нимало није изненадио кад му је једног дана пришла службеница и саопштила да неки чудак тражи да му буде испоручен цак бува!

Платиће, каже, колико год треба.

— У реду — рекао је кратко Витлеј и из истих стопа обратио се управнику зоолошког врта, неком Жамрашу. Овај је пристао да се ишчешљају све његове животиње које нису оскудевале у бувама али, на жалост, могло је да се скупи само пола цака! Грађани су злурадо говорили да је дошао крај ОПШТЕМ СНАБДЕВАЧУ, али се Витлеј ипак извукао.

— Ево цака — рекао је необичном купцу. — Не чудите се што није пун, толико може да стане а да се буве не погуше. Ако не верујете, сами допуните, па ћете видети шта ће бити...

Немајући куд купац је примио цак и платио тражену суму која није била мала.

ЧЕТИРИ ПОЖАРА

Витлејев главни посао, наравно, није био да задово-

љава потребе шаљивчина. Он се трудио да у својим магацинима има све оно што је његовим суграђанима преко потребно. Таква стоваришта нико никад није имао нити има изгледа да ће их имати. Из одељења у ком се продаје поврће прелазило се у огромну просторију с намештајем свих могућих стилова, епоха и цена, затим у крцато одељење играчака, па у собу са више стотина врста сирева, одатле у послатичарницу итд.

Витлеј је примао и комплетне поруџбине, као што су опремање домова, селидба, послове свих врста: царинске, осигуравајуће, куварске. Ништа му није било тешко ни немогуће. Било је довољно окренути његов број телефона па добити лекара, фризера или кројача. Причало се да и министри, кад нису најбоље обавештени о нечему, траже помоћ Витлејевој и он им успешно и брзо помаже.

Није чудо што су послови необичног трговца непрестано цветали, а иметак се увећавао. На том путу нису га зауставила ни четири велика пожара у којима су готово до темеља уништена многа његова стоваришта. Јавно се говорило да је то учинила конкуренција, али се Витлеј није много обзирао на гласине. Чак је једва пристао да имовину осигура пошто је сматрао да је сопствено осигурање најбоље.

МЛЕКА НЕМА!

Тајна Витлејевих успеха лежи најпре у његовој готово невероватној енергији. Све до своје дубоке старости, без обзира на огромно богатство које се проценивало на преко 50 милијарди, он је неуморно радио. Трудио се да буде свугде и на сваком месту, да све погледа, о свему каже последњу реч. Радио је свакога дана од 10 часова изјутра до седам увече, чак и пред саму смрт. А она га је затекла, 1907. године, усред стоваришта, поред једне велике пошљике са чипкама.

Ипак, забележено је да један артикал, један једини, није могао да се нађе у његовим радњама. Он то није крио, чак је и јавно то говорио да не би било забуне. Код Витлеја се није могло добити — млеко, јер је он строго водио рачуна да се одмара недељом а то је тражио и од својих потчињених. Није забележен ни један случај да је тог дана нека његова трговина била отворена. А млеко се у то време продавало, па и куповало само недељом.

Касније су многи трговци покушавали да створе нешто слично делу Вилијама Витлеја, али нико до данас није успео да га достигне.

Р. Ђ.

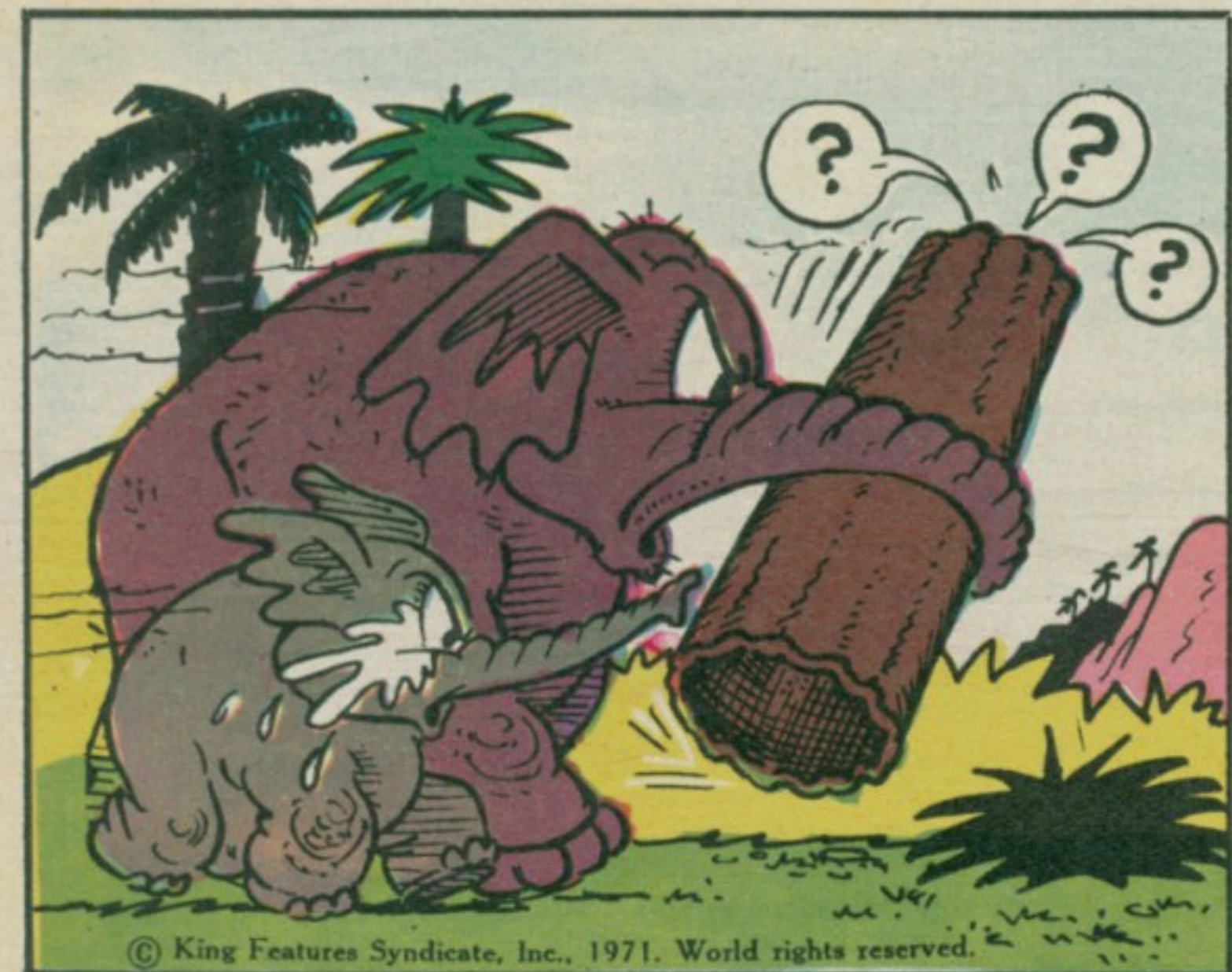

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ГЛЕ! ГЛЕ!
ЕВО МАЛОГ ЈУМ-
БА... И ТО
БЕЗ СВОЈЕ
МАМЕ!

НАЊУШИО
ЈЕ КИКИРИКИ!
ДА МУ ДАМО
МАЛЧИЦЕ!

Оне године кад је Џо Луис решио да се повуче са ринга, пошто је више од 15 година био апсолутни шампион света, на његову адресу стигло је једно кратко писмо: пореске власти опомињале су га да је благајни САД дужан равно 246.055 долара и 82 цента! Џо се нашао у грдној неприлици: није имао ову огромну суму, преко 350 милиона динара, а ако не плати — мораће у затвор. ОDMAХ је написао молбу за одлагање плаћања али је убрзо добио негативан одговор. Очајан донео је тешку одлуку — у 42. години постао је кечер!

Док је био славан и његови мечеви пунили дворане широм света највећи део зараде вукао је његов менаџер Мајкл Џекобс који је тако зарадио преко 10 милиона долара, а све дажбине и порезе морао је да плаћа Џо Луис. Сад је, ето, био принуђен да се туче с кечерима да би измирио дуг држави. Кад ни то више није могао, запослио се у једном бару где је за скромне паре избацивао пијанце. Пре извесног времена чули су се гласови да је оболео, али по мишљењу многих то пријатељи у ствари покушавају да га прогласе за неуратунљивог јер је то једини начин да избегне закон о наплати пореза који је у САД веома строг нарочито кад су у питању високи хонорари филмских звезда и спортиста. Али и сви грађани у свету плаћају порез — део оног што они зарађује држава узима да би могле да се издржавају школе, путеви, војска, влада, чин новинари.

СРЦЕ НА ОЛТАРУ

Мада се прави порез појавио тек у новије доба за њега се знало одувек. Још пре него што су стигли до

ВЕЛИКА БРИТАНИЈА: БОЉЕ ЈЕ ЗАЗИДАТИ ПРОЗОР НЕГО НА ЊЕГА ПЛАЋАТИ ПОРЕЗ!

Првог ступња цивилизације људи су знали шта је то данак. Припадници једног аустралијског племена које и данас живи дубоко у прашуми већи део онога што улове дају најстаријем у племену. Обмањивања пореских прописа нема јер ови људи верују у демоне који би их због тога казнили болешћу или смрћу. Први прави порески прописи појавили су се у Египту, Кини и Месопотамији. У једном запису старом 5000. година написаном клинастим писмом стоји: „Може се волети кнез, може се волети краљ, али се мора бојати онога ко наплаћује данак“.

Један од раних облика пореза је кулук који се у Европи задржао до новијег времена — он се плаћао физичким радом. Најчувенији је пример изградње пирамиде египатског фараона Кеопса, 2500 године пре н. е. Трајало је 20 година и на том послу је стално било запослено 100 хиљада људи. Из Етиопије су довлачени огромни камени блокови тежки и по 300 тона и то само снагом људских мишица. А како је било са „нормалним“ пореским давањима у стоци, житарицама и другим намирницама зна се из једног надгробног рељефа старог 3500 година. Пред фараоновим скупљачима данка морало се клекнути и понудити им данак. Разуме се, никад ништа није одбијено.

Најтежи је ипак био онај порез који су спроводили владари Ацтека у старом Мексику. Њима поданици нису морали да дају само дуван, лопте од каучука, него сваке године по 1000 младића којима је на свечаним обредима да би се умилостивили богови, чувано срце из груди!

Слободни грађани старе Грчке и Рима дуго су били ослобођени пореза. Прихо-

ПОРЕЗ НА КАН

ди од рудника, данак који су плаћали поробљени народи и дарови богатих грађана покривали су све државне потребе. У освојеним земљама постављани су скупљачи дажбина који су сваке године морали положити више суме. Ако су под заштитом војске успели да сакупе и више, то је припало њима. Били су омрзнути исто онолико као це

ти да ће до краја живота веслати као роб на галијама. Кад су вођени ратови, порези су се повећавали. У Енглеској су наметли нарочито порасли за време стогодишњег рата. Беда се још више повећала након епидемије куге (Црна смрт) 1348 године, а кад је краљ Ричард II притиснуо сељаштво тешким наметом „на главу“ — то је порез који се

ма људи су опорезовани према броју слугу, а у Италији и данас постоји један такав стари закон који се још нико није сетио да укине! У Енглеској је кућа која је имала већи број прозора него што је одређено плаћала порез! Власници су се убрзо досетили и почели да те скупе прозоре замињују. Плаћао се порез и на димњаке, те су власници добро

РУСИЈА: У ДВА ПОТЕЗА НЕСРЕЋНИК ЈЕ ОСТАЈАО И БЕЗ БРАДЕ И БЕЗ РУКАВА!

лати касније у средњем веку.

НОВАЦ НЕ СМРДИ!

Разуме се, касније су Римљани морали сами да плаћају порез. Кад је цару Веспасијану син Титанус пребацио да је увео порезе чак и на нужнике, овај му је поднео златник под нос и упитао га да ли, можда непријатно мирише.

У средњем веку још није било правог пореза. Сваки је опорезивао онога испод себе: краљ племића који се обавезивао да ће платити одређену суму или му дати војнике за рат, феудалац сељака за употребу млина, за прелазак преко моста итд. За неуредне платише није било милости. Затварани су у тамнице, мрачне и влажне подруме пуне пацова. Ко није плаћао могао је очекива-

плаћао на то што је човек жив — избио је устанак Вата Тејлора.

У почетку је имао успеха, али су касније сељаци изиграни, одлуке о замени дажбина умереном новчаном одштетом поништене, а Ват убијен у кавзи која је избила у двору. Разумљиво, краљ и племство нису хтели ни по коју цену да се одрекну пореза који је био један од главних извора за њихов раскошан живот.

ЖВАКАЛИЦА

Од XIV века јављају се индустрија и трговина, па су поред пореза на земљу, који се у почетку плаћао према површини а касније према годишњем приходу, уведени и порез на увоз и извоз, а и унутрашње трошарине. Плаћало се, на пример, за улазак у град ради продаје пољопривредних производа. У неким земља-

пазили да на кући имају само један!

У нашим крајевима који су тада под Турцима такође цветају разноврсни порези. Поред оног најстрашнијег који се звао „данак у крви“, плаћао се порез за ходање по земљи, затим порез на ситну стоку звани „чибук“ јер је народ веровао да султан од тога купује дуван. Свакако је најчуднији био онај у Црној Гори који су звали жвакалица: Турци би упадали у кућу, тражили вечеру, па после још и да им се плати — што су жвакали!

Један од најнеобичнијих пореза увео је руски цар Петар Велики (1672—1725). Желећи да Русију извуче из заосталости, а угледајући се на Европу, наредио је да мушкарци не смеју да носе браду. Свако ко је желео да је има, морао је богато да је плати. Ако би се Петру учинило да је неко ута-

У Немачкој се 1918. године плаћао порез на сијалице, воће, музичке инструменте и саксије на прозорима — јер су ширчале и заузимале општински простор

ДРИНЦЕ

јо порез, прилазио би му и маказама одсекао браду! У то доба мушкарци су носили широке рукаве које је њихов цар такође сматрао застарелим и опорезовао их. Догађало се да истим маказама неком несрећнику одсече и браду и рукаве!

БОСТОНСКА ЧАЈАНКА

Један порез изазвао је највећи политички догађај на америчком континенту. Кад је британска влада 1767. уместо ранијих намета увела за свих 13 америчких колонија такозване увозне царине на робу која долази из Енглеске, чланови борбене организације „Синови слободе“ преобучени у Индијанце побацили су у море цео товар енглеског чаја (Бостонска чајанка) на шта је енглеска влада одговорила затварањем бостонског пристаништа и појачаним војним мерама. Бојкот робе се наставио и 1775. почели су први оружани сукоби између америчких добровољачких одреда и енглеске војске, у ствари борба северноамеричких колонија за независност. Најзад, 1783. Британија је признала независност САД.

Још у једној земљи порез је био повод за револуцију — у Француској. Велик и неједнако распоређен изазвао је експлозију незадовољства народа. Последњи француски монарх Луј XVI одведен је на гиљотину, а револуција је укинула не само племићке привилегије него и кулуке.

Проналазачем модерног пореза на приход сматра се Вилијам Пит — млађи, британски министар финансија 1782—83. До тада је порез био више закупнина за зем

љу, плаћао се више у виду разних такса, у натури, физичком раду, већ према вољи владара или племића. Пит је те посредне порезе сматрао тако тешким „да су и просјаку скидале последњу прњу с тела“. Он је први увео директан порез на приход, на имовину и зараду коју неко има, закон који је важио за све који су зарађивали више од одређене

решење. Па ипак, у САД, на пример, све до I светског рата није постојала стварна примена пореза на приход. Пре тога су порези на алкохол, дуван и препродају земљишта чинили највећи део државног прихода да би тек 1918. федерална влада увела порез на имање и индивидуални приход, а касније порез на бензин и моторна возила.

СЕВЕРНА АМЕРИКА: ОКЕАН У БОСТОНСКОЈ ЛУЦИ ПРЕТВОРИО СЕ ТОГ ДАНА У — ЧАЈ!

суме (150 фунти за 1799) и то тако да се ономе ко је више имао — одбијао већи проценат. Наравно, било је незадовољника али до краја 19. века све земље у Европи прихватиле су мање-више овај систем. То је време кад су расли градови, отварање школе, људи су добили већа права, а за све то био је потребан новац. Где га наћи? Порез је био једино

У исто то време на другој страни океана, у Немачкој која је изгубила рат, порези, таксе и намети превршили су сваку меру. У земљи су нестали предмети који се сматрају луксузом и који се свуда у свету високо опорезују. Нико није куповао парфеме и чоколаде, накит и скупа крзна већ само намирнице неопходне за живот које се нису могле

опорезовати. Да би некако измамиле новац за државне потребе, општине су почеле да измишљају разну „луксузну робу“. На списку су се нашли: канаринци, музички инструменти, воће, по врће, излози који су већи од одређених димензија, лифтови, сијалице и фирме на трговинама јер, „штрче и заузимају општински простор“. Нису боље прошле ни саксије са цвећем на ивици балкона и прозора!

На срећу данас у свету нема више таквих намета, али се порез на доходак одржао јер без пореза ниједна модерна држава није у стању да функционише.

ЛИЗ БЕЖИ У ЕВРОПУ

Кад грађани не би давали један део прихода, истина они га не дају добровољно, не би се могло издржавати оно што је заједничко у једној земљи. Узмимо путеве, на пример: они су свачији, свако има право њима да пролази, али ко ће платити да се они направе? Или војска: она брани целу

расте (прогресивно) што је сума која подлеже порезу већа. У САД, на пример, тај проценат за изузетно високе хонораре филмских звезда или спортиста иде тако далеко да 90% припада држави! То је натерало многа славна имена међу којима су Чарли Чаплин и лар Тејлор-Бартон да снимају у Европи где су порези у том погледу блажи.

У нашој земљи примењује се прогресивни порез и прошле године њега су плаћали они грађани који су имали преко три милиона старих динара годишње. Њима је држава на крају године на ону суму која је прелазила три милиона одузимала одређени проценат који је утолико растао што је та сума била већа.

КАКО ИЗБЕЋИ ПОРЕЗ

У сеоским крајевима Италије и Шпаније још не тако давно забележено је да су мушкарци бежали у шуму пред порезницима и враћали се тек кад би они отишли. Данас је проблем утаје

земљу а одакле ће живети кад ништа не производи, а уз то још мора и да купи скупло наоружање. Или школе: како ће се млади сутра запослити ако не уче? А чија је школа, ко ће да плати професоре, струју итд? Људи морају бити опорезовани да би се јавни и заједнички послови, послови од опште користи ефикасно обављали.

Али не плаћају сви људи порез на доходак нити се то свугде изводи на исти начин. У неким земљама грађани који имају преко одређене суме прихода годишње плаћају држави порез тако што им се узима одређен проценат. На пример, неко има основицу за плаћање пореза 100 одузима му се 5, ономе са основом од 200 — 10, са 300 — 15, значи увек остаје 5% без обзира на суму која се опорезује. Код друге врсте, такозване прогресивни порез, проценат који припада држави

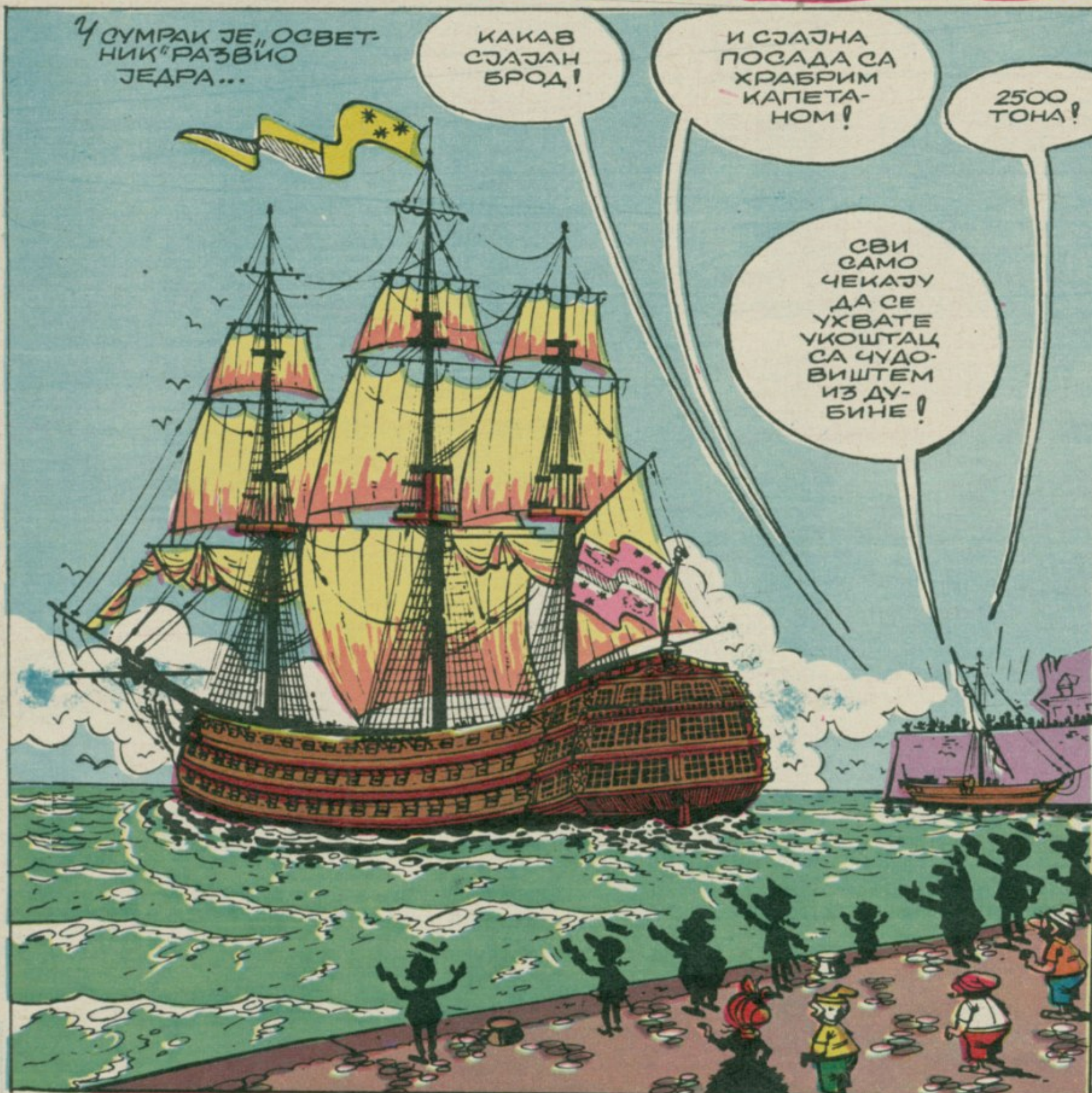
порезе тако озбиљан да о њему често расправљају владе многих земаља. Појединци на свакојаче начине покушавају да изврдају и своја примања прикажу што мањим а и фирме се сналазе и проналазе рупе у закону. Тако се знатне исплате дају директору предузећа или компаније који одлази у пензију, тзв. „златни стисак руке“, јер се те суме не рачунају као доходак за опорезивање. Али и држава се не да и стално води борбу против оних који желе да утаје порез. Међутим, и поред електронских рачунара и јаке службене контроле, многе земље и данас имају своје вредне чиновнике порезнике који иду од куће до куће и убирају порез од дужника, баш као пре више од стотину година.

И тако, до данас није пронађен савршени порески систем, ма како добар био њиме никад нису задовољни они који га плаћају. В. С.

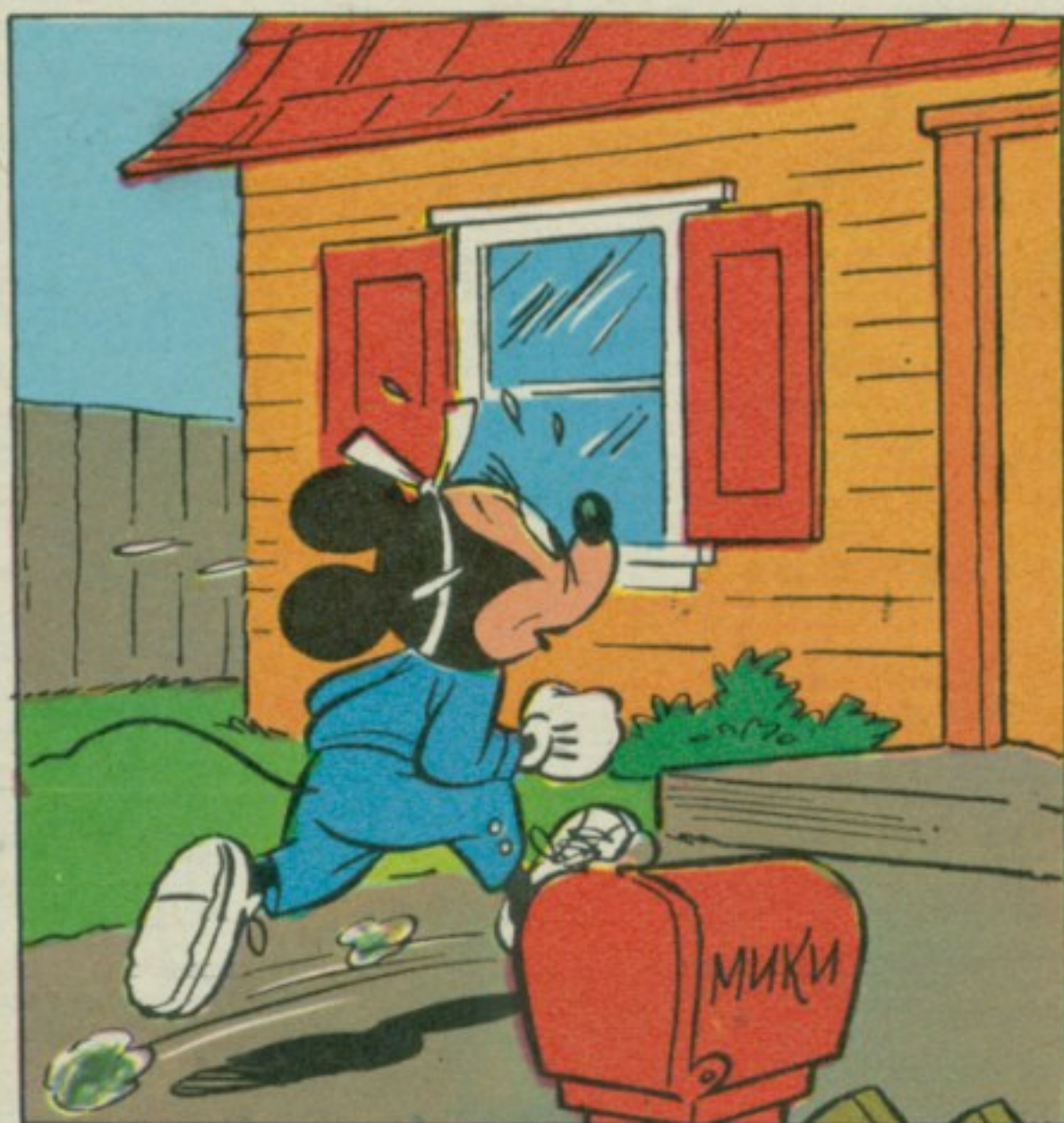
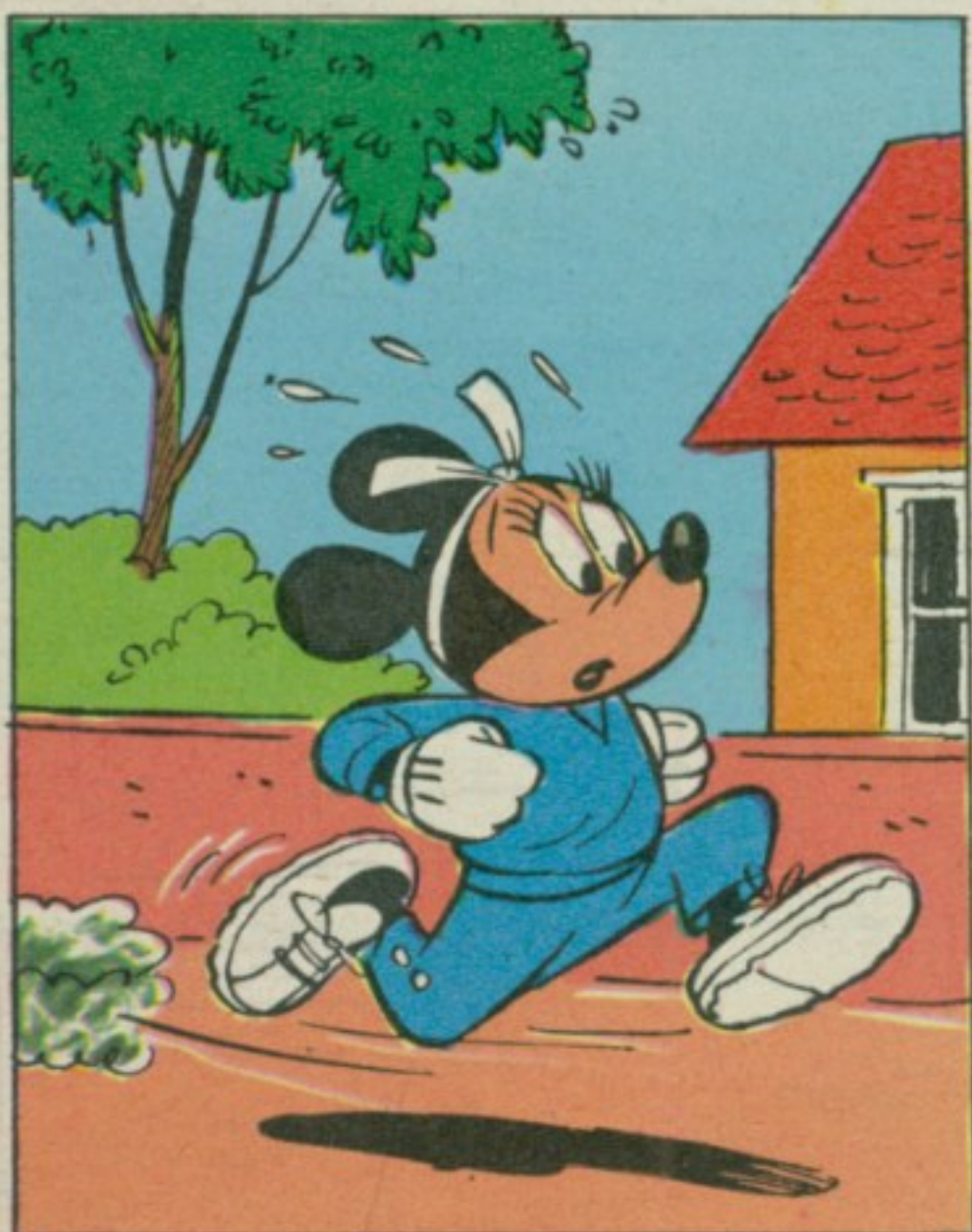
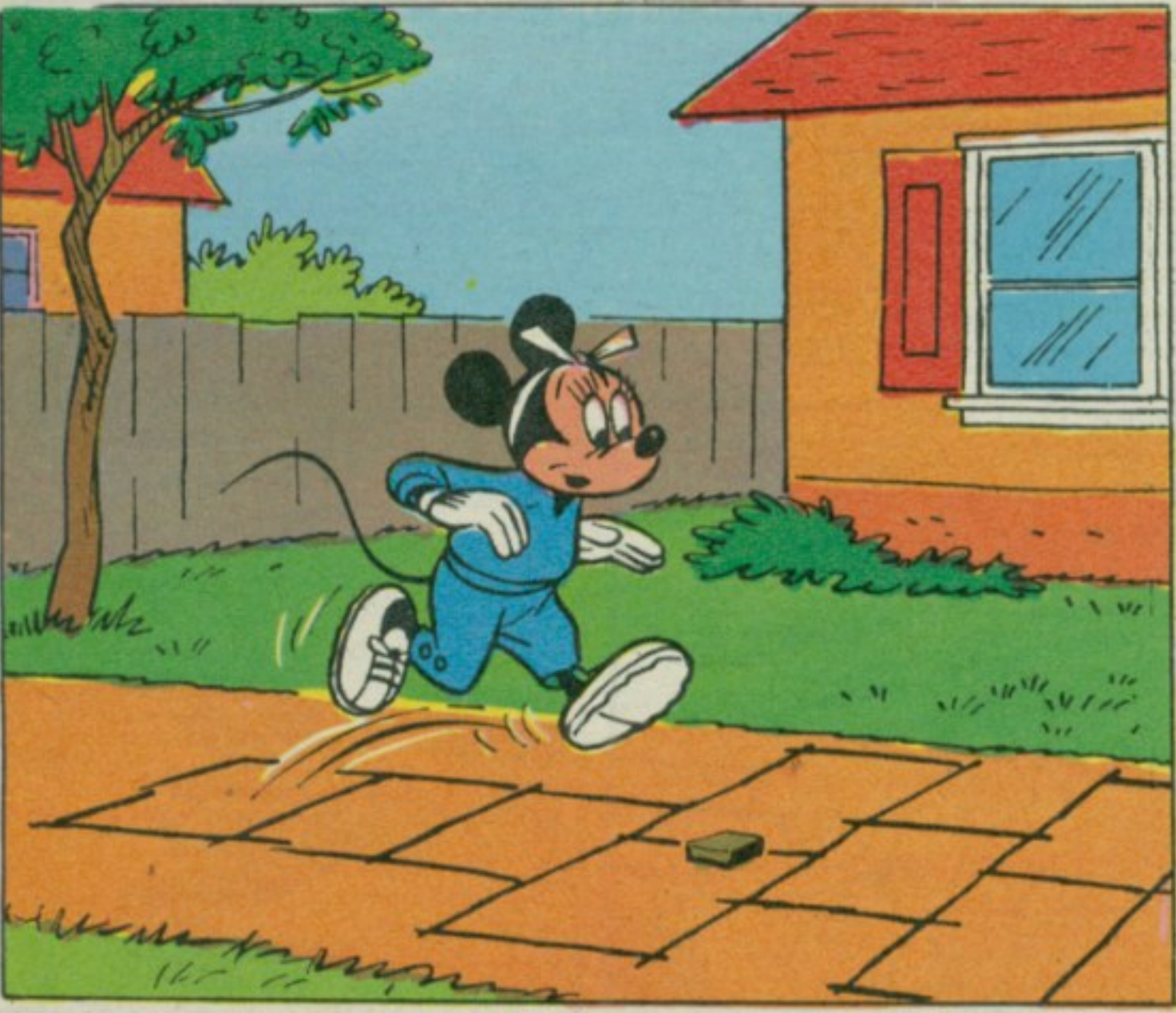
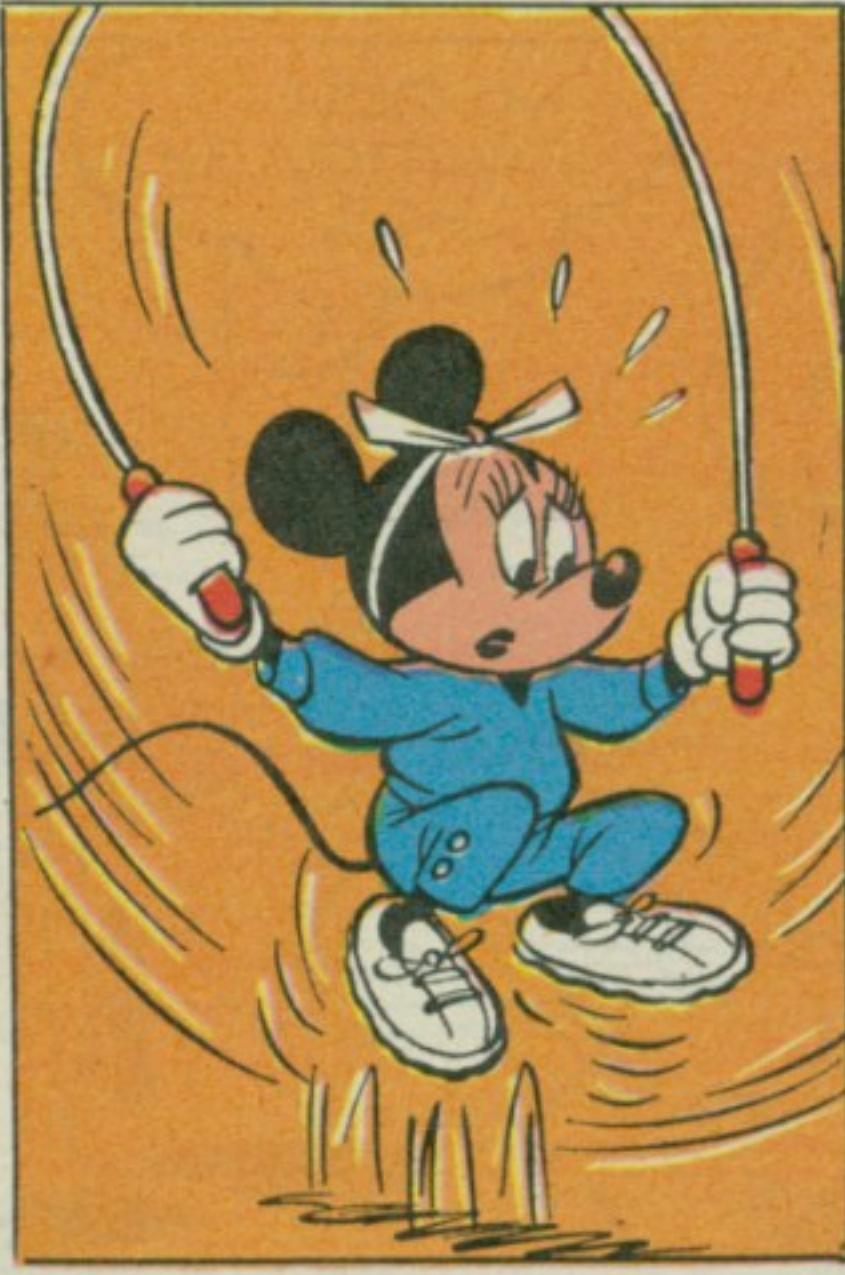
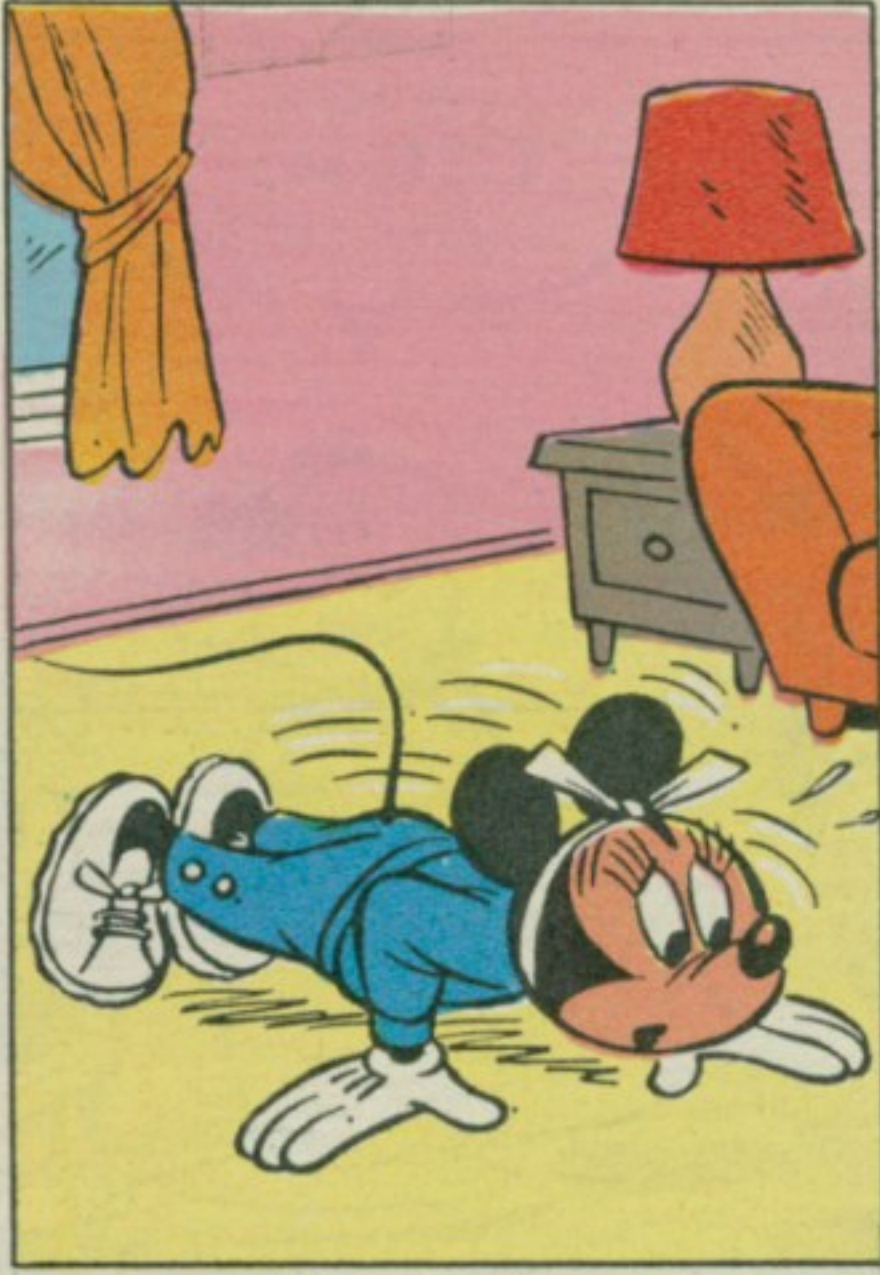
У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТНИ СТРИПОВИ

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

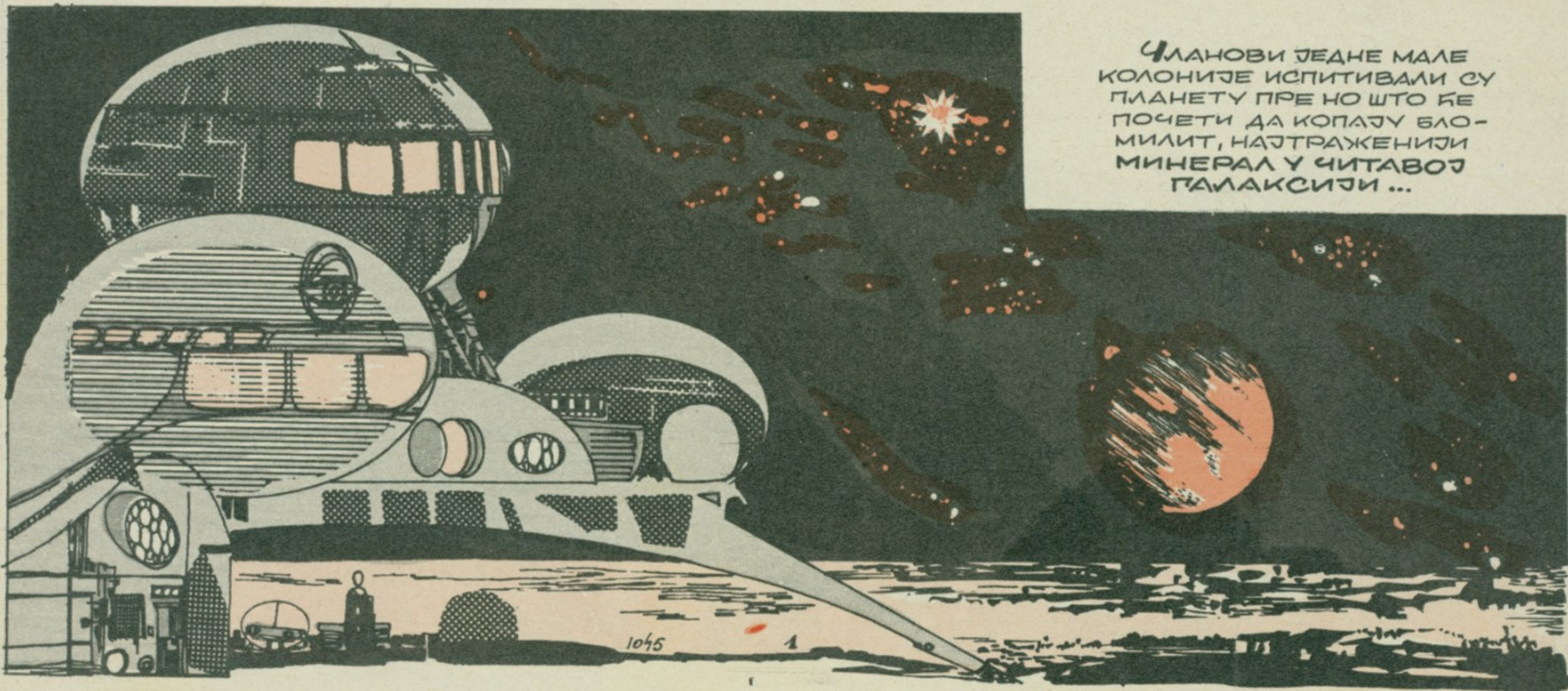

БАНДИТИ СА ЗЕРО- СИТА

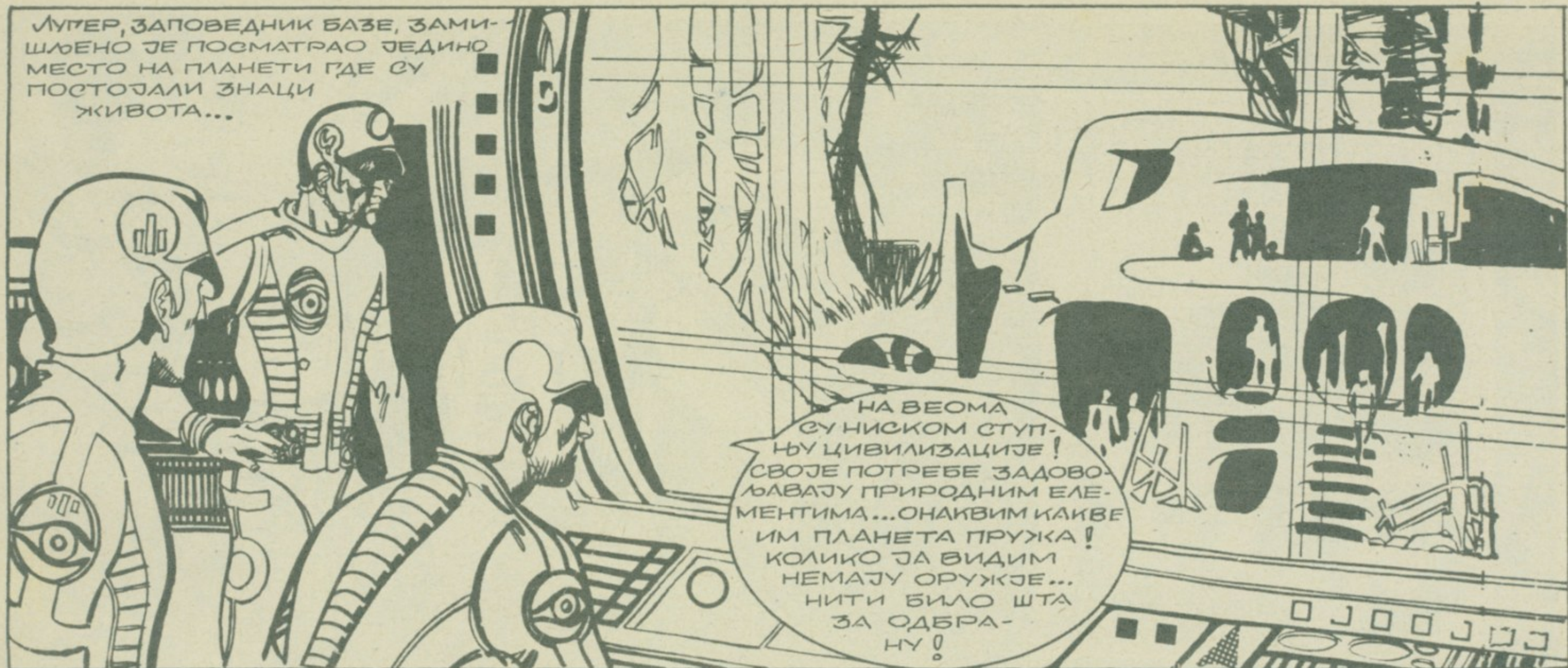

НА
ДАЛЕКОЈ
ПЛАНЕТИ
САРКАНИ ВРЕМЕ КАО
ДА ЈЕ СТАЛО.
ДАНИ СУ СЕ
ВУКЛИ
ДУГАЧКИ
КАО
ГОДИНЕ...

ЧЛАНОВИ ЈЕДНЕ МАЛЕ
КОЛОНИЈЕ ИСПИТИВАЛИ СУ
ПЛАНЕТУ ПРЕ НО ШТО ЋЕ
ПОЧЕТИ ДА КОПАЈУ БЛО-
МИЛИТ, НАЈТРАЖЕНИЈИ
МИНЕРАЛ У ЧИТАВОЈ
ГАЛАКСИЈИ...

ЛУПЕР, ЗАПОВЕДНИК БАЗЕ, ЗАМИ-
ШЉЕНО ЈЕ ПОСМАТРАО ЈЕДИНО
МЕСТО НА ПЛАНЕТИ ГДЕ СУ
ПОСТОЈАЛИ ЗНАЦИ
ЖИВОТА...

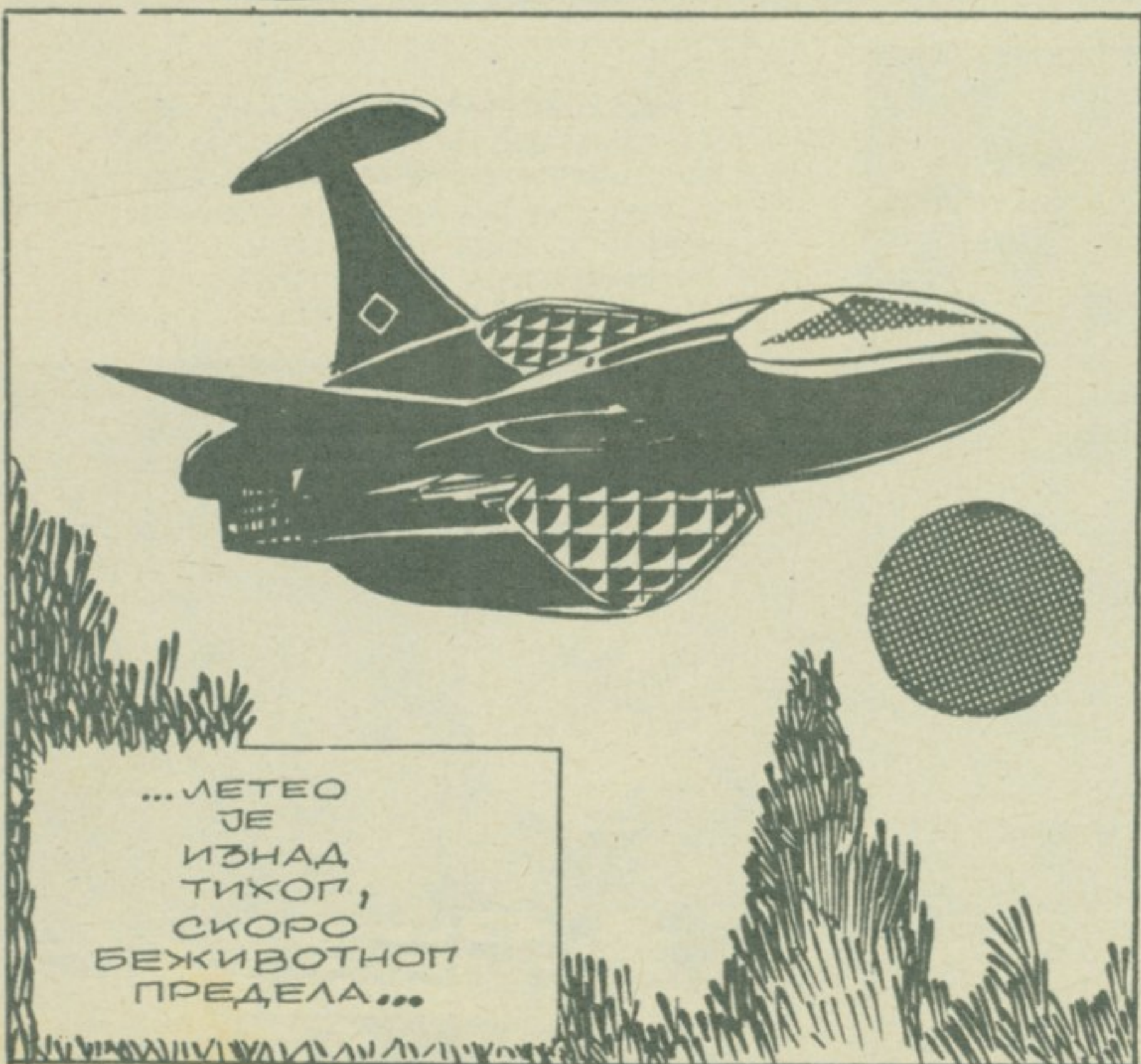
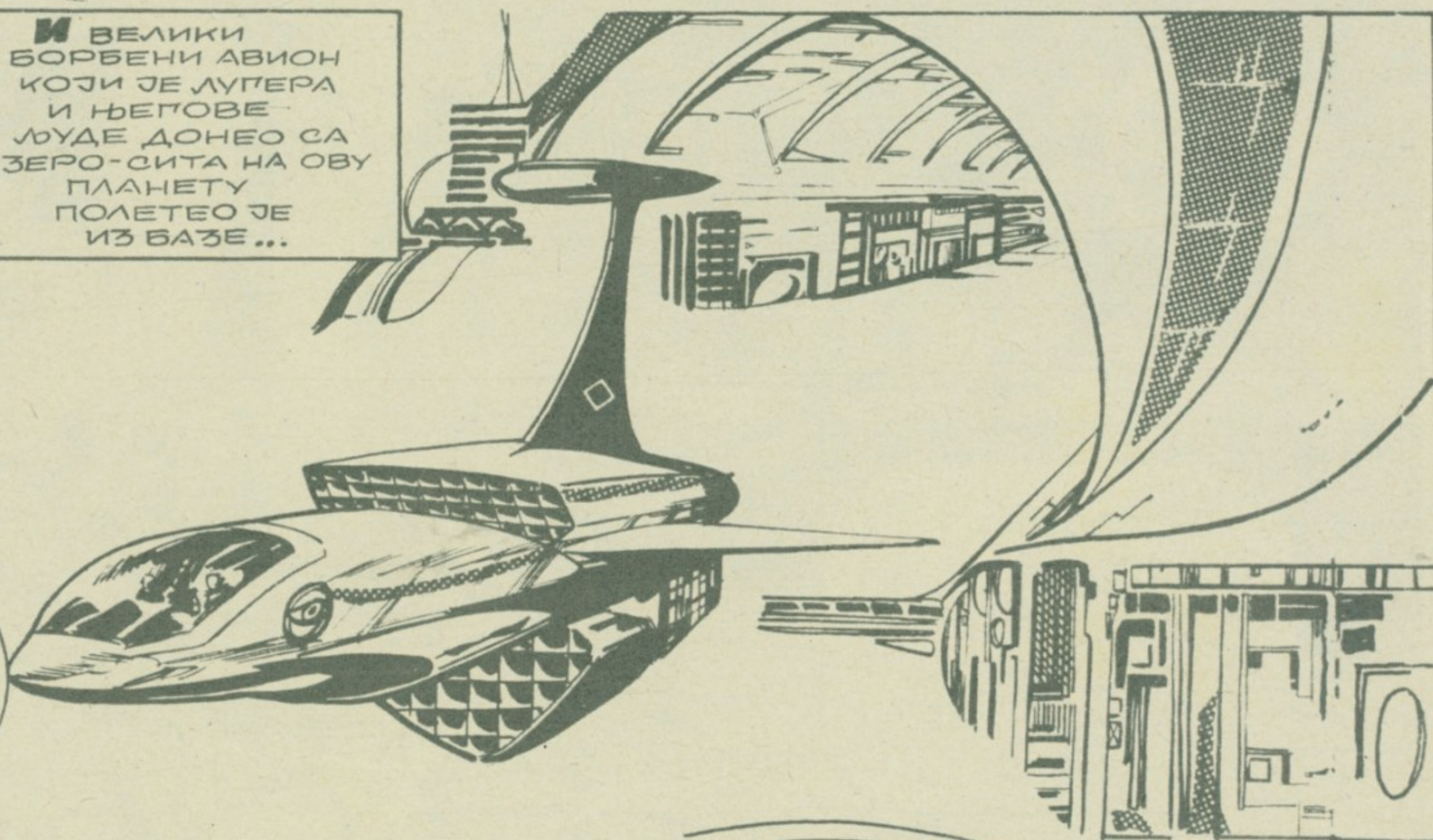

НА ВЕОМА
СУНИСКОМ СТУП-
ЊУ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ!
СВОЈЕ ПОТРЕБЕ ЗАДОВО-
ЉАВАЈУ ПРИРОДНИМ ЕЛЕ-
МЕНТИМА... ОНАКВИМ КАКВЕ
ИМ ПЛАНЕТА ПРУЖА!
КОЛИКО ЈА ВИДИМ
НЕМАЈУ ОРУЖЈЕ...
НИТИ БИЛО ШТА
ЗА ОДБРА-
НУ!

И ВЕЛИКИ
БОРБЕНИ АВИОН
КОЈИ ЈЕ ЛУПЕРА
И ЊЕГОВЕ
ЉУДЕ ДОНЕО СА
ЗЕРО-СИТА НА ОВУ
ПЛАНЕТУ
ПОЛЕТЕО ЈЕ
ИЗ БАЗЕ...

АКО КОНФЕ-
ДЕРАЦИЈА САЗНА
ДА ОВА РАСА ПОСТОЈИ,
НЕЋЕ НАМ ДОЗВОЛИТИ ДА
ЕКСПЛОАТИШЕМО
БЛОМИЛIT!
СВЕМИРСКИ
ЗАКОН ЈЕ
СТРОГ! МИСЛИМ
ДА СМЕСТА ТРЕБА
ДА ПРЕДУЗМЕМО
АКЦИЈУ!

...ЛЕТЕО
ЈЕ
ИЗНАД
ТИХОП,
СКОРО
БЕЖИВОТНОГ
ПРЕДЕЛА...

...ДА БИ СВОЈ
УБИЛАЧКИ ТЕРЕТ
ИЗРУЧИО НА
БЕСПОМОЋНЕ
САРКАНИЈАНЕ...

Становници
сарканија
једва да су
схватили
шта се с
њима
догађа...

... а смрт
је већ
немилосрдно
косила,
никоп не
штедећи...

И тамо где се до
малочас орио
дечји смех, за-
владао је
стравична
тишина...

Велики брод људи са
зеро-сита напустио је
место катастрофе...

мисија
је извршена!
тамо више нема
ни знака живота!
ми смо сад једини
становници ове
планете!
сад можемо
почети да
копамо
минерал!

Ипак, у близини
уништеног насеља
кретало се нешто
што ће изменити
луперов план...

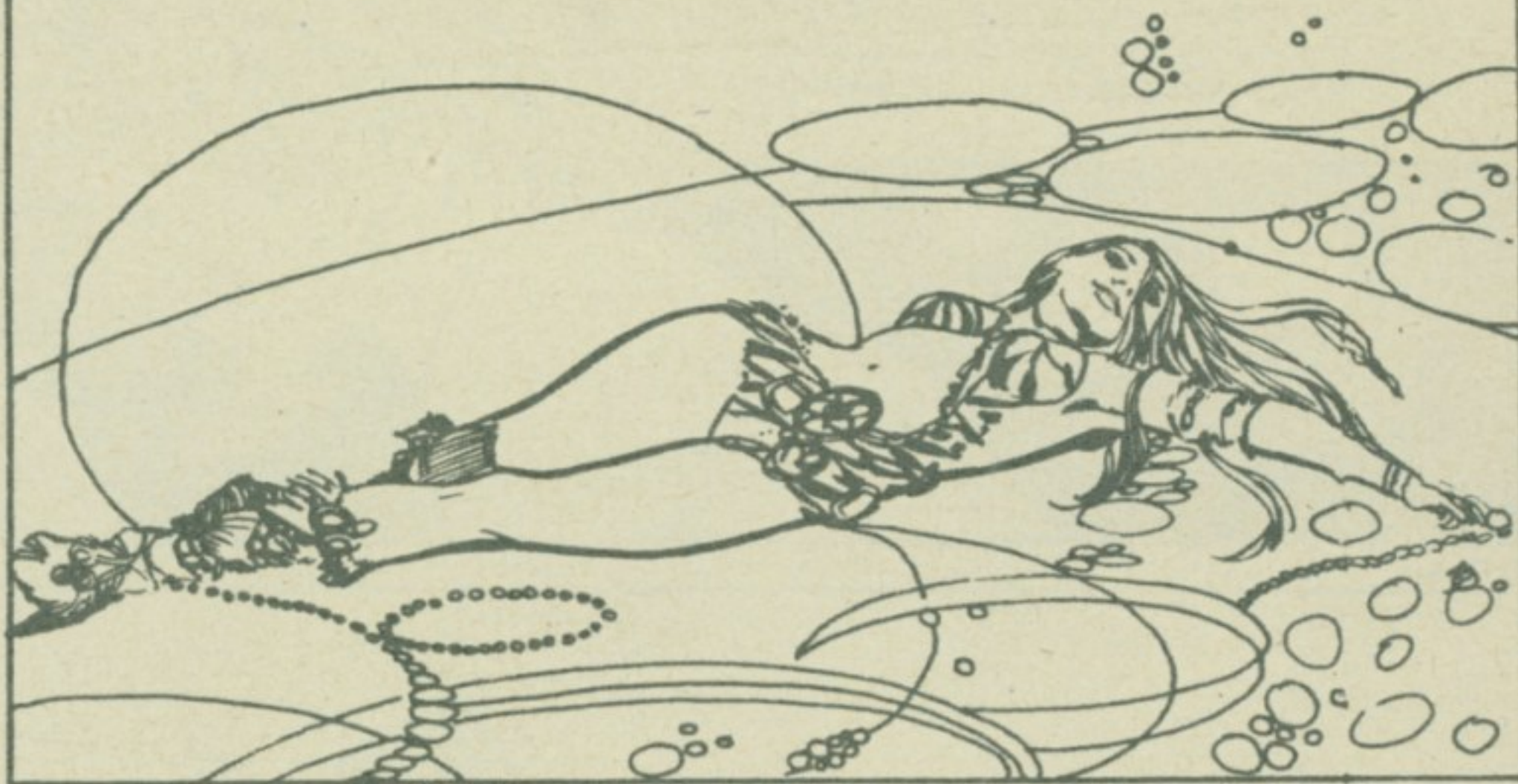

ТИГРОВО ПРОБИЈАЊЕ КРОЗ
МРАЧНЕ ТАЈАНСТВЕНЕ
КОДНИКЕ
ШТО СУ ВОДИЛИ
ПРЕМА СРЦУ ПЛАНЕТЕ,
ЗАВРШИЛО СЕ У
ПРОСТРАНОЈ ПОДЗЕМНОЈ
ОДАЈИ...

ЖИВОТИЊА ЈЕ ПОЛОЖИЛА ДЕВОЈЧИНО
ТЕЛО НА НЕОБИЧНУ КРИСТАЛНУ ПО-
ВРШИНУ...

ТИГАР СЕ, ЗАТИМ, ТИХО
ИСПРУЖИО ПОРЕД ДЕВОЈ-
КЕ. ТАДА ЈЕ ПРЕКО њИХО-
ВИХ ТЕЛА ПОЧЕО ДА
ШЕТА ЗЕЛЕНКАСТИ
ЗРАК...

ДУГО ЈЕ
ТАЈАНСТВЕНА
СВЕТЛОСТ
ПРЕЛАЗИЛА
С ЈЕДНОГ
ТЕЛА НА ДРУ-
ГО А ЗАТИМ
ЈЕ ПОЧЕЛА
ДА СЛАБИ
ДОК НИЈЕ
САСВИМ
НЕСТАЛА
ТАДА СЕ
У ОДАЈИ
ЗАЧУО
ДУБОК
УЗДАХ
И...

ЗА ТО ВРЕМЕ НЕГДЕ
У КОСМОСУ ЈЕДАН МЛАДИК
И ЈЕДНА ДЕВОЈКА, СИРИО
И ХИДРА, СЛУШАЛИ СУ ПО-
ЕЗИЈУ КОЈУ ЈЕ ЗА ЊИХ
БИРАО БРОДСКИ КОМПЈУ-
ТЕР...

"ЧУЈЕШ
ЛИ ЗВЕЗДАНИ
СИСТЕМ МОГА КРВО-
ТОКА! ПОНАВЉАМ:
НЕКИ ЋЕ
СВЕМИР
ПОНОВО
ДА НАС
СТВОРИ..."

...МАКАР
СЛЕПОГ ЛИЦА
И МРАЧНОГ СРЦА
ДОК СУНЦЕ
НЕ ПРОГОВОРИ
НАД ПРЕТЊОМ ЦРНОГ
И ОТРОВНОГ
НЕКОГ
СОКА."

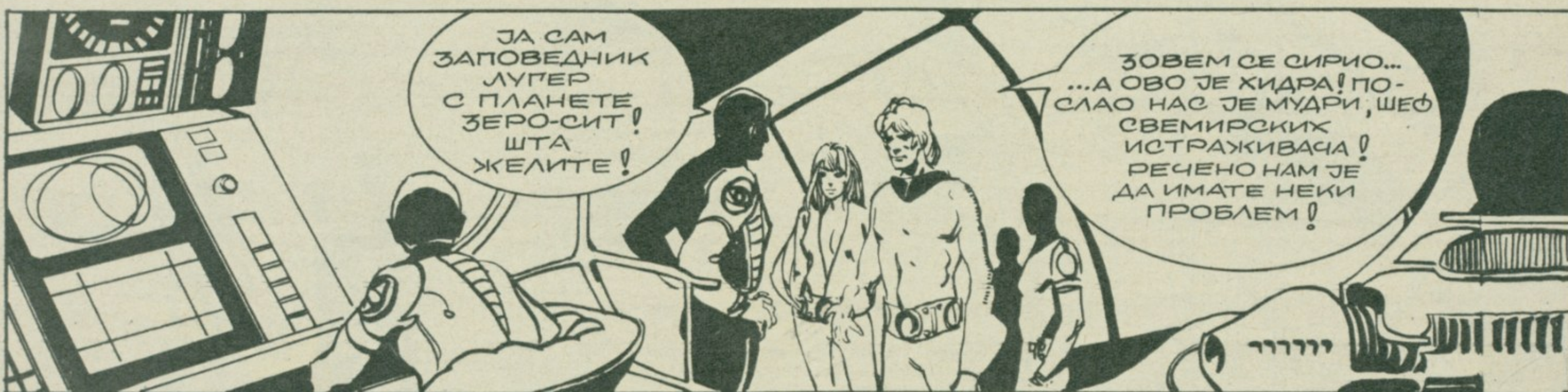
"О, КОЈЕ
ЛИ ЈЕ ВРЕМЕ У
КОСМОСУ..."
ПАЖЊА!
ПАЖЊА!
ПОРУКА ИЗ
БАЗЕ!

ЖАО МИ ЈЕ
ШТО ВАМ ПРЕКИ-
ДАМ УЖИВАЊЕ У ПОЕ-
ЗИЈИ АЛИ... ПРИМИО
САМ ПОЗИВ СА ПЛАНЕ-
ТЕ САРКАНИ! НЕ-
КОМЕ ЈЕ ПОТРЕБ-
НА НАША
ПОМОЋ!

ОДМОР ЈЕ
ЗАВРШЕН, ХИДРА!
ИДЕМО ДА
ВИДИМО ШТА
СЕ ДОПАЂА НА САР-
КАНИЈИ!

ОДМАХ
БЕМО
КРЕНУТИ,
МУДРИ!
И ЧИМ
НЕШТО
ДОЗНАМО,
ЈАВИЋЕМО
БАЗИ!

КАКО ТИ
КАЖЕШ,
СИРИО!
УВЕК
ЋУ Ићи
С ТОБОМ,
СИРИО!

ЛУПЕРОВ ГЛАС
БИО ЈЕ ОШТАР И
ПУН НЕТРПЕЉИВОС-
ТИ ШТО ЈЕ ПРОБУ-
ДИЛО СИРИЈЕВУ
СУМЊУ...

ЈЕСТЕ ЛИ
СИГУРНИ ДА СТЕ
ВИ ЈЕДИНИ СТА-
НОВНИЦИ
ОВЕ ПЛАНЕТЕ?
ЗАР НИЈЕ МОГУЋЕ
ДА ТУ ПОСТОЈИ
НЕКА
ЦИВИЛИЗА-
ЦИЈА?

НЕМОГУ-
ЋЕ! ЈА САМ СЕ
ЛИЧНО УВЕРИО
ДА НИКОГ НЕМА...
ПРЕ НО ШТО
СМО ПОЧЕЛИ
СА ЕКСПЛОА-
ТАЦИ-
ЈОМ!

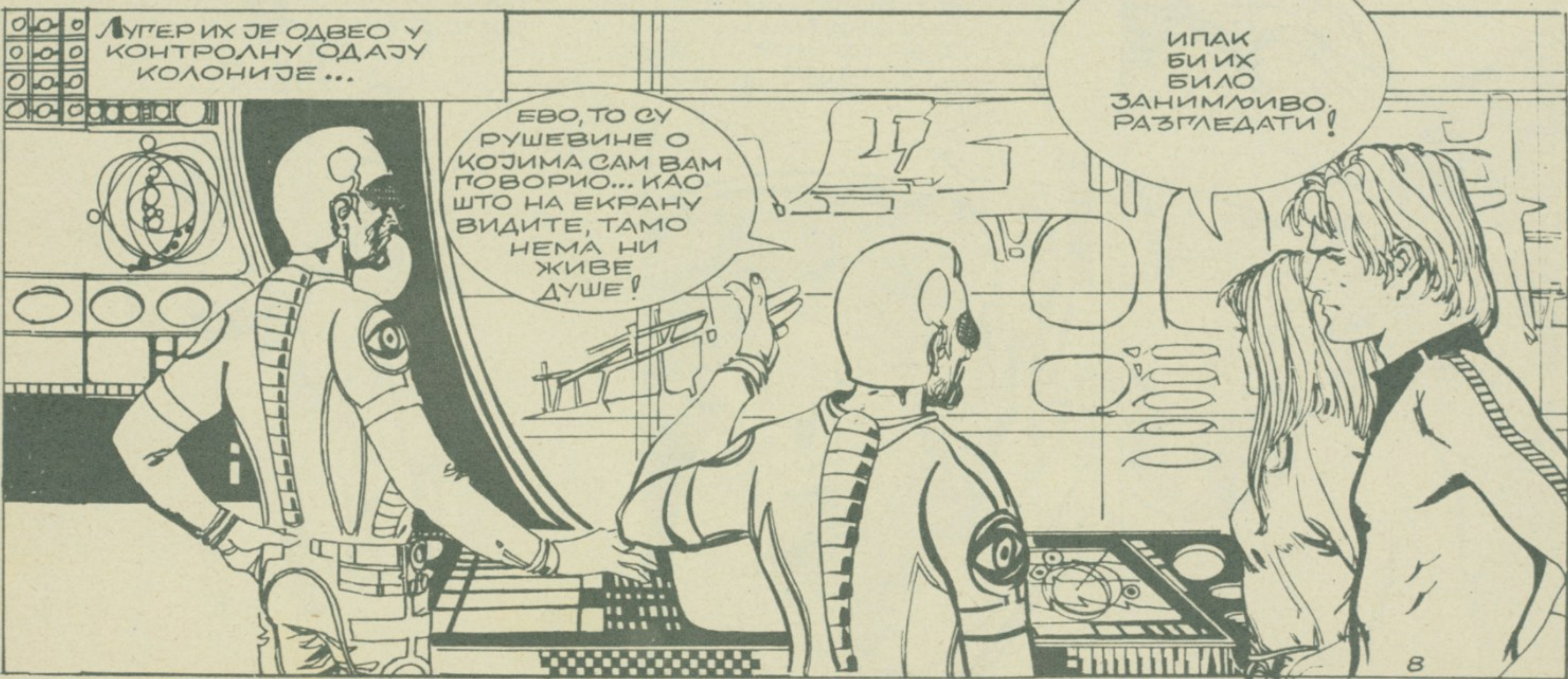
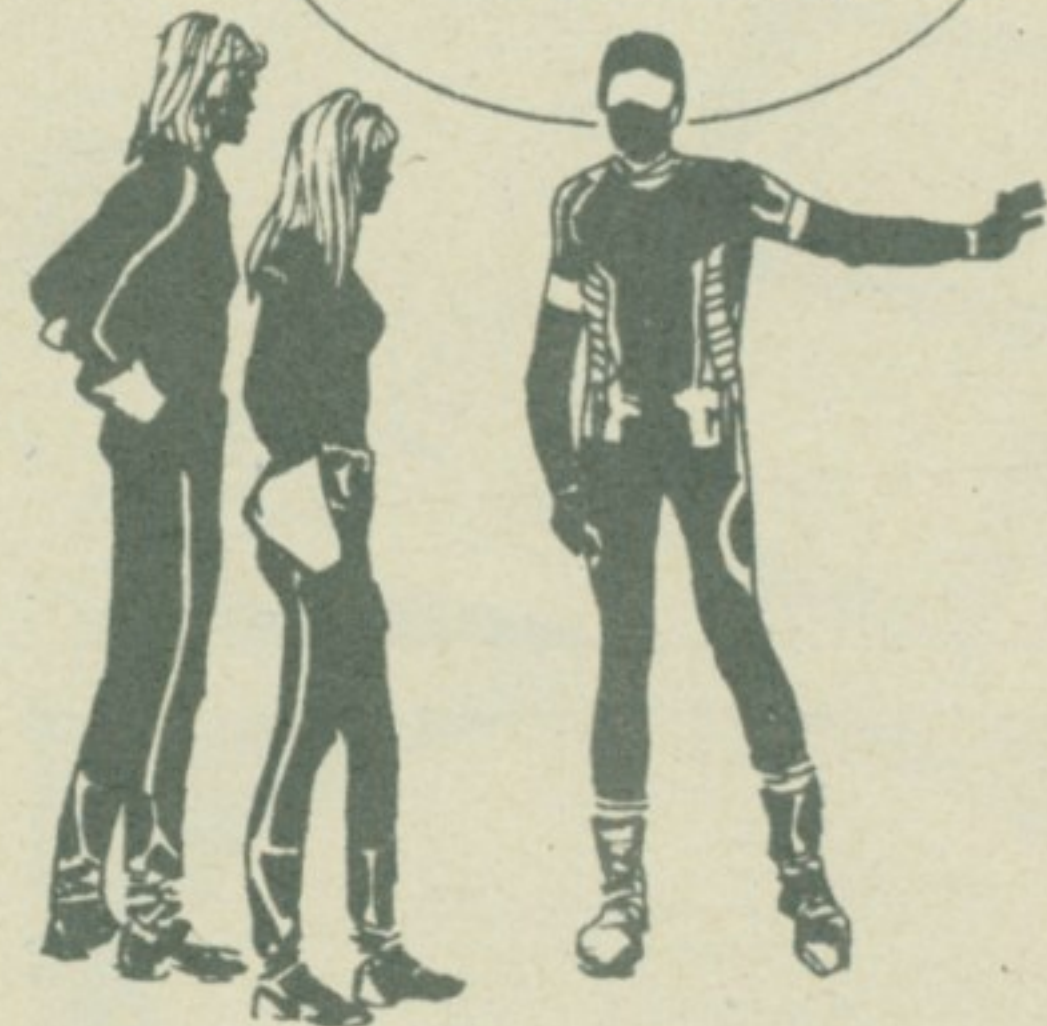
ЗАР
ВАМ НЕ ИЗГЛЕ-
ДА ЧУДНО ДАСЕ НА
ЈЕДНОЈ ПЛАНЕТИ
СА ИЗУЗЕТНО
ПОВОЉНИМ
ЖИВОТНИМ УСЛОВИ-
МА НИСУ
РАЗВИЛИ
РАЗУМНА
БИКА?

ЕКСПЛОАТАЦИ-
ЈОМ
ЧЕГА?

БЛОМИЛИТА!
НАЈДРАГОЦЕНИ-
ЈЕГ МАТЕРИЈА-
ЛА УЧИТАВОЈ
ГАЛАКСИЈИ!

ЈА САМ
ОТКРИО ТРА-
ГОВЕ НЕКЕ СТА-
РЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ...
ПУСТЕ РУШЕВИНЕ
НЕКАДАШЊИХ
НАСЕЉА!

ЛУПЕРИХ ЈЕ ОДВЕО У
КОНТРОЛНУ ОДАЗУ
КОЛОНИЈЕ...

ЕВО, ТО СУ
РУШЕВИНЕ О
КОЈИМА САМ ВАМ
ПОВОРИО... КАО
ШТО НА ЕКРАНУ
ВИДИТЕ, ТАМО
НЕМА НИ
ЖИВЕ
ДУШЕ!

ИПАК
БИ ИХ
БИЛО
ЗАНИМАЈУЋЕ
РАЗГЛЕДАТИ!

ХМ... ИЗГЛЕ-
ДА ДА ЂЕМО МО-
РАТИ ДА ПРИЗНАМО
ДА СУ СЕ ШТО СЕ ТИ-
ЧЕ ПОРУКЕ, КОМПЈУТЕ-
РИ ПРЕВАРИЛИ! АЛИ, ДА
БИСМО ПОДНЕЛИ ИЗ-
ВЕШТАЈ СВОМ ШЕФУ
МОРАМО ОБИЊИ
РУШЕВИ -
НЕ!

АКО
НЕМАТЕ
НИШТА
ПРОТИВ...
ЈА БИХ
ВАС
ПРАТИО!

МАЛО
КАСНИЈЕ
БРОД ДВОЈЕ
ИСТРАЖИВАЧА
КРЕНУО
ЈЕ ПУТ
РУШЕВИНА...

СПУСТИЋЕМО
СЕ... ДА ИХ
РАЗГЛЕДАМО
ИЗБЛИЗА!

ТЕК КАД СЕ БРОД
СПУСТИО СИРИО ЈЕ
ПРИМЕТИО ДА СУ
ЛУПЕР И ЊЕГОВ
ПРАТИЛАЦ
НАОРУЖАНИ...

ПОНЕЛИ
СМО ОРУЖЈЕ...
НИКАД
ЧОВЕК
НЕ ЗНА ДА
ЛИ ЂЕ МУ
ЗАТРЕБА-
ТИ!

ОВО МИ
СЕ НЕ
СВИЂА!

МОЖДА ЈЕ
ИПАК КОМПЈУТЕР
ПРОМЕНИО ИМЕ
ПЛАНЕТЕ!
ПИТАМ СЕ...
КАКВЕ БИ
ЖИВОТИЊЕ
МОГЛЕ ДА ЖИВЕ
У ОВАКВОЈ
ЏУНГЛИ!

КАО
ОДГОВОР НА
МЛАДИЊЕВО
ПИТАЊЕ,
ЗАЧУО СЕ
УРЛИК
ЗВЕРИ...

ГРРР!
ГРРР!
ГРРР!

ЧУВАЈТЕ
СЕ! ТАМО
ЈЕ...
ЦРВЕНИ
ТИГАР!

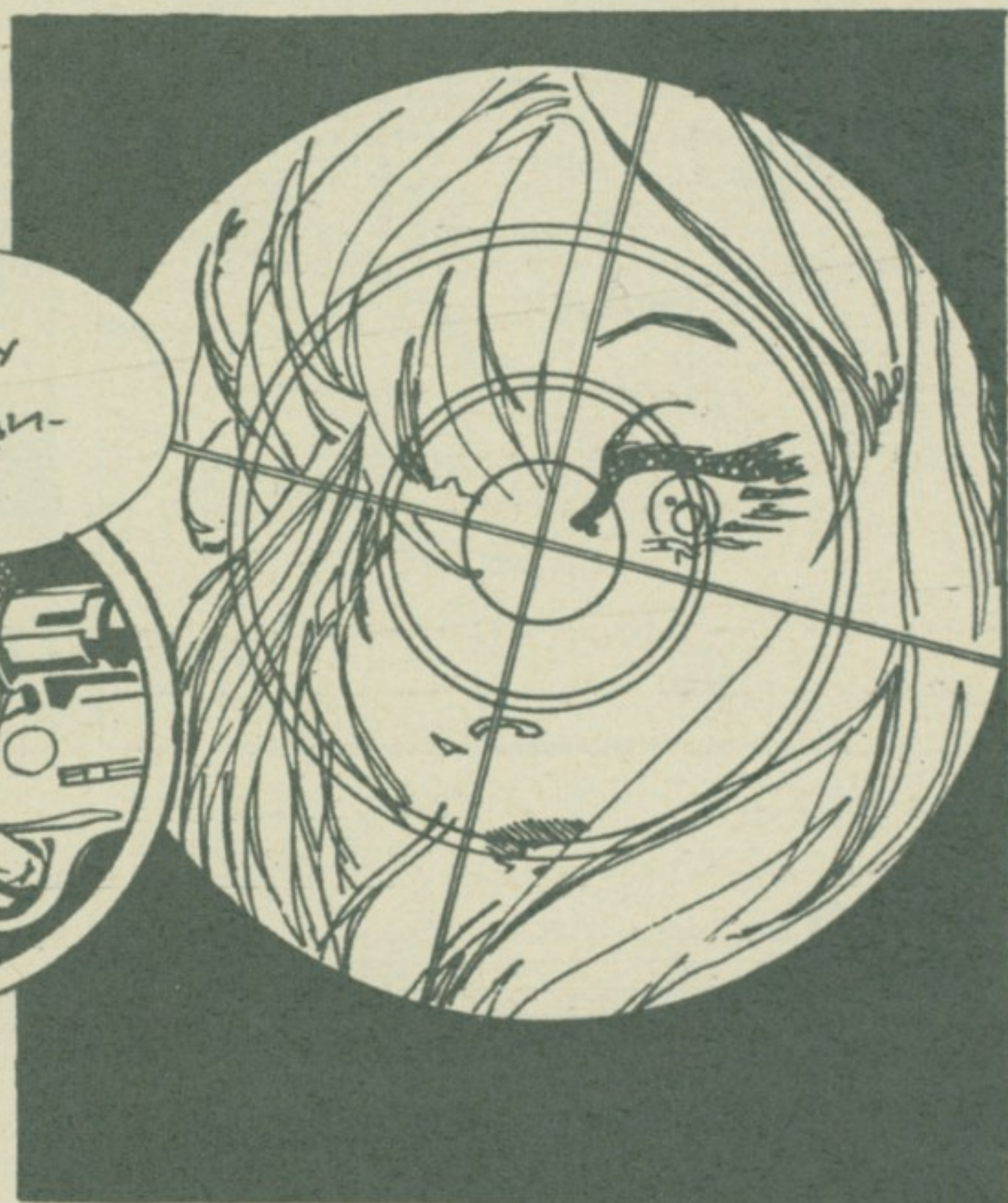
С ЊИМ ЈЕ
И НЕКА
ДЕВОЈКА!

МЕЂУ ЧЛАНОВИМА
МАЛЕ ГРУПЕ
НАСТАЛО ЈЕ
ЗАПРЕПАШЊЕЊЕ.
ЛУГЕР СЕ
ПРВИ СНАШАО...

ТО ЈЕ
НЕМОГУ-
ЋЕ!

ЈА КУ
ИХ
СРЕДИ-
ТИ!

ВИРИО ЈЕ ПРИСКОЧИО...

ЈЕСТЕ
ЛИ ЛУДИ?
ЗАШТО
ПУЦАТЕ?
НИСУ
НАС
НАПАЛИ...

ТАААК!

ЛУГЕР ЈЕ СМЕСТА
УПЕРИО ОРУЖЈЕ НА
СИРИЈА И ХИДРУ...

ДА СЕ НИСТЕ
МАКЛИ ИЛИ... НИКАД
ВИШЕ НЕЋЕТЕ БИТИ
У МОПУЊНОСТИ
ДА СВОЈЕ
НОСЕВЕ ЗАБАДАТЕ
У ТУЋЕ
СТВАРИ!

НЕ БУДИ-
ТЕ ЛУДИ, ЛУГЕ-
РУ! АКО НАС
УБИЈЕТЕ, ДОКИ
ЋЕ ДРУГИ
ИСТРАЖИВАЧИ!
НАС ИМА
ЧИТАВА
ВОЈСКА...

ОХ, НЕ
БРИНИТЕ! ЈА
ЋУ ВЕЋ НАКИ НЕКИ НА-
ЧИН ДА ВАС СЕ ОДЛОБО-
ДИМ А ДА НЕ ПРО-
БУДИМ СУМЊУ!
НА ОВОЈ
ПРИМИТИВНОЈ ПЛАНЕТИ
ПРЕТЕ МНОГЕ
ОПАСНОСТИ!
РАЗОРУЖАЈ
ИХ, АДА-
МЕ!

АДАМ
ЈЕ ИЗВРШИО
НАРЕЂЕЊЕ
И ВЕЗАО СИРИЈА И
ХИДРУ ЗА ДВА
САБЛАСНА
СТАБЛА...

ПЛАН
ТИ НЕЋЕ
УПАЛИТИ,
ЛУГЕРУ!
НЕЋЕ ТЕ
ПОСЛУ-
ЖИТИ
СРЕБА
ДА...

НИЈЕ МИ
ЈАСНО КАКО ЈЕ
ТАЖЕНА ИЗБЕГЛА
УНИШТЕЊЕ КАД СУ
СВИ ОСТАЛИ СТРАДАЛИ
ТАКО ДА ИМ НИ ПЕПЕО
НИЈЕ ОСТАО! ЧИМ ЈЕ
ЛИКВИДИРАМ ВРА-
ТИЋУ СЕ ДА ВИ-
ДИМ ДА ЛИ ЈЕ
ОД ВАС ШТО
ОСТАЛО!

СРЕБА?
ТИ НЕ ТРЕБА
ДА ГОВОРИШ
О СРЕКИ!
ВЕЖИ
ИХ,
АДА-
МЕ!

ЧЕКАЈ
ПА ЋЕШ
ВИДЕТИ!
УВЕРАВАМ
ТЕ ДА
ЋЕШ СЕ
ЗБОГ ОВОГА
КАЈА-
ТИ!

ЛУПЕР И АДАМ
КРЕНУЛИ СУ
ТРАГОМ КОЈИ СУ
ОСТАВИЛИ
ТИГАР И
ДЕВОЈКА ...

СРЕБА
НАС
ЈЕ
НАПУСТИЛА,
ДУГОКО-
СИ!

НЕ
ОЧАЈА-
ВАЈ,
ЦРВЕНО-
КОСА!
ОНИ СУ
ЗАБОРА-
ВИЛИ
НА
ПОЈАС!

СИРИО ЈЕ УСПЕО ДА
ДОХВАТИ МАЛИ АПАРАТ
ЗА РЕГУЛИСАЊЕ ПРИ-
ТИСКА У СВОМ
КОСМИЧКОМ
ОДЕЛУ...

ПРИТИСНУО ЈЕ
ДУГМЕ И
ОДЕЛО ЈЕ
ПОЧЕЛО ДА СЕ
НАДУВАВА ...

ТИ УВЕК
ПРОНАЂЕШ РЕ-
ШЕЊЕ! ЛИЧИШ МИ
НА МЛАДИЋЕ ИЗ
ПРИЧА КОЈЕ СМО
ЧИТАЛИ НА
ЗЕМЉИ!

СИРИО ЈЕ НАПЕО МИШИЋЕ
И ТАЈ ЊЕГОВ НАПОР УЗ ПО-
ВЕЉАН ПРИТИСАК У ОДЕЛУ
УЧИНИЛИ СУ СВОЈЕ: УЖЕ ЈЕ
ПУКЛО!

УСПЕ-
ЛО ЈЕ,
ЦРВЕНО-
КОСА!

КЛАК

ОДРЕШИ
МЕ ПА ДА СЕ
ВРАТИМО ДО
НАШЕГ БРОДА!
ТРЕБА
СМЕСТА
ДА ОБАВЕСТИМО
МУДРОГ!

НЕ! НАЈ-
ПРЕ ТРЕБА ДА
ПОМОГНЕМО ОНОЈ
ДЕВОЈЦИ! ОД ЊЕ
ЋЕМО МОЖДА ДОЗ-
НАТИ ШТА СЕ ДО-
ГОДИЛО НА
ОВОЈ ПЛА-
НЕТИ!

АЛИ,
ЛУПЕР И
ЊЕГОВИ
ЉУДИ СУ
НАОРУЖАНИ!
МИ СМО ПРЕД
ЊИМА ПОТ-
ПУНО НЕМОЋ-
НИ!

А
ОНА
ДЕВОЈКА
ЈОШ
БЕСПОМОКНИЈА!
ТРЕБА
БАР ДА
ПОКУШАМО
ДА СТИГНЕМО
ДО ЊЕ
ПРЕ
ЛУПЕРА!

ХЕЈ,
ДУГОКОСИ!
ЈА НЕМАМ
ТАКО ХИТРЕ
НОГЕ
КАО ТИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ
ЛУТЕР И АДАМ ИШЛИ
СУ ТРАГОМ
ТИГРА И
ДЕВОЈКЕ...

ИЗБИВШИ НА ЈЕДНУ РЕКУ ЗАСТАЛИ СУ
ЗАДРЖАВАЈУЋИ ДАХ...

ЖРТВА НИШТА
НИЈЕ СЛУТИЛА ...

ИЗНЕНАДА СЕ РАЗЛЕГАО ПРОДОРАН КРИК...

ААААА! ТААК!

БЕЖАЛИ СУ УСПЕВАЈУЋИ ДА ИЗБЕГНУ МЕТКЕ И ПРОБИЈАЈУЋИ СЕ КРОЗ ГУСТО ШУМСКО РАСТИЊЕ...

ПУЦЊЕВИ СУ ИСПУНИЛИ ЏУНГЛУ. ТИГАР И ДЕВОЈКА ПОЧЕЛИ СУ ДА БЕЖЕ...

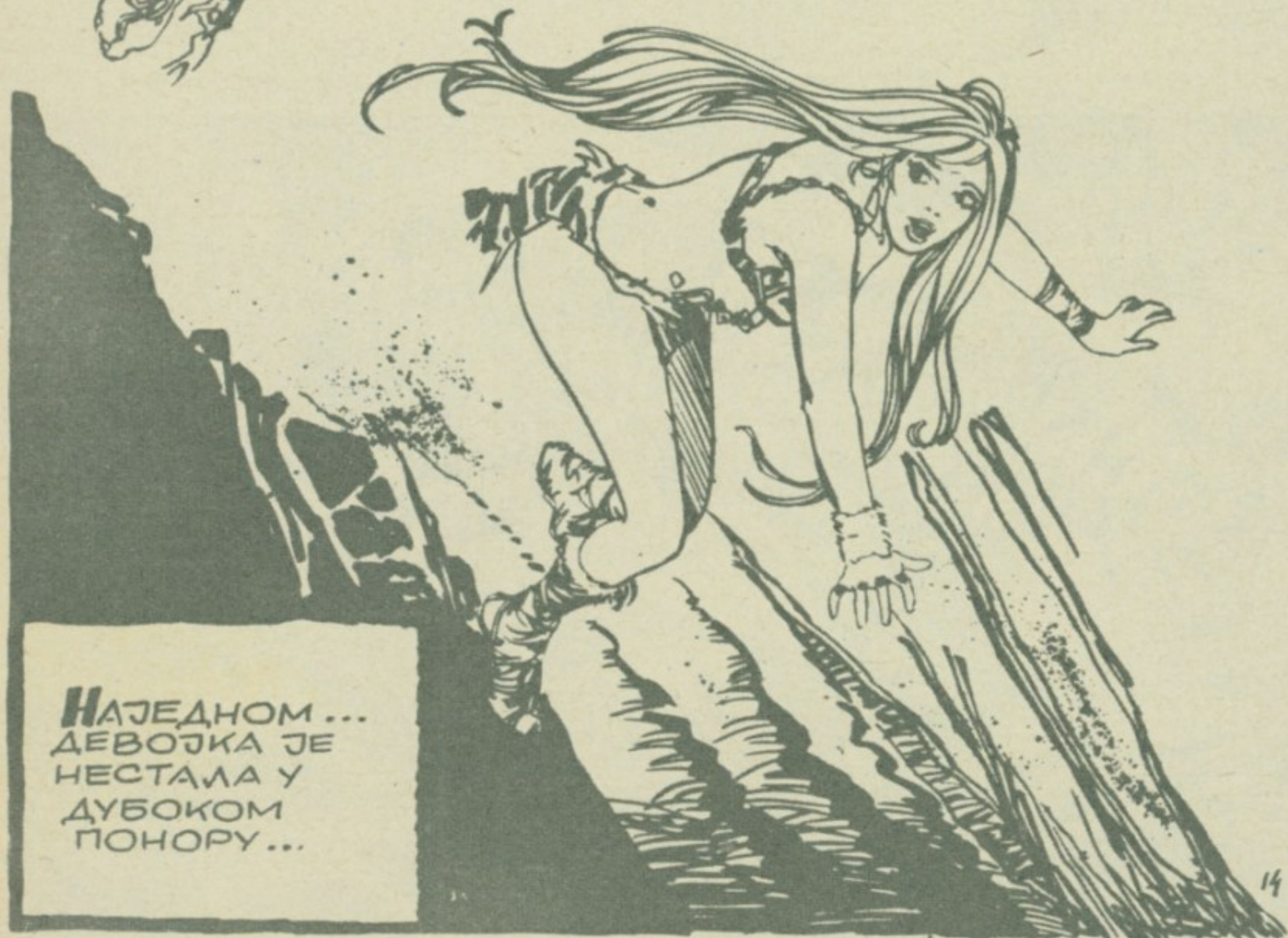
ТААК!

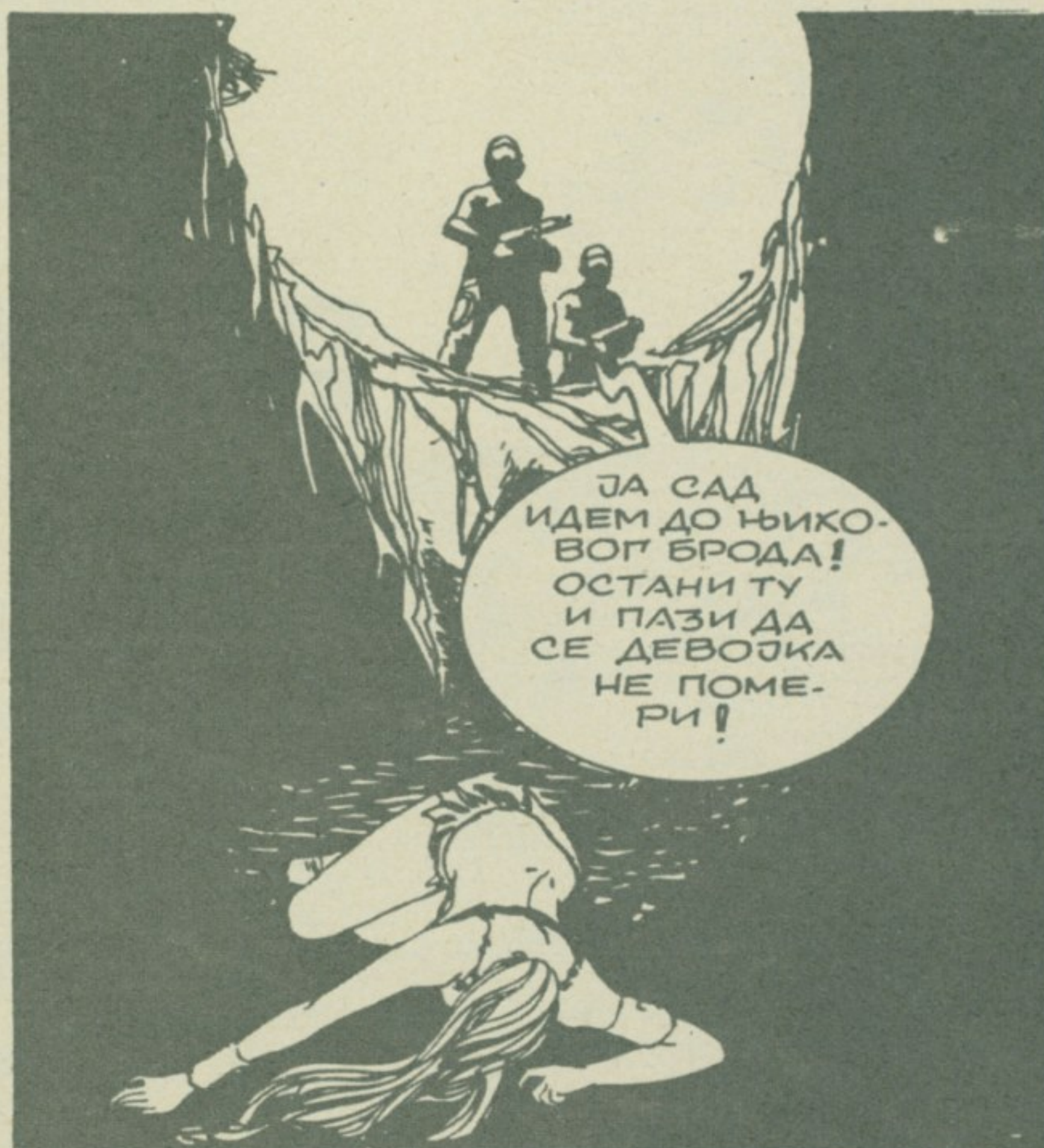
ТАК!

ТААК!

НАЈЕДНОМ... ДЕВОЈКА ЈЕ НЕСТАЛА У ДУБОКОМ ПОНОРУ...

ЈА САД ИДЕМ ДО ЊИКО-ВОГ БРОДА! ОСТАНИ ТУ И ПАЗИ ДА СЕ ДЕВОЈКА НЕ ПОМЕ-РИ!

ПУЦЊЕВИ!
БОЈИМ
СЕ
ДА ЈЕ
ЛУПЕР
НАШАО
ДЕВОЈ-
КУ!

У СИРИЈУ СЕ ПОДИГАО
ТАЛАС БЕСА И САЖАЉЕ-
ЊА. БЕСА НА ОНЕ КОЈИ
СУ ЗБОГ ШАКЕ МИНЕРА-
ЛА БИЛИ СПРЕМНИ ДА
УБИЈУ И САЖАЉЕЊА
ПРЕМА БЕСПОМОЋНОЈ
ДЕВОЈЦИ...

ЧЕКАЈ
МЕ ТУ!
ОВАКО... ПРЕКО
ДРВЕКА...
СТИЋИ
КУ
БРЖЕ!

БУДИ
ОПРЕЗАН,
СИРИО!
ТАЈ
ЛУПЕР
ЈЕ ВИШЕ
НЕГО ОПА-
САН!

И МЛАДИ
СА ЗВЕЗДА
ПОЧЕО ЈЕ СВОЈЕ
ФАНТАСТИЧНО
ПРОБИЈАЊЕ
КРОЗ ЏУНГЛУ....

С ДРВЕТА НА ДРВО,
НЕ РАЗМИШЉАЈУЋИ
МНОГО ДА
ЛИ ЋЕ
ЛИЈАНЕ ИЗДРЖАТИ
ЊЕГОВУ ТЕЖИНУ...

НА КРАЈУ ТОГ ЊЕГОВОГ
НЕОБИЧНОГ ПУТА СТА-
ЈАО ЈЕ ЧОВЕК СА УЛТРА-
ЗВУЧНОМ ПУШКОМ...

ТО ЈЕ
АДАМ, ЛУТЕРОВ
ЧОВЕК!
ИЗГЛЕДА
КАО ДА ЧУВА
НЕШТО
ИЛИ НЕКОГ!
АЛИ, ОД
ЛУТЕРА НИ
ТРАГА!

И ТАКО СУ СЕ НАДНУ ПРИРОД-
НЕ ПЕЌИНЕ НАШЛИ ДВА ЧОВЕКА И
ЈЕДНА ДЕВОЈКА СА
ТРИ РАЗЛИЧИТЕ ПЛАНЕТЕ:
НЕНАОРУЖАНИ ЗЕМЉАНИН,
ТЕШКО НАОРУЖАНИ ЧОВЕК
СА ЗЕРО-СИТА И
ЈЕДИНА ПРЕЖИВЕЛА
СТАНОВНИЦА
САРКАНИЈА...

ЗА ТО ВРЕМЕ
ИГРАЈУКИ СЕ НЕОБИЧНИМ
ЦВЕТОВИМА, ХИДРА ЈЕ С
ПУНО ПОВЕРЕЊА ЧЕКА-
ЛА СИРИЈА...

ТАЈ ТИП
ЛУГЕР МОРА ДА
ЈЕ УНИШТИО СТА-
НОВНИКЕ ПЛАНЕТЕ
НЕКИМ ОРУЖЈЕМ
КОЈЕ ДЕЈСТВУЈЕ
САМО НА
ЉУДСКА
БИЋА!

ИЗ МИСЛИ ЈУ ЈЕ
ПРЕНУО ЗВУК
НЕЧИЈИХ КОРАКА...

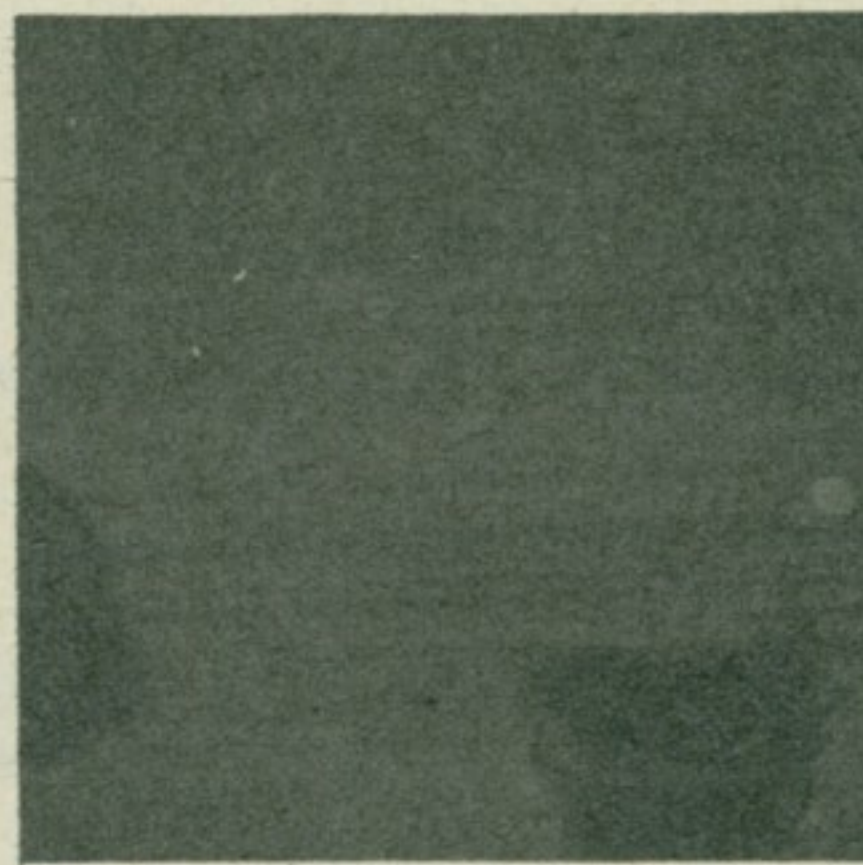
СИРИО?!

ЛУГЕР ЈУ ЈЕ
ЗАПРЕПАШЋЕНО
ПОСМАТРАО...

ЛУГЕР ЈЕ УПРАВО НАНИ-
ШАНИО КАД СЕ НА ЊЕГА
СРУЧИО ЦРВЕНИ ТИГАР
КОЈИ ЈЕ ПРАТИО ДЕВОЈКУ
И ОСВЕТИО СЕ ЗА СВЕ
ЗЛО КОЈЕ ЈЕ ОВАЈ
ЧОВЕК УЧИНИО СТАНОВ-
НИЦИМА САРКАНИЈА...

НЕ
РАЗУМЕМ...
КАКО СИ СЕ
ОДВЕЗАЛА?!
АЛИ, САД ЈЕ
ИГРИ
КРАЈ!

ААААХ!

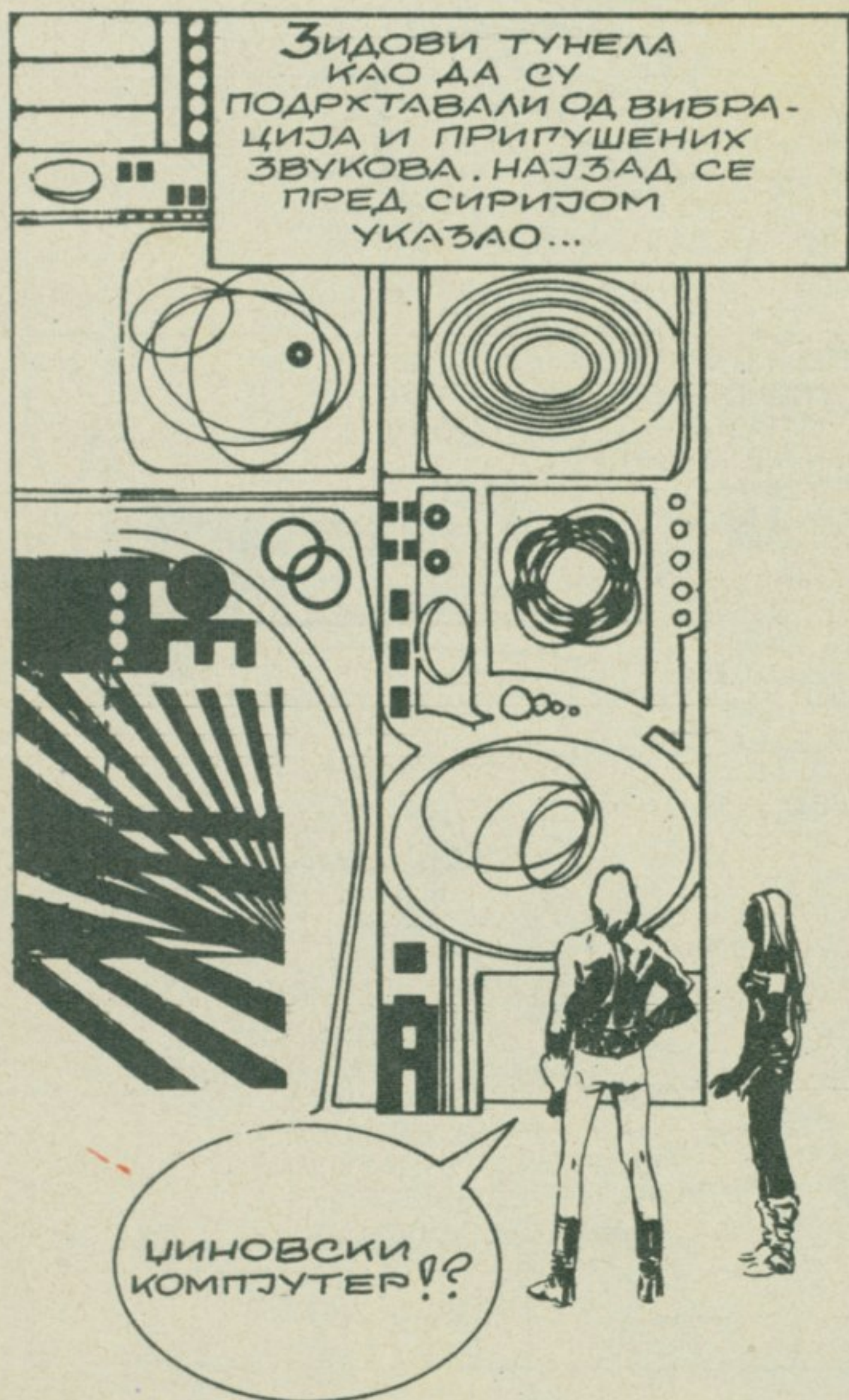
ХИДРА ЈЕ БИЛА СВЕ-
ДОК СТРАШНЕ
ОСВЕТЕ. ПРИЗОР
ЈЕ БИО ТОЛИКО ЈЕЗИВ
ДА ЈЕ ДЕВОЈКА ОСЕТИ-
ЛА КАКО ГУБИ СВЕСТИ... И...

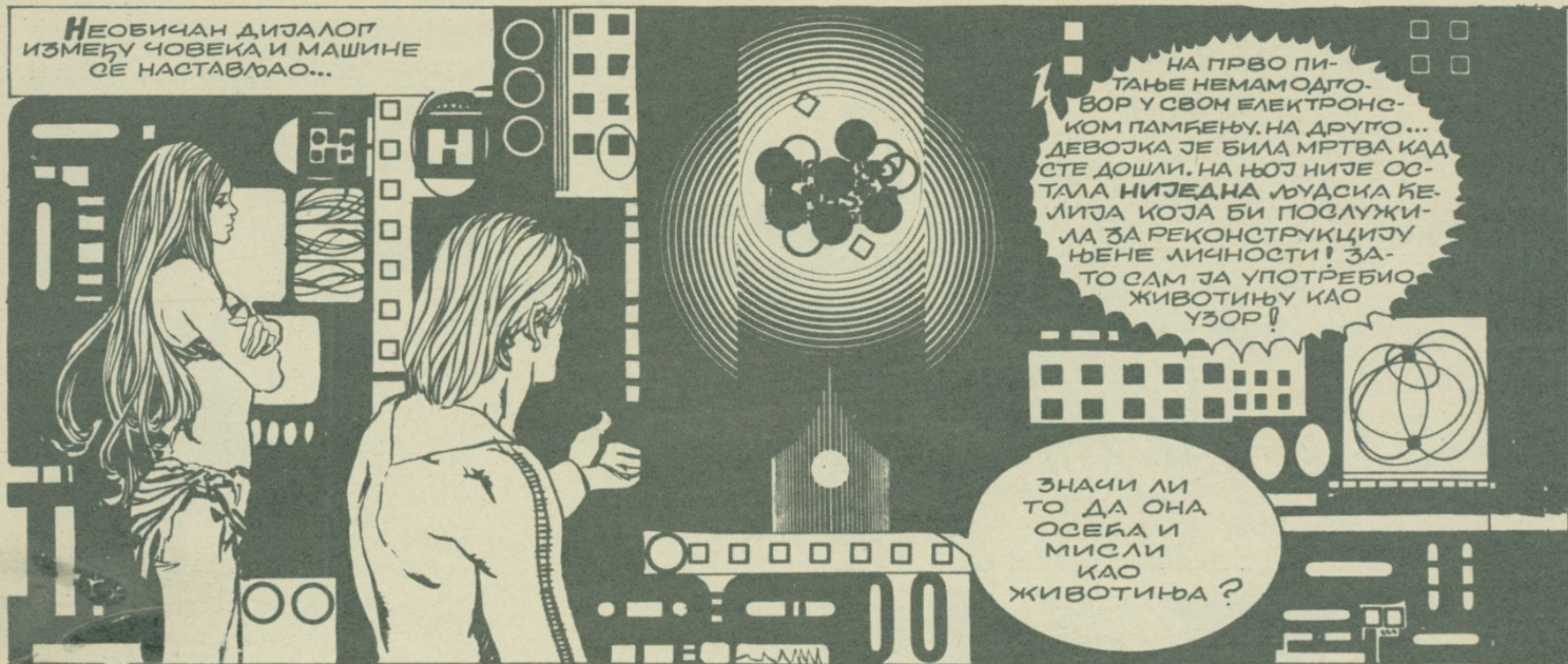
ОЛИЗАВШИ ЊУШКУ,
ТИГАР СЕ СПУСТИО МАЛО
ДАЉЕ ОД ОНЕСВЕШЉЕНЕ
ХИДРЕ...

ДОНЕСИ
ЈЕ У
НУЛТУ ТАЧКУ!

НЕОБИЧАН ДИЈАЛОГ
ИЗМЕЂУ ЧОВЕКА И МАШИНЕ
СЕ НАСТАВЉАО...

НА ПРВО ПИ-
ТАЊЕ НЕМАМ ОДГО-
ВОР У СВОЈ ЕЛЕКТРОНС-
КОМ ПАМЋЕЊУ. НА ДРУГО...
ДЕВОЈКА ЈЕ БИЛА МРТВА КАД
СТЕ ДОШЛИ. НА ЊОЈ НИЈЕ ОС-
ТАЛА НИЈЕДНА ЉУДСКА КЕ-
ЛИЈА КОЈА БИ ПОСЛУЖИ-
ЛА ЗА РЕКОНСТРУКЦИЈУ
ЊЕНЕ ЛИЧНОСТИ! ЗА-
ТО САМ ЈА УПОТРЕБИО
ЖИВОТИЊУ КАО
УЗОР!

ЗНАЧИ ЛИ
ТО ДА ОНА
ОСЕЂА И
МИСЛИ
КАО
ЖИВОТИЊА?

САСВИМ
ТАЧНО! САМО,
ПОСТОЈИ МОГУЋНОСТ
ПОНОВНОГ УОБЛИЧАВАЊА
ЊЕНЕ ЛИЧНОСТИ
ПРЕМА ЉУДСКОМ
МОДЕЛУ!

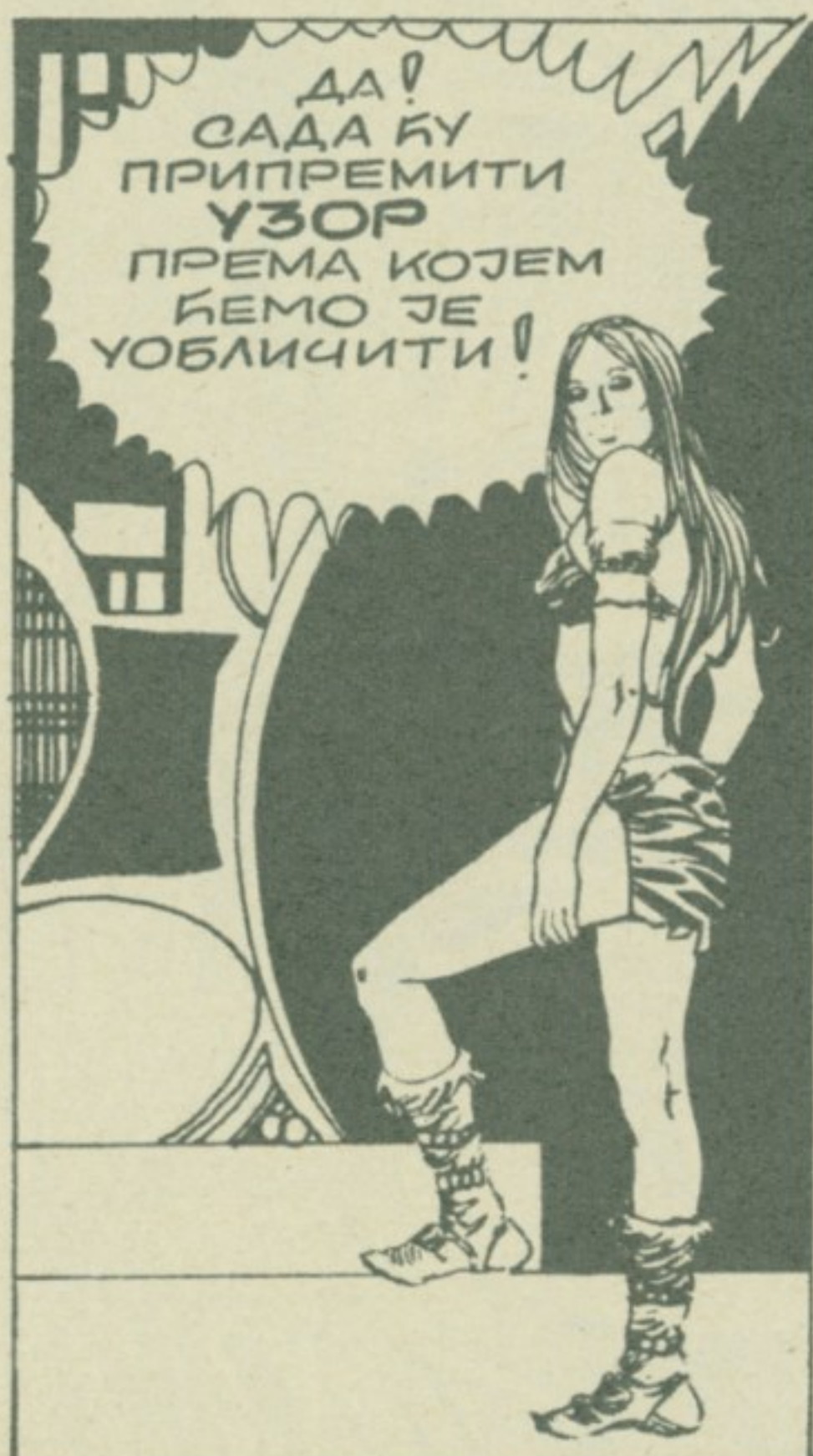
ПРЕМА
ЉУДСКОМ
МОДЕЛУ?
МОЖДА
ПРЕМА
ХИДРИ???

ЗАР ЈЕ
МОГУЋЕ
ДА СЕ ОД
ОВЕ ДЕВОЈКЕ
УОБЛИЧИ
ПОТПУНО НОВ
МОДЕЛ?

ДА!
САДА КУ
ПРИПРЕМИТИ
УЗОР
ПРЕМА КОЈЕМ
ЋЕМО ЈЕ
УОБЛИЧИТИ!

ЈЕДНА ВРАТА СУ СЕ
ОТВОРИЛА И СИРИО
ЈЕ УГЛЕДАО НЕПОМИЧ-
НО ТЕЛО...

ТО ЈЕ
ХИДРА!
ШТА СЕ
ДОГОДИЛО?
ДА НИ-
ЈЕ...?

ДЕВОЈКА ЈЕ
ЗДРАВА И ЧИТАВА!
САМО ЈЕ
ПРЕТРПЕЛА
НЕРВНИ ШОК...
ОНЕСВЕСТИЛА СЕ
ОД УЖАСА!

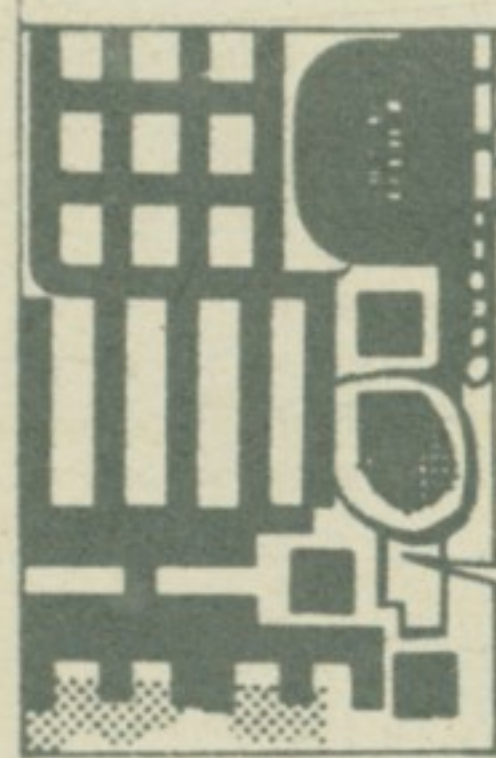

КО ЈЕ
ХИДРУ ДОНЕО
ОВАМО ?
КОЛИКО
ЋЕ ЈОЈ
ВРЕМЕНА
ТРЕБАТИ ДА СЕ
ОПОРАВИ ?

ДОНЕО ЈУ ЈЕ
УРЕЂАЈ С-М-001-
БЕТА-5!
УСКРО ЋЕ СЕ
ОПЕТ
ОСЕЋАТИ
САСВИМ
НОРМАЛНО!

И ДОК СУ
ДВЕ ДЕВОЈКЕ ЛЕЖАЛЕ
НА КРИСТАЛНОЈ ПЛОЧИ,
ТАЈАНСТВЕНИ ЗРАК
ПРЕЛАЗИО ЈЕ
ПРЕКО ЊИХ. СИРИО
ЈЕ ПОСМАТРАО
ЗАБРИНУТ ЗА
СУДБИНУ
ХИДРЕ...

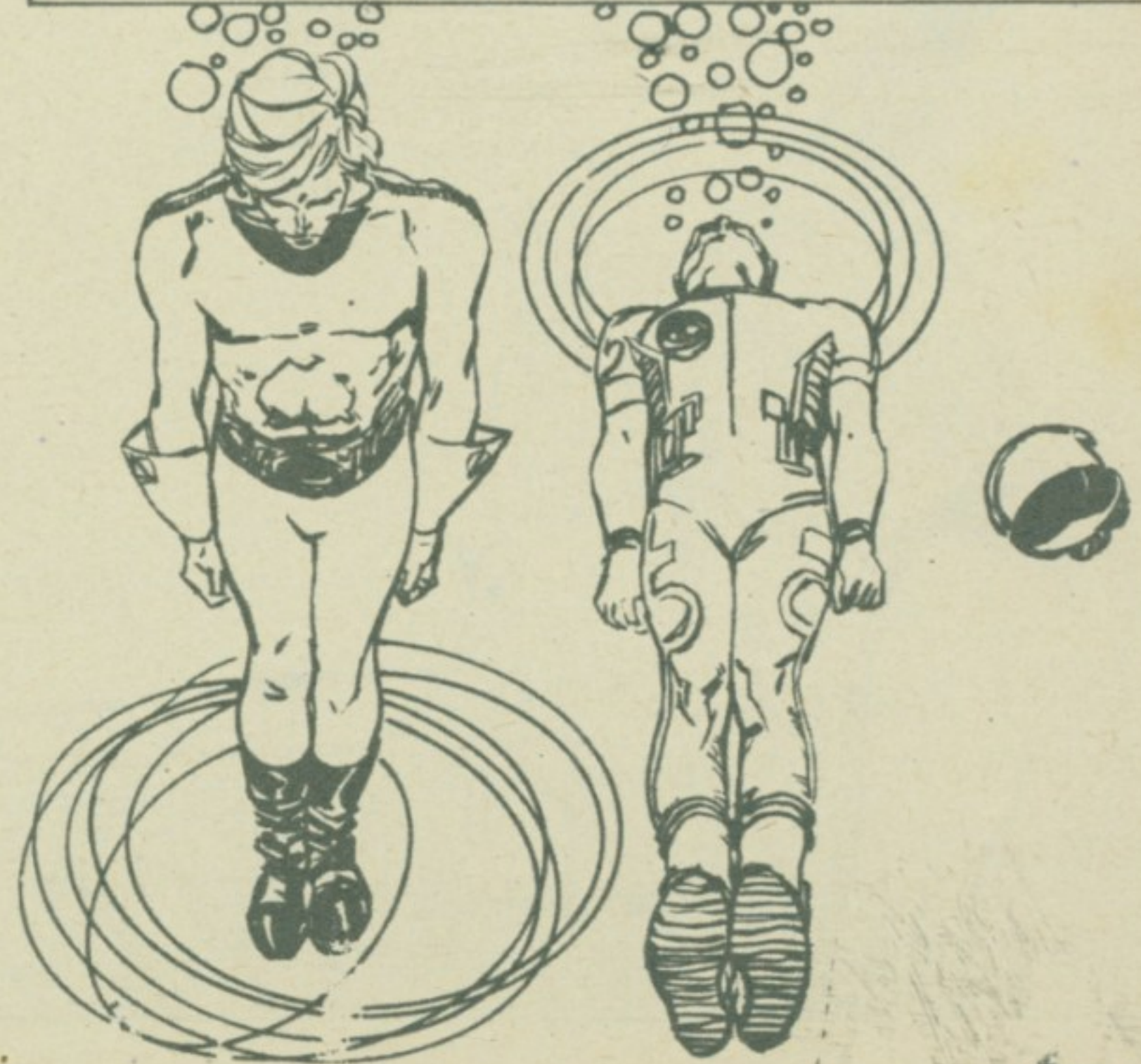
КАД ОПЕРА-
ЦИЈА БУДЕ ЗА-
ВРШЕНА ЊИХ ДВЕ
ЋЕ ИЗГЛЕДОМ
БИТИ СЛИЧНЕ А
ПО ОСЕЋАЊИМА
ПОТПУНО
ИСТЕ!

ОНДА ЋЕ СЕ
ТА ДЕВОЈКА
ОСЕЋАТИ УСАМЉЕ-
НА! МОГЛИ
БИСТЕ ДА ПОША-
ЉЕТЕ С-М-001-
БЕТА-5 ПО ЧОВЕКА
КОГА САМ ОС-
ТАВИО ОНЕСВЕ-
ШЋЕНОГ...

СИРИО ЈЕ ДАО КОМПЈУТЕ-
РУ НЕКОЛИКО
УПУТСТАВА И ЧИМ ЈЕ ТЕЛО
ПРИСПЕЛО ОПЕРАЦИЈА ЈЕ
ПОНОВЉЕНА...

ТЕЛО
ЋЕ ЗА
НЕКОЛИКО
МИНУТА
БИТИ ОВДЕ!

РАДОСТ ЗБОГ
ПОНОВНОГ
СУСРЕТА
БЛИСТАЛА ЈЕ У
ОЧИМА ДВА
ИСТРАЖИВАЧА...

АЛИ...
ОТКУД ТИ ОВДЕ?
И ГДЕ САМ
ТО ЈА?
ШТА СЕ
ДОГОДИЛО
С ТИГРОМ КОЈИ
ЈЕ УБИО
ЛУГЕРА? А
ДЕВОЈКА?

СМИРИ
СЕ,
ЗЛАТО! СВЕ
ЈЕ ПОТОВО!

ОБЈАСНИ-
КУ ТИ КАСНИЈЕ!
САД ИДЕМО НАТРАГ
НА БРОД... ПА У БАЗУ!
ТАМО ТРЕБА ДА
ОБАВИМО ЈЕДАН
МАЛИ ЗАДАТАК: ЛУДИ
СА ЗЕРО-СИТА
МОРАЋЕ ДА НА-
ПУСТЕ ОВУ
ПЛАНЕТУ!

И
КРЕНУЛИ СУ
ОСТАВЉАЈУЋИ
МИСТЕРИЈУ
ИЗА
СЕБЕ...

БРОД СЕ ВРАЌАО У
БАЗУ АЛИ БЕЗ ЛУГЕРА
И ЊЕГОВОГ
ПОМОЋНИКА...

УСПОСТА-
ВИ ВЕЗУ
С БАЗОМ!
НЕ ЖЕЛИМ
ИЗНЕНА-
ЂЕЊА!

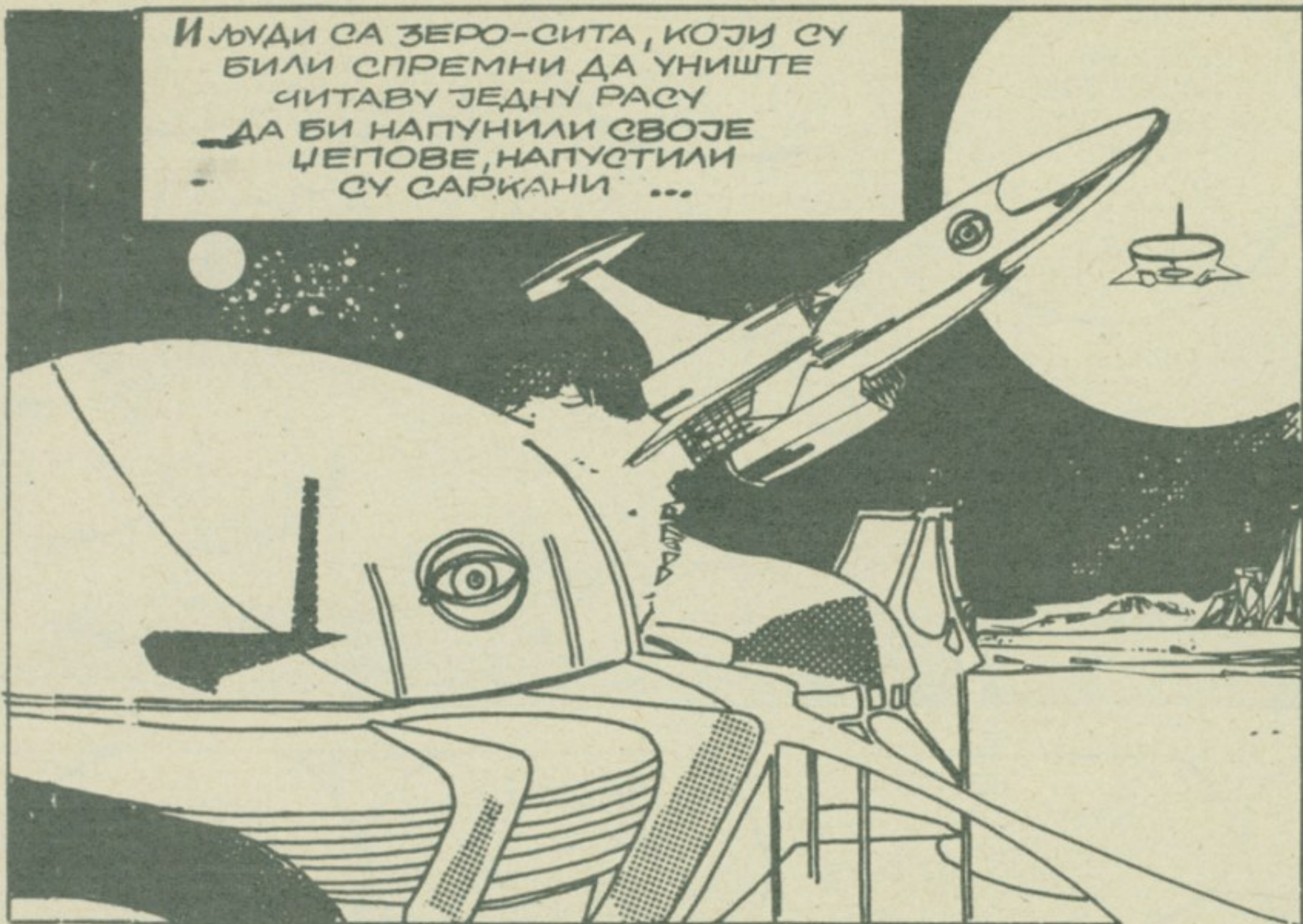
ДОБРО!
МАДА НЕ
ВЕРУЈЕМ
ДА ЋЕ
НАМ
ПРУЖИТИ
ОТПОР!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО МИНУТА
НАПЕТОГ БУЋАЊА,
ЛУДИ ИЗ ЛУГЕРОВЕ БАЗЕ
СУ ОДГОВОРИЛИ...

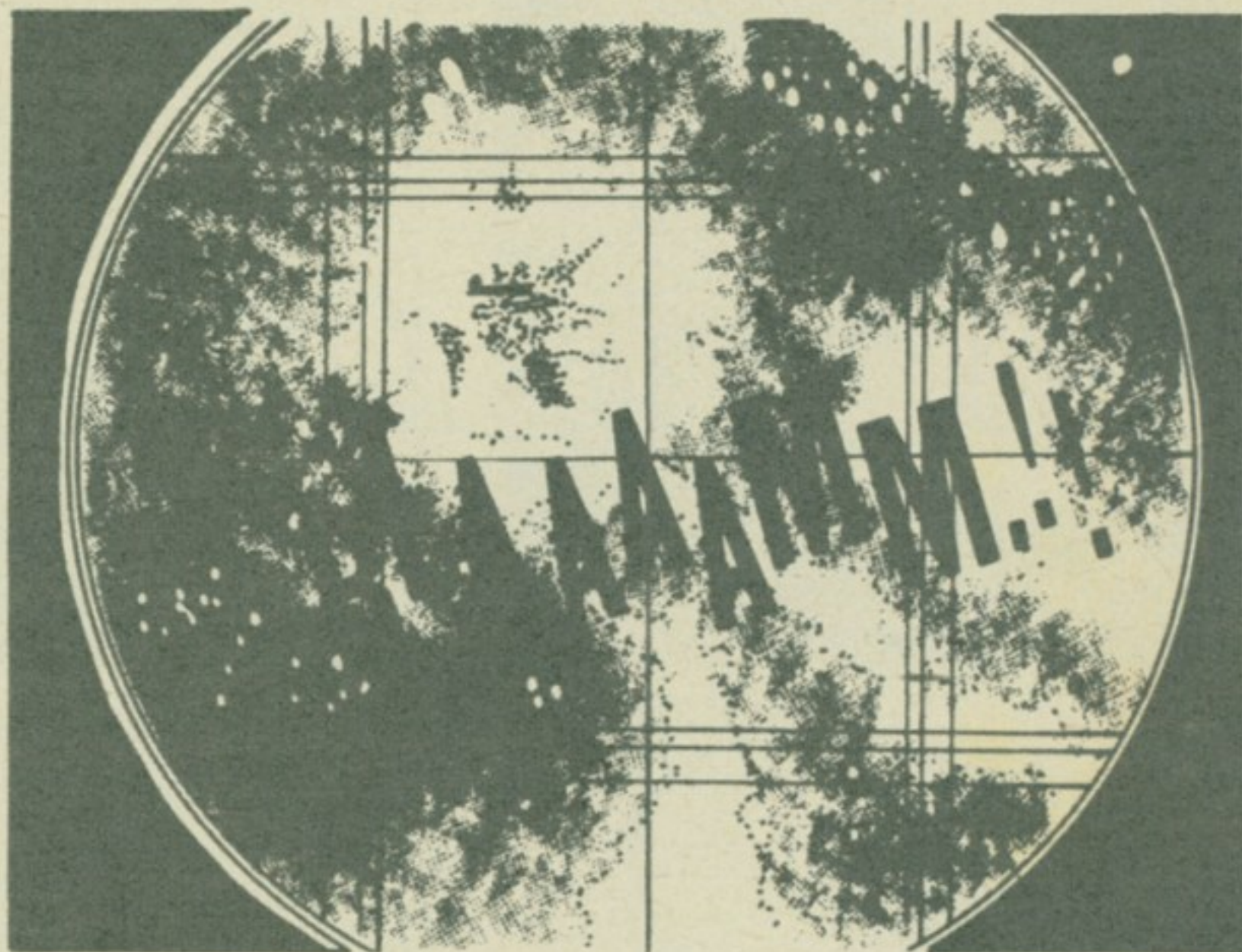
ЧУЈТЕ, ЛУДИ
СА ЗЕРО-СИТА! ВАШ
ЗАПОВЕДНИК ЛУГЕР ЈЕ
МРТАВ! ПРЕ СМРТИ ПРИ-
ЗНАО ЈЕ СВОЈ
СТРАШНИ ЗЛОЧИН!
ИМАТЕ ЈЕДАН
САТ ВРЕМЕНА ДА НА-
ПУСТИТЕ САР-
КАНИ! НЕ
ПОКУШАВАЈТЕ
ДА НАМ СЕ СУПРОТ-
СТАВИТЕ!

ПРИХВАТАМО
ВАШ УЛТИМАТУМ!
НАПУСТИЋЕМО ПЛА-
НЕТУ У ОДРЕЂЕНО
ВРЕМЕ!
ВЕЋИНА НАС
СЕ НИЈЕ
НИ СЛАГАЛА СА
ЛУГЕРОМ!

И људи са ZERO-СИТА, КОЈИ СУ
БИЛИ СПРЕМНИ ДА УНИШТЕ
ЧИТАВУ ЈЕДНУ РАСУ
ДА БИ НАПУНИЛИ СВОЈЕ
ЏЕПОВЕ, НАПУСТИЛИ
СУ САРКАНИ ...

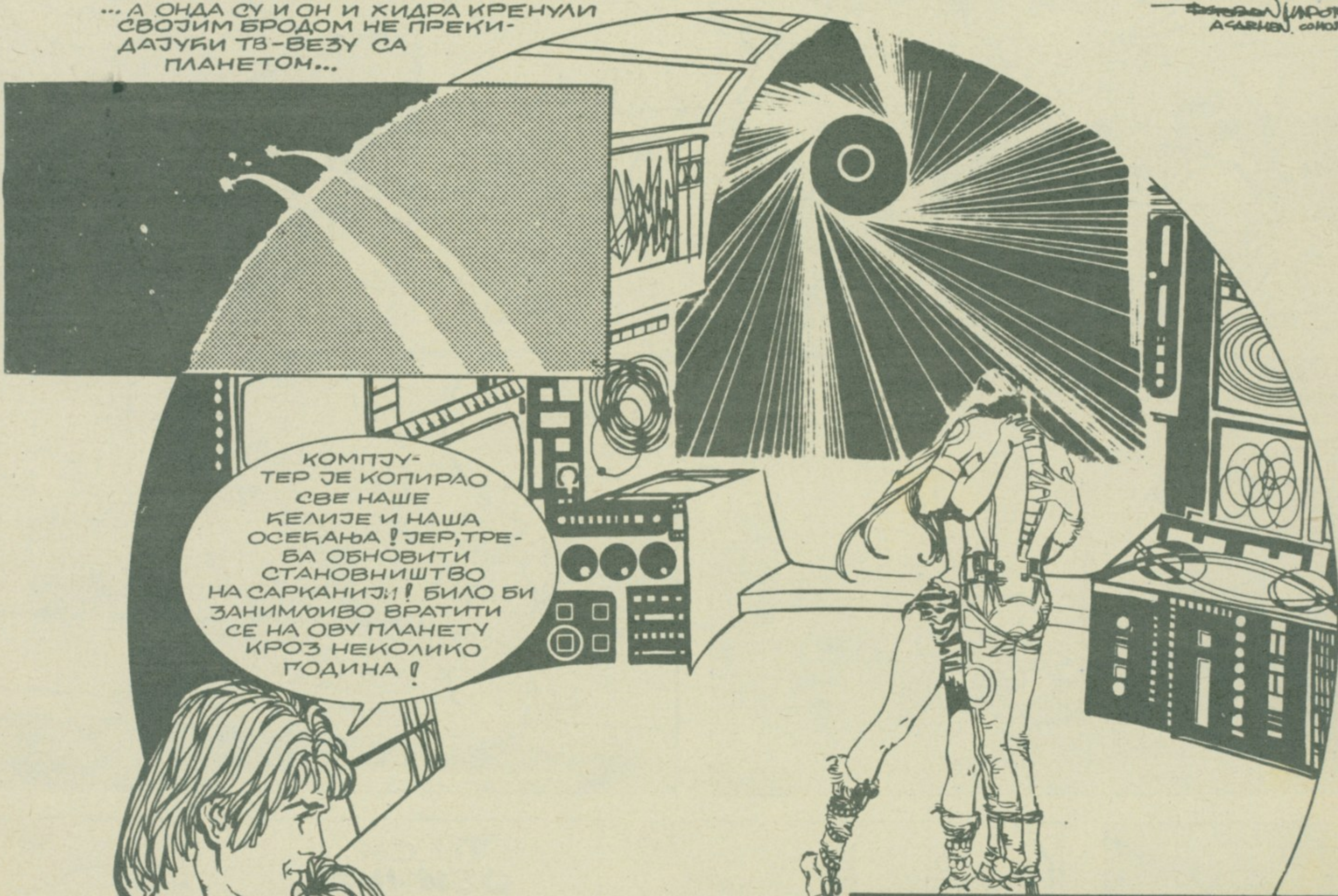

ПОШТО СЕ УВЕРИО ДА НИКО ОД
ЊИХ НИЈЕ ОСТАО, СИРИО
ЈЕ УНИШТИО БАЗУ И СВЕ
УРЕЂАЈЕ УЊОЈ...

STRENGTH (ARTIST)
ACARHEN, COMPOSER

... А ОНДА СУ И ОН И ХИДРА КРЕНУЛИ
СВОЈИМ БРОДОМ НЕ ПРЕКИ-
ДАЈУКИ ТВ-ВЕЗУ СА
ПЛАНЕТОМ...

КОМПЈУ-
ТЕР ЈЕ КОПИРАО
СВЕ НАШЕ
КЕЛИЈЕ И НАША
ОСЕЋАЊА! ЈЕР, ТРЕ-
БА ОБНОВИТИ
СТАНОВНИШТВО
НА САРКАНИЈИ! БИЛО БИ
ЗАНИМАЈУЋЕ ВРАТИТИ
СЕ НА ОВУ ПЛАНЕТУ
КРОЗ НЕКОЛИКО
ГОДИНА!

О КАКВОМ
ТО КОМ-
ПЈУТЕРУ
ГОВОРИШ? И КО СУ
ОНО ДВОЈЕ НА
ЕКРАНУ?

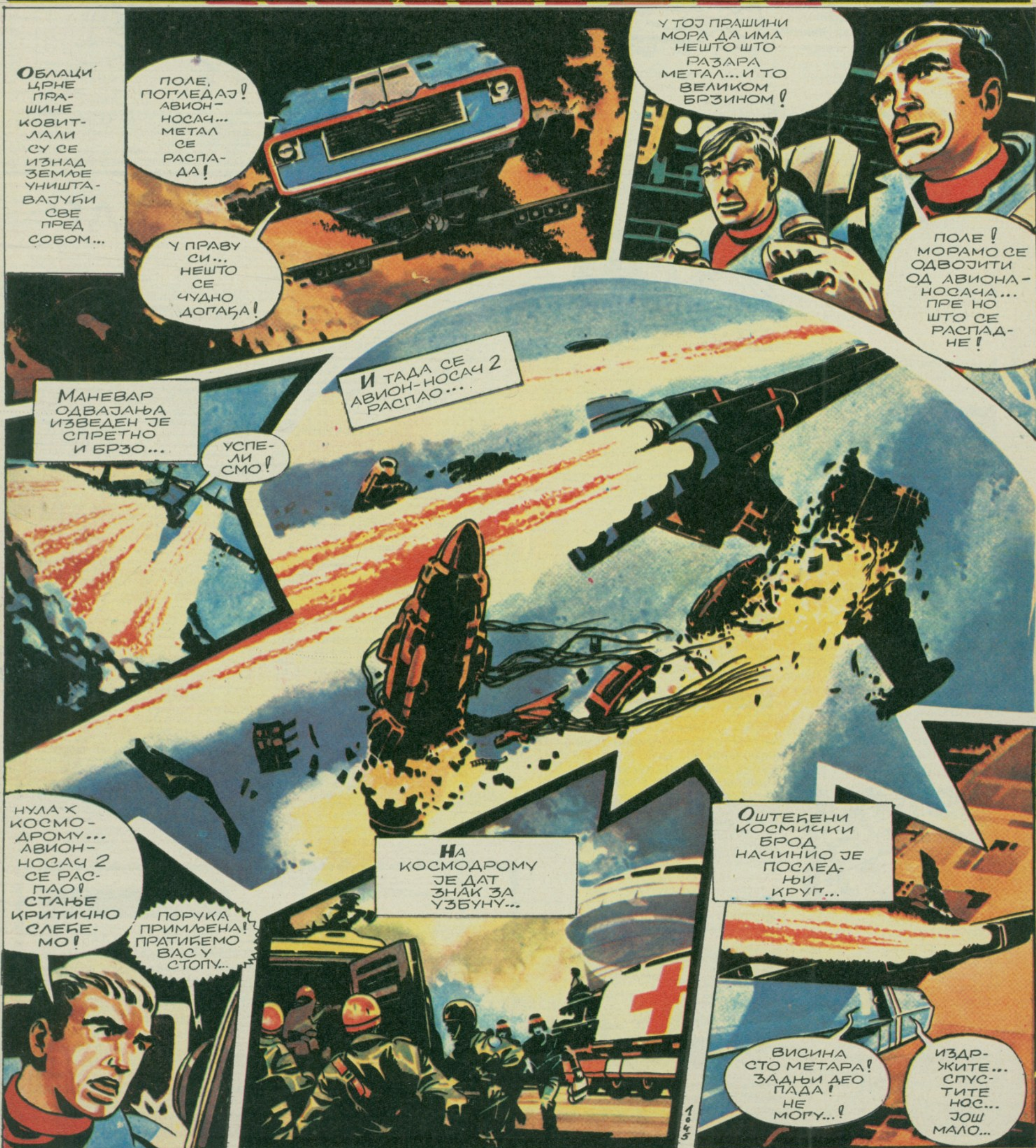
КАД БИХ
ТИ РЕКАО ДА
СМО ТОТИ И ЈА,
НЕ БИ МИ ВЕРОВА-
ЛА! ЗАТО ЈЕ БО-
ЉЕ ДА ОЊИМА
МИСЛИМО КАО О
МЛАДИЋУ И ДЕ-
ВОЈЦИ...

КРАЈ

НУЛА Х

ЦРНА ИНВАЗИЈА

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: У НОВОМ БРОДУ!

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● шешир-туш је најновији про налазак једног америчког грађанина из Флориде. Како су му досадице вечите врућине он је испод поставе на шеширу ставио кесу с комадићима леда. Кад се повуче узица спо-

јена с кесом, на кеси се отварају минијатурне рупице из којих штрцају танки млазеви воде од отопљеног леда. Кажу да је шешир имао успеха нарочито код људи који су приморани да дуго стоје на сунцу.

● према мишљењу статистицара Швајцарци спадају у највеће љубитеље јабука на

свету. Просечан Швајцарац појео је 1970. године 33 килограма јабука. За њим долази Немац са 25 кг а на треће место Француз са 21, килограмом.

● једног од оснивача и првих директора америчког листа „Њујорк Хералд“ Џејмса Гордона Бенета непрекидно је мучио страх да се један исти текст случајно не понови два дана узастопце. Због тога су његови сарадници и коректори просто ловили грешке. Међутим, 1899. године

„драма“ се ипак догодила: у париском издању „Њујорк Хералда“ појавило се два пута писмо неког читаоца који је тражио да му се објасни разлика између Фаренхајтових и Целзијусових степени. У страховитом бесу Бенет је донео несхватљиву одлуку да се то „проклето“ писмо отад појављује у сваком броју. Његова одлука поштована је све до његове смрти 1918. године. Писмо је тог дана било одштампано 6700. пут.

● техничари америчке морнарице недавно су конструисали пушку специјално намењену за подводни лов на ајкуле. Пушка има харпун чији врх садржи извесну количину угљен-диоксида. Кад овакав „метак“ погоди ајкулу она после

неколико секунди умире од гушења. При том из њеног тела не истече ни кап крви. На тај начин избегнуто је да се око њеног леша скупљају друге ајкуле које, као што је познато, привлачи крв.

● кукурикнувши 85 пута за пола сата, петао Џејмс постао је победник на 19. такмичењу

у кукурикању које се сваке године одржава у месташцу Рог Ривера у савезној америчкој држави Орегону. Да би што боље и више певали власници држе петлове по 12 часова затворене у мрачним кокошњацима и пуштају их тек пред само такмичење. Верујући да свиће, певци почињу да кукуричу.

● недавно је у Лењинграду поринут у море највећи истраживачки брод на свету. Брод је добио име по чувеном астронауту Гагарину. О-

вај совјетски брод, опремљен најмодернијим уређајима, тежак је 45000 тона, дугачак 231 а широк 31 метар и намењен проучавању атмосфере. На броду су монтирани и специјални апарати помоћу којих ће научници моћи да контролишу и прате лет васионских бродова.

● француски град Ош постао је недавно чувен захваљујући осморици својих јахача. Они су за време одржавања међу-

народних коњских трка успели да се са својим коњима спусте низ 273 степеника.

ENERGOINVEST

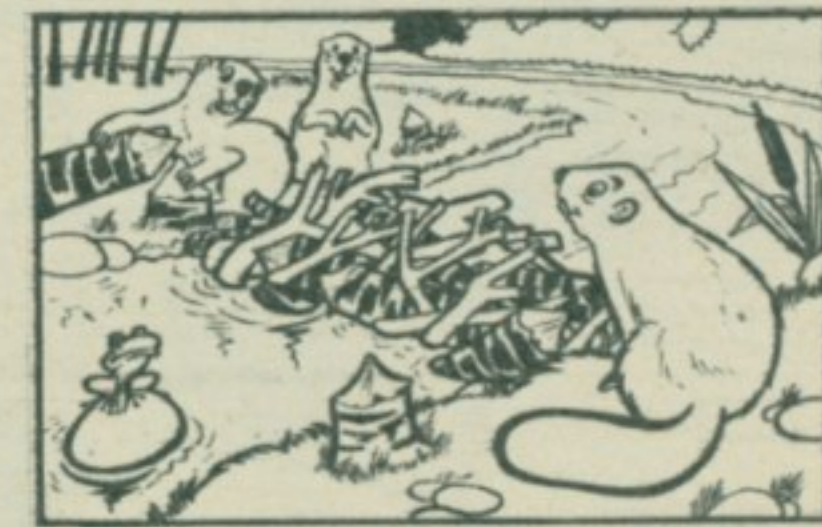
НАГРАЂУЈЕ

3+333

У продавници ЕНЕРГОИНВЕСТА на Скендерији у Сарајеву специјални жири извучао је на срећу међу тачним одговорима имена 19 учесника 45. Енергоинвестове наградне игре:

Имена извучених добитника: 1. **БОРЉЕ ЖИКИЋ**, Учитељска 62/VII, 11000 Београд. 2. **РАДА ЧУЛИН**, 8. Приградски пут 14, 78000 Вања Лука. 3. **ШЕХЕРЕЗАДА ШАХИНОВИЋ**, 29. новембра 3, 77240 Босанска Крупа. 4. **БОЈКА ЦВЕТКОВИЋ**, Н. Тесле 7/I, 18510 Владичин Хан. 5. **ХАСО НАЗИРЕВИЋ**, Село Деролови, 71494 зп. Миљевина. 6. **ЗОРАН МИЛЕНКОВИЋ**, Момира Гајића 12, 11320 Велика Плана. 7. **ЂУРИЦА СЛАВЕНКО** III-6 Оси. шк. 58340 Плоче. 8. **АНГЕЛИНА ВУЈАДИНОВИЋ**, Браћа Мунџић 15, 22409 Јазак. 9. **КЕЛКА ПАВО**, Лаповци 169, 54411 зп. Трнава. Баково. 10. **ВЕНЕ ЈОСИПА**, Маршала Тита 124, 41211 Запешћ, 11. **КРСТО СТЕПЧЕВИЋ**, уч. Оси. шк. „29. новембар“, 75308 Крепшић код Брчког. 12. **МАРИЈА ВУКОВИЋ**, Сутјеска 8, 52000 Пула. 13. **СЛАВКО КАМЕНИК**, Љубљанска ц.

33, 63000 Цеље. 14. **ИРИНА ПЕТРОВИЋ**, Коњовићева 29, 25000 Сомбор. 15. **КАТИЦА ЈЕЛЧИЋ**, Ослобођење 42, 79400 Чапљина. 16. **МИРА ЈОВАНОВИЋ**, Лењиново шеталиште 13.

79000 Мостар. 17. **ЈАСМИНА КОВАЧЕВ**, Петра Драпшина 2, 23000 Зрењанин. 18. **ЗДЕНКО КЕЋИ**, VIII-а, Оси. шк. „Јосип Козарац“, Вашка, 54525 зп. Сопје и 19. **ЂУРЂА ВИНКОВИЋ**, Ул. Народне револуције 79, 42000 Вараждин.

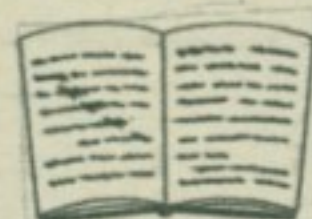
Од овог броја започињемо са објављивањем назива награда и имена њихових добитника.

СТИГЛЕ НАГРАДЕ!

ШТЕДНА
КЊИЖИЦА

ШТЕДНУ КЊИЖИЦУ СА 100.— дин. штедног улога поклон Привредне банке Сарајево добили су следећи учесници ове наградне игре:

1. **ВЕСНА МАЛЕК**, Оси. шк. „Братство-јединство“ Фрање Огулића 45, 44000 Сисак. 2. **ВАЊА И ВАЛЕНТИНА МИЛЕТИЋ**, село Требаљево, 81210 Колашин. 3. **СЛАВИША ЈДРАЉЕ**, Алифаковац 1, 71000 Сарајево. 4. **СОЊА ИБАКОВИЋ**, Ул. 25. новембар бр. 1, 74400 Дервента. 5. **ЈОЦА ФОРГИЋ**, Јована Трајковића 7, 23000 Зрењанин. 6. **БАРИЦА РУЖИЋ**, Оружанска 10, 43300 Копивница. 7. **САША ГЛАВАШ**, Титова 149а/VI, 75000 Тузла. 8. **ИВАН ШТЕКЛ**, III. Албахарија 5/IV, 71000 Сарајево. 9. **АДМИРА СИЛАХИЋ**, Фахрета Дедића 7/II, 78000 Вања Лука. 10. **ДЕНИЦ БЕЛАНОВИЋ**, Зрински трг 10, 47000 Карловац. 11. **МИЛКА ЗАДРО**, VIII-а, Оси. шк. „Иво Лола Рибар“, 79463 Груде. 12. **ТАЊА АСАНОВА**, Страшо Пинџур 62, 91220 Тетово. 13. **ЖЕЉКО КУХТА**, Лењинова 21, 52000 Пула. 14. **ЛИНА СВЕЧЕНСКИ**, 74310 Грачаница. 15. **АЛЕКСАНДАР КЕСКЕНОВИЋ**, Други булевар 177, стан 16, 11070 Нови Београд. 16. **МАНУЕЛА РАДОЛОВИЋ**, Трг под луковима 1, Ровињ. 17. **ВАЛЕНТИН ВАСИЉЕВИЋ**, Малоњи 3/а Замет, 51000 Ријека. 18. **НЕНАД ВУКОЈЕВИЋ**, Радојке Лакић 15, 11050 Београд. 19. **ИРИНА КОВАЧ**, В. Салаја 1/а, 35250 Параћин. и 20. **ВЈЕКОСЛАВ БИРОВЉЕВИЋ**, Оси. шк. „Републике“, М. Гупца, 54208 Петријевици.

КОМПЛЕТ КЊИГА ИЗ БИБЛИОТЕКЕ „ГОЛУБ“, поклон ИКП „Зора“ — Сарајево добили су:

1. **ДРАГУТИН ШРЕПЕЛЕР**, Радничка 8, 54551 Белиште. 2. **ДУШАН ИВАНЧЕВИЋ**, Ж. Савковић 22/1, 11400 Младеновац. 3. **БРАНКО ЈАНКОВИЋ**, ВП 6919-6, 18002 Ниш. 4. **МИ-**

ЛОВАН МАРКОВИЋ, Пролетерска бр. 50, Качарево 26212 код Панчева. 5. **САВА ЗОРИЋ**, Саве Ковачевића 9, ст. 9, 21000 Нови Сад. 6. **ЗДЕНКА ЈЕЛУШИЋ**, 51263 Шмрика 113, код Ријеке. 7. **ЉИЉАНА БАРБЕРИЋ**, Тратина 2 (Стерјевец), 41090 Врпаче. 8. **ФРАНЦ ЛАПАНЈА**, Јенкова 11, 66000 Копер. 9. **СТЕВАН ЛАВУДОВИЋ**, II. Комуне 37/VI, стан 33, 11070 Н. Београд. 10. **ВЕСНА РИСТИЋ**, Ул. 120 бр. 8, 91000 Скопје. 11. **МИЛОРАД РАДОСАВЉЕВИЋ**, Подрици, 71000 Високо. 12. **ДАВОР БУЈАНОВИЋ**, Браће Обрадовића 122, 77000 Бихаћ. 13. **ИВАНА СТОЈИЛОВИЋ**, Пролетерских бригада 10/IV, 11000 Београд. 14. **ЗОРАН ДУЊИЋ**, Грашан бр. 218, 36215 Подунавци. 15. **НЕНАД СУША**, Руменачка нова 12, 21000 Нови Сад. 16. **МАРИЈА ГЕЦ**, Слатина К 16-5, стан 7, 75000 Тузла. 17. **МИЛАН ШЕМОВЋАН**, Новиградска 1/II, 41000 Загреб. 18. **АНА БЛАГОЈЕВИЋ**, 7. јули бр. 26, Титово Ужице. 19. **АНКИЦА МИКУЧИЋ**, Ул. Иве Рукавине 42, Мошћеница, 44250 Петриња. 20. **ФАХРУДИН ХАЈДАРЕВИЋ**, Хумка 9, Подхрастови, 71000 Сарајево.

САТОВЕ „DARWIL“, поклон Генералног заступништва „DARWIL“ — Трет доби-ли су:

1. **ТОНКА ЈАНИЋ**, Ул. 29. новембра бр. 25, 44000 Сисак. 2. **ЗВОНКО МАШЕРА**, Велог Јоже 9, 52000 Пула. 3. **ЂУРЂИЦА КРУХОВЕЦИЋ**, Дубровец 77, ЗП. Кленовник. 4. **МИХАЈЛА ДРЕМИЋ**, Лашћинска 27, 41000 Загреб. 5. **ДРАГО СИМИЋ**, Кочићев трг 9, 58300 Макарска. 6. **АНТУН КНЕЖЕВИЋ**, Хаџића Светића 12, 25000 Сомбор. 7. **БРАНКО ЖИЉАК**, Ослобођење 5/II, 58000 Сплит. 8. **СИМО ЦРЕВАР**, Горња Шварча 56с, 47000 Карловац. 9. **ДРАГИЦА МИЛОВАНОВИЋ**, Војислава Илића, 27/II/37, Београд. и 10. **ЈОСИПА ЛЕВАК**, Кумичићева 14, 42000 Вараждин.

Остале награде доносићемо у следећим бројевима ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА.

$$3x + 5y = 5(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

ЗАДАТАК ДОВЕРСКЕ ПАТРОЛЕ

**БРИТАНСКИ ОФИЦИРИ И ВОЈНИЦИ КОЈИ СУ
СЕ ПРВИ ИСКРЦАЛИ ЛЕЖАЛИ СУ МРТВИ НА
ЛУКОБРАНУ ИСПРЕД ЗЕБРИЖА. ТО СУ БИЛИ
ОНИ ХРАБРИ ДОБРОВОЉЦИ ЗА КОЈЕ СЕ УНА-
ПРЕД ЗНАЛО ДА СЕ НЕЋЕ НИКАДА ВРАТИТИ**

ТРАЖЕ СЕ ДОБРО
ВОЉЦИ! — гово-
рило се међу офи-
цирима британске
краљевске морнарице још
од децембра 1917. године
мада нико није тачно знао
за какав подухват. Ипак се
упорно шапутало да је пла-
нирана акција сасвим изу-
зетна и да будући добро-
вољци имају мало изгледа
да се живи врате.

Тих тешких дана I свет-
ског рата моћне немачке
подморнице потапале су и
по 400.000 тона савезничких
бродова месечно! Нарочито
велику опасност представ-
љале су две белгијске луке,
Зебриж и Остенде, које
су Немци окупирали још
1914. Ове луке у Ламаншу
северно од Доверских вра-
та биле су непремостива
препрека свим бродовима
који су из Енглеске плви-
ли за Француску; оне су би-
ле, испред самог носа Ен-
глеске, база и скровиште
најмање 10 немачких разарача,
35 торпедних чамаца и 30 подморница.
Из Зебрижа је, 16 километара у коп-
но, водио канал којим су
бродови могли пловити до
индустријског града Брижа.
Други канал повезивао је
с Брижом и луку Остенде.
У Брижу се налазило ве-
лико бродоградилиште ко-
је су Немци после окупаци-
је Белгије претворили у по-
морску базу. Ова база има-
ла је ту предност што је за
око 500 км била ближа Ен-
глеској од иједне немачке
луке.

Британски адмирал Ро-
џер Киз предложио је Ад-
миралитету план по коме
би се базе Зебриж и Остен-

де блокирале потапањем
британских ратних бродова
на улазу у канале. Оваква
акција била је веома ризич-

на али, уколико би успела,
огроман део немачке ратне
флоте остао би дуже време
зачепљен у лукама као у
каквој боци и, према томе,
избачен из ратних операци-
ја.

Операција Свети Ђорђе

Подморничка база у Зеб-
рижу била је у плановима
адмирала Киза означена
као циљ број 1. Улаз у лу-
ку и канал, дубок 7,2 м,
штитио је од честих бура
велики камени лукобран ду-
гачак два и по км. Дуж ње-
гове унутрашње стране би-
ла је изграђена механизо-
вана оперативна обала с хан-
гарима за хидроавионе,
складиштима за снабдевање
бродова, склоништима за
подморнице, митраљезима
и топовима. Сама обала
била је утврђена рововима,
подморнице, митраљезима
225 обалских топова штити-
ло је лукобран и улаз у лу-
ку и канал. Унутрашњи део
луке састојао се од улазног
канала, уставе с вратима
ширине 21 м и два базена.

Према плану названом
СВЕТИ ЂОРЂЕ било је
предвиђено да се на моло
лукобрана у Зебрижу искрца
део британских трупа и
отвори ватру. То би зава-
рало Немце док би се исто-
времено, под заштитом дим-
не завесе, изводила главна
операција — потапање 3
старе британске крстарице
попреко на улазу у канал.
Извршење задатка повере-
но је снагама такозване До-
верске патроле под коман-
дом адмирала Киза.

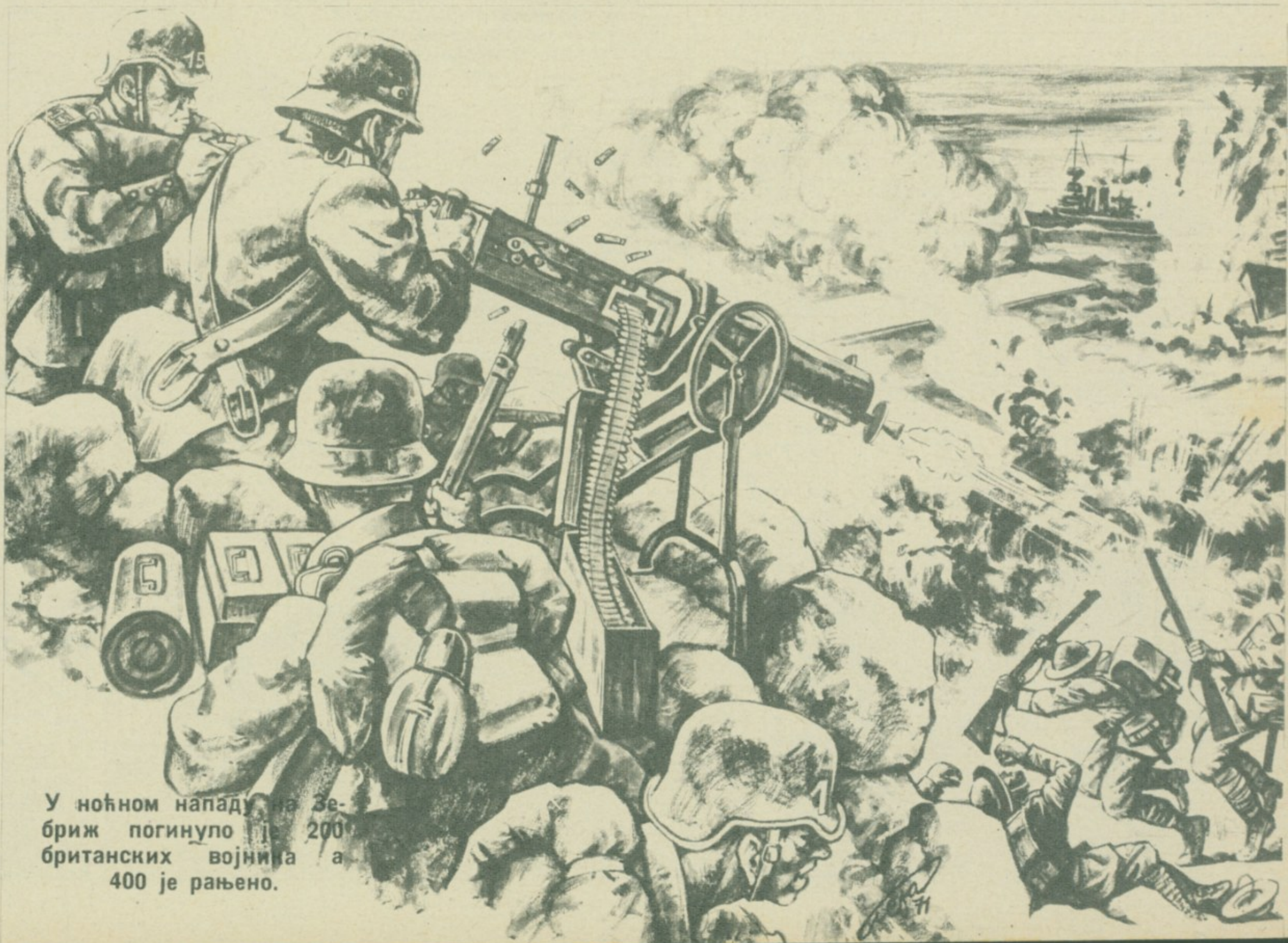
За препад и искрцавање

десантних трупа одабрана
је стара крстарица ВИН-
ДИКТИВ и бродови ДЕФЕ-
ДИЛ и ИРИС. Наоружање
ВИНДИКТИВА појачано је
са 3 хаубице, 2 малокалибар-
ска брзометна топа, 16 ми-
нобаца, 6 митраљеза и 2
бацача пламена. Бродови су
снабдевени опремом за за-
штиту трупа и пропелера за
време пристајања, покрет-
ним мостовима за искрцава-
ње јуришних трупа и чак-
лама за држање уз луко-
бран. За запрецавање кана-
ла узете су 3 старе крстари-
це: ИНТРЕПИД, ИФИГЕНИ-
ЈА и ТЕТИС, напуњене вре-
ћама цемента, цементним
блоковима и експлозивом.
За рушење вијадукта на лу-
кобрану предвиђене су 2
старе подморнице испуњене
експлозивом. Патролне и
ватрене групе као и групе
за обезбеђење операције са-
стојале су се од 35 разарача,
2 монитора, 7 лаких кр-
тарица и 50 патролних и тор-
педних чамаца. Сви ови бро-
дови прикупљени су у Сви-
ну на ушћу Темзе где су че-
кали час за почетак акције.

Тај час је куцнуо 22. а-
прила 1918. Море је било
мирно, плима довољно висо-
ка, ветар је дувао према
копну. Само је месец, блеш-
тећи у пуном сјају, кварии
посао. Адмирал Киз ипак
је одлучио да операција
СВЕТИ ЂОРЂЕ почне.

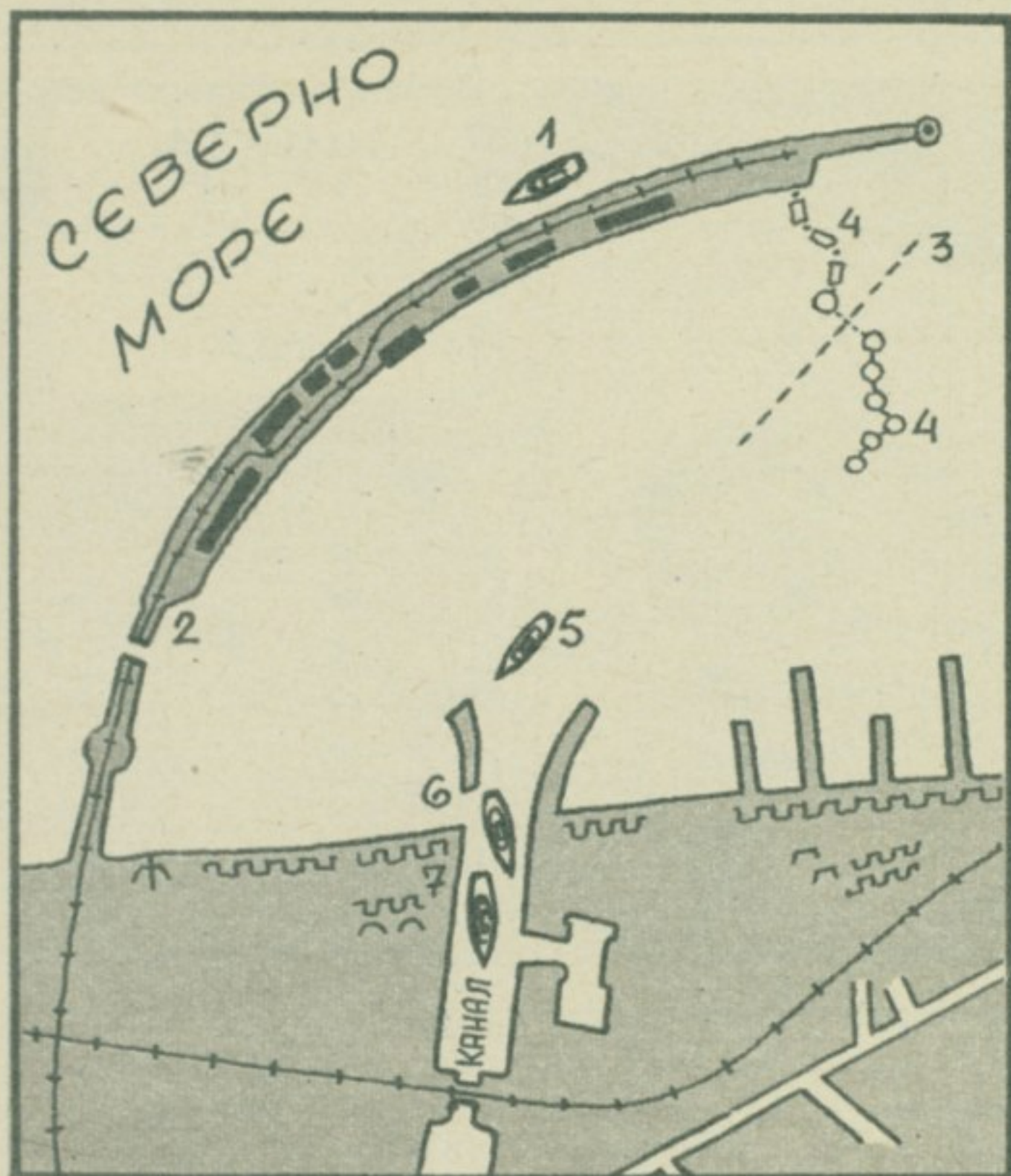
Препадни одред гине

Нешто пре поноћи крста-
рице ЕРЕБУС и ТЕРОР по-
чеше из својих топова ту-
ћи луку Зебриж. Немце ово
бомбардовање није много

У ноћном нападу на Зе-
бриж погинуло је 200
британских војника а
400 је рањено.

ШЕМА НАПАДА НА ЛУКУ ЗЕБРИЖ

1. Место искрцавања десантне трупе; 2. Место где је подморница разрушила вијадукт; 3. Пролаз кроз челичне мреже; 4. Челичне мреже; 5. Насукана крстарица ТЕТИС; 6. Потопљена ИФИГЕНИЈА; 7. Потопљен ИНТРЕПИД.

изненадило — било је ко зна које по реду. Неколико рефлектора с обале запараше ноћну тмину и — угасише се. Једна светлећа граната полете у небо и за трен осветли моло лукобрана. Британски моторни чамци као луте осице полетеше напред и почеше да постављају димну завесу.

Али, ветар се изненада окрете и поче да дува од

копна. Носећи дим све више према мору, он одједном откри британске бродове погледу и — немачкој артиљерији. Јак снап рефлектора осветли пуном светлошћу брод ВИНДИКТИВ и на њега се сручише гранате.

Упркос оштећењу, ВИНДИКТИВ је, у минут после поноћи, тачно по плану, пристао уз лукобран Зебрижа. Таласи су, међутим, били тако снажни да су се челичне куке и конопци једва држали уз моло. Зато се брод ДЕФЕДИЛ са спољне стране приљубио уз ВИНДИКТИВ, својим прамцем чврсто га притиснуо уз моло и тако држао све време док су се трупе искрцавале.

Немачки митраљежи с мола одмах су отворили убитачну ватру и покосили половину првог јуришног таласа. Војници и официри чији је задатак био да нападну и дигну у ваздух постројења и докове на молу лежали су мртви и рањени. То су били они храбри добровољци за које се унапред знало да се никад неће вратити.

Потопљене крстарице

За то време, док је препадни одред гинуо, подморница С-3 осветљена светлећим гранатама и засута бомбама хитала је у правцу вијадукта који је спајао моло с обалом. Њеном команданту капетану Сендфорду некако је пошло за руком да подморницу доведе испод самих челичних носача вијадукта а онда активира темпирне упаљаче експлозива. Одмах затим он и посада поскакали су у омањи моторни чамца. Као за пакост никако нису мо-

гли да покрену мотор па се прихватише весала. После неколико минута вијадукт је уз заглушну експлозију у великом пламеном луку полетео у ваздух носећи са собом своје чуваре и наоружање и прекидајући сваку везу лукобрана с копном. Један задатак био је извршен.

Крстарица ТЕТИС је, међутим, заобишла други крај лукобрана који није био везан с копном али су у мору биле постављене челичне мреже кроз које је водио узан пловни пут. За њом су ишле крстарице ИНТРЕПИД и ИФИГЕНИЈА. Оштећена гранатама немачких топова ТЕТИС се, нагнута на једну страну, тешко пробијала кроз челичне мреже у луци док су се њени пропелери све више запетљавали. Најзад се насукала пред улазом у канал.

Немци су сву ватру одмах пренели на крстарицу ИНТРЕПИД али је она ипак успела да се пробије до улаза у канал и свој прамца у пуној брзини забије у његову источну обалу а крму, уз помоћ пропелера, окрене тако да се забије у западну обалу. Затим је командант активирао експлозив и ИНТРЕПИД је свом дужином легао на дно затварајући улаз у канал.

Крстарица ИФИГЕНИЈА смело је пловила за ИНТРЕПИДОМ упркос директним погоцима немачких обалских батерија. Њен командант је приметно да се између прамца крстарице ИНТРЕПИД и источне обале канала појавио већи отвор и одмах је одлучио да га затвори својом крстарицом. То му је пошло за руком па је и он активирао експлозив и послао ИФИГЕНИЈУ на дно. За то време лаки моторни чамци јурили су по луци и спасавали посаде крстарица.

На улазу у Остенде

Цела операција трајала је око 1 час и за то време Британци су имали 200 погинулих и несталих и 400 рањеника. Изгубили су 1 разарач и неколико торпедних чамца не рачунајући намерно потопљене крстарице. Немци су изгубили 1 разарач и имали 8 мртвих и 14 рањених. Али, немачке подморнице биле су блокиране у каналу и следећих 5 месеци Немци су за своје борбене акције могли користити само подморнице из базе на острву Хелголанд.

Операција блокирања луке Остенде није сасвим успела. Крстарице СИРИЈУС и БРИЛИЈАНТ које су доведене пред улаз у луку откривене су и потопљене ван луке. Ноћу између 9. и 10. маја у улазни канал продра је крстарица ВИНДИКТИВ чије је потапање блокирало у Остендеу 9 немачких разарача.

Само 7 месеци после операције СВЕТИ ЂОРЂЕ I светски рат се завршио.

М. Ђ.

Драги Забавнице,
како вас многи читају обраћам
се вама, а у свибари њи-
шем сину. За-
што њо чи-
ним преко но-
вина, бугеће-
ше.

СИНЕ ЉУБОМИРЕ, ЈАВИ СЕ!

Има више од 13 година како те нисам видела, Љубомире, не знам ни где си. Идем тако улицом и загледам у све дечаке твојих година, мислим можда си ти али како да те препознам кад сам те последњи пут видела, ето, кад си био као на овој слици.

Ти си се родио 5. фебруара 1955, а 1958. твој отац и ја смо се развели. Била сам млада, ни двадесет година, без посла и стана. Нисам могла да те узмем. Често сам имала само једном дневно да једем и то сув хлеб. Тебе су послали баби у Босанско Грахово. Тешила сам се да тамо бар није гладан. Ја сам некако успела да добијем посао у фабрици обуће „Пролетер“, али сам и даље становала као самица. Плата мала. Ишла сам код тате да питам за тебе јеси ли здрав и како ти је и он ме је редовно обавештавао да ти је добро. Сваке нове године кад смо у фабрици добијали по пар ципела за децу, слала сам ти пакет. Никад нисам добила ни речи одговора.

Тада се твој отац оженио и више ништа нисам могла да сазнам о теби јер се одселио из старог краја. Чекала сам да мало порастеш, да се ја снађем, надала сам се да ћу некако успети да те пронађем али ништа од свега тога.

Касније сам се удала, имам и двоје деце, али немам мира. Мисао о теби никако ми не излази из главе ни дању ни ноћу. Кад силазим у град да свршим неки посао, станујем доста далеко на путу према Смедереву, мислим: да пођем од школе до школе да те тражим, можда ћу те наћи. Али, Београд је пун средњих школа и гимназија. А у ствари ја не знам да ли ти уопште и живиш у Београду. Зато ти и пишем преко Забавника јер рачунам да га твоји другови читају и да ће ми кад виде име ЉУБОМИР КОШЧИЦА помоћи да те нађем и да се смирим.

Ништа не тражим од тебе и нећу да ти сметам у твој животу, само понекад да те видим и да ти нешто дам.

Драгица Крављанац,
Смедеревски пут 17, Београд

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИЊ

ЏОНИ ХАЗАРД
СЕ НАШАО
НА ИМАЊУ
КРАЉА,
ВОЂЕ ВЕЛИКЕ
ГАНГСТЕРСКЕ
ОРГАНИЗА-
ЦИЈЕ...

ЗНАЧИ,
НАМЕРАВАТЕ
ДА УБИЈЕТЕ СЕНАТОРА
РОЛИНСА И ОЧЕКУЈЕТЕ
ОД МЕНЕ ДА УДЕСИМ
ДА ТО ИЗГЛЕДА КАО
АВИОНСКА НЕСРЕЊА?

НИШТА
ЈА' НЕ
ОЧЕКУЈЕМ
ОД ТЕБЕ,
ХАЗАРД-
ДЕ...

... СЕМ ДА
ПОБЕШ НА
ТАЈ
ЛЕТ!

БИЋЕШ У ТЕЛЕДИРИГО-
ВАНОМ АВИОНУ КОЈИМ
ЋУ ЈА УПРАВЉАТИ СА
ЗЕМЉЕ... **ХТЕО** ТИ
ТО ИЛИ НЕ!

ЗНАЧИ
ТАКО...
КРАЉ
НАМЕ-
РАВА ДА НЕ-
ШТО УЧИ-
НИ СА
МНОМ!

НАМЕРА-
ВАТЕ ДА
МЕ ДРО-
ГИРАТЕ?
НЕ-
ЋУ...

ПОЛАКО, МОМАК!
ДО ПОЛЕТАЊА
ИМА ЈОШ
ВРЕМЕНА! САМО,
НЕ ПОКУША-
ВАЈ...

... ДА ПОБЕРНЕШ!
ОДАВДЕ НЕМА ИЗ-
ЛАЗА! ЗАТО ИСКО-
РИСТИ ОВО КРАТКО
ВРЕМЕ...

... У ДРУШТВУ
МОЈЕ ЈУПКЕ СЕКРЕ-
ТАРИЦЕ
ТЕНДИ!

СА ЗАДОВОЈСТ-
ВОМ ЋУ ПРАВИТИ
ДРУШТВО ТАКО
ЗГОДНОМ ГОСТУ!
НЕШТО ЗА
ОСВЕЖЕЊЕ?

НИСАМ
ЖЕДАН,
ТЕНДИ!
РАДИЈЕ
БИХ НА
КУПАЊЕ!

КАКО ЈЕ
МОГУЋЕ ДА
ВИ РАДИТЕ
ЗА **КРАЉА**?
НЕ ИЗГЛЕ-
ДАТЕ КАО
ТИП...

НЕМА ТО
ВЕЗЕ СА
ТИПОМ! ЈА
РАДИМ ЗА
ПЛАТУ И НЕ
ПОСТАВЉАМ
НЕЗГОДНА
ПИТАЊА!

НИСТЕ СЕ ЦАК
НИ ЗАПИТАЛИ
ЗАШТО ВАШ
ГАЗДА ХОЋЕ ДА
СРУШИ ЈЕДАН
АВИОН СА НЕ-
ВИНИМ ПУТ-
НИЦИМА...

АВИ-
ОН?
НИ-
САМ
ЗНА-
ЛА...

ПА ДА... ШТА
ВАС БРИГА!
ОН ХОЋЕ ДА
СЕ ОТРЕСЕ
ЈЕДНОГ СЕ-
НАТОРА А
ОСТАЛИ...

ЈА... НЕЋУ ДА
ВАС СЛУШАМ!
АЛИ... МОЈА МЛА-
ЂА СЕСТРА...
ОНА ЈЕ СТЈУ-
АРДЕСА...

ДВОБОЈ НА САНТИ ЛЕДА

**МЕДВЕД ЈЕ КРЕНУО ПРЕМА МЕНИ
А ЈА САМ ИМАО САМО ЈЕДАН
МЕТАК И ТО — У ЦЕПУ!**

Том Бојд и ја испитивали смо рудне наслаге на обали море-уза Бел Ил који се налази између Њуфаундленда и Лабратора, у североисточном делу Северне Америке. Дан је био ведар и доста топао и ми смо после доброг ручка сели да попушимо коју. После отприлике један час Том је устао и прихватио се инструмената. Ни мени није преостало ништа друго него да се вратим на обалу и, према договору, довршим оправку малог квара на нашем моторном чамцу.

Кад сам се попео на брдо које нас је делило од обале угледао сам необичан приказ: на врх рта насукала се огромна ледена санта! Обрадован упутио сам се према њој са жељом да је боље осмотрим изблиза. Из оближњег стена одједном је искочио поларни зец и упутио се крупним скоковима према рту. Пустио сам ратнички крик и појурио за њим јер, ако ништа волим на овом свету, то је топла зечја чорба.

ПУЦАЊ ЈЕ КРИВ

Пошто је доспео до краја рта, зец је покушао да се врати, али сам ја трчао цик-цак и с упереном пушком препречио му пролаз. Пуцао сам, али прекасно. Зец је секунд раније скочио на ледену сенту и изгубио се на њој као у мафионицаевом шеширу. Не размишљајући потрчао сам за њим на ледену промаду.

— Ако ово чудо одлучи да исплови из луке — мислио сам — нека ми бог буде на помоћ!

Од зеца нигде ни трага, али ја се лако не предајем. Кренуо сам уским испустом уз саму ивицу санте и ускоро успео да оцинем њену величину. Била је дугачка око 200 метара и готово исто толико широка. На њеној површини дизало се мноштво шиљатих узвишења која су достигала висину и по неколико метара. Управо сам хтео да одустанем од хајке кад зец искочи из скровишта прабећи копну. Опалио сам...

Следећег тренутка одјекнула је страховита гутњава. Санта је задрхтала под мојим ногама, отресла се као поквашена мачка и издигла тако да сам полетео право на нос. Било ми је јасно шта се догодило: мој пуцањ изазвао је подрхтавање у леду, насукани део се

од вибрација покренуо и громада се поново отиснула у струју. Био сам заробљен на лутајућој санти леда!

Подигао сам пушку и опалио два пута у ваздух. То је између мене и Тома био уговорени знак за опасност. Надао сам се да ће довољно брзо стићи на обалу да би ме видео а остало ће бити лако. Чамац се може поправити за само неколико минута.

НИСАМ САМ!

Умирен овим мислима сео сам да одерем зеца, али после извесног времена почело је да ме обузима чудно осећање: да нисам био сам. Седео сам између неколико шиљатих узвишења, преда мном је било неравно тло на чијем се крају дизало брежуљак висок око шест метара, лево од мене налазило се још једно овакво узвишење а иза њега друго, мање. Учинио ми се да између њих видим нешто бело, нешто што је само благом нијансом удударало од боје леда. Онда сам угледао једну црну тачку. Постепено сам разазнао да је то њушка. Тамо је био бели медвед!

Срце је почело јаче да ми удара. Био сам уплашен и за то сам имао јаке разлоге. Моја пушка је била празна а у цепоу сам имао само још један метак којим бих, чак и ако успем да га убацим у пушку, могао једино да разјарим ову огромну звер. Медвед ме је неколи-

ко тренутака посматрао а онда полако кренуо према мени. Хитро сам стрпао зеца у велики цеп вин-дјакне и почео да се пендам уз прво узвишење до кога сам дотрчао.

Пењање је ишло доста тешко: леђа сам окренуо леденом зиду а руке и ноге забадао у суседно узвишење. Попео сам се на око пет метара висине кад се медвед појавио под мном. Усправио се на задње шале жмиркајући својим злим краковидим очима. Био сам сигуран да је осетио мирис зечје крви из мог цепа.

Учинио сам једино што сам могао: скочио му преко главе и треснуо на лед, а онда низ благу падину склизнуо и једва се зауставио на ивици санте да не треснем у воду. Кренуо сам хитро по испусту не знајући да ли ме медвед прати, а не усуђујући се да се због неравног и клизавог тла окренем.

У том тренутку потово сам на-трчао на њега, тамо где га нисам ни очекивао. Замахнуо је шапом и промашио ме за свега неколико сантиметара. Ја сам подигао пушку и ударио га кундаком по глави тако снажно да је склизнуо у воду. Окренуо сам се и почео да бежим. Једини начин да му измакнем био је да скачем и трчим час овамо-час тамо.

ХАЈДЕ, УХВАТИ МЕ!

Зауставио сам се задихан поред једног омањег узвишења пуног ру-

па у које се могла ставити нога и почео да се пењем. Кад сам стигао скоро до врха стао сам, погледао око себе, промоллио се на брзину и бесно викнуо:

— Ево ме, бела мрцино! Хајде, ухвати ме!

Медвед се догегао до једног плитког жлеба који је попречно секао сенту и ту стао. Извукао сам зеца из цепа и хитнуо га далеко преко његове главе. Као што сам и предвидео, медвед је осетио његов мирис, окренуо се и пошао ка њему. Сачекао сам да стигне до зеца, а онда ставио последњи метак у пушку и опалио циљајући тачно у жлеб.

Зачуо се страховит прасак, лед је почео да пуца и санта се — преципила напола! Нисам видео шта је с медведом јер ме је потрес оборио на тло и ја сам склизнуо низ стрмину све до испуста. Ни овога пута, неким чудом, нисам слетео у воду.

Окренуо сам се и угледао медведа како на петнаестак метара од мене седи на свом комаду санте. Њихао се и спокојно прождирио мог зеца. Помислих: кад заврши с њим може да доплива до мене, али с олакшањем се сетих свог ножа. Медведу који вири из воде није ништа лакше него пробости очи.

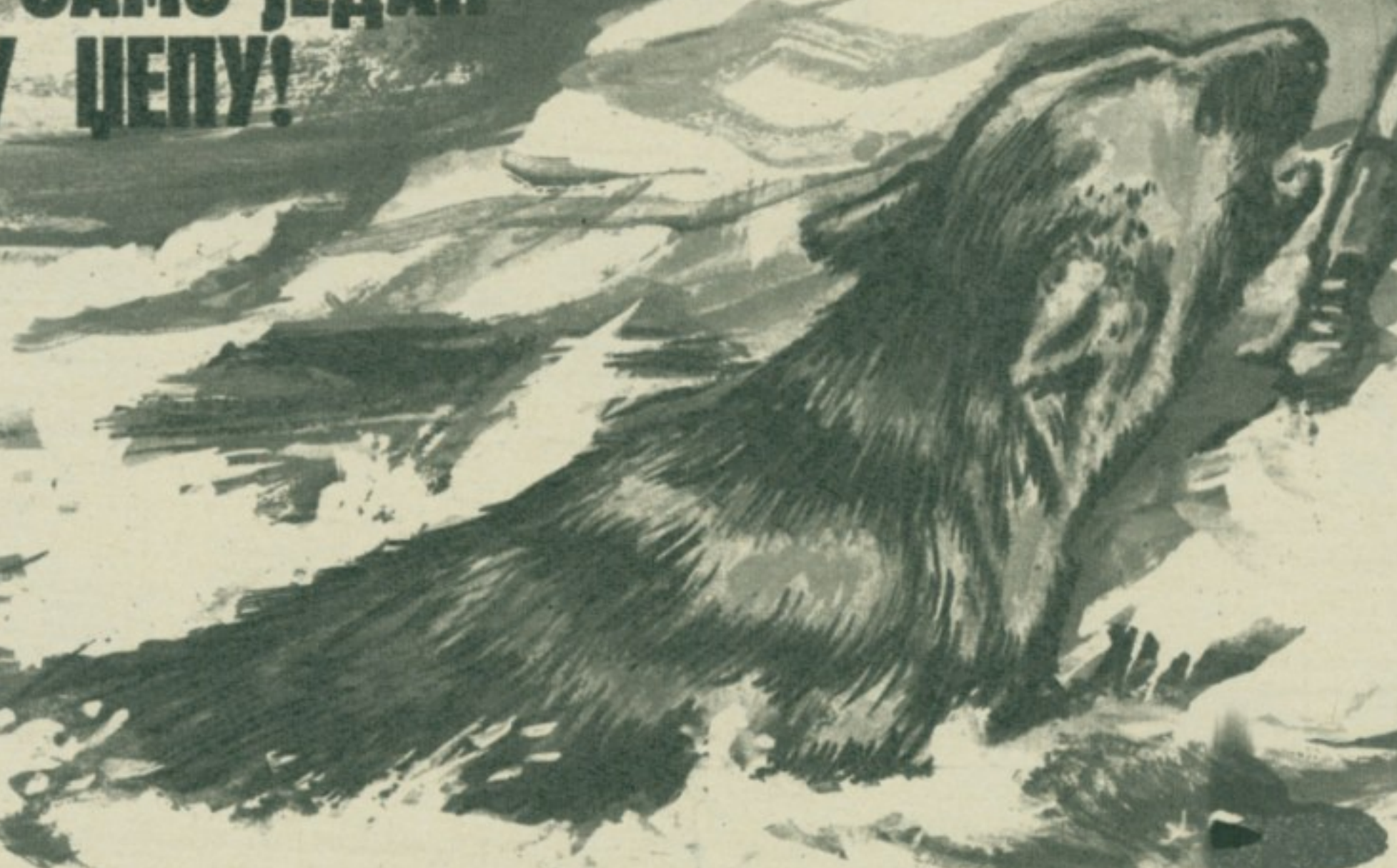
Уосталом, то се није ни догодило. После отприлике једног часа, од његове санте видео сам још само белу мрљу. Мора да су наше две громаде биле захваћене разним струјама јер су се кретале у различитим правцима.

★ ★ ★

Тумарао сам још један сат по свом пловећем острву, а онда се појавио Том у моторном чамцу, Притерао га је уз ивицу ледене санте и, тобоже, љутито ме упитао:

— Где си до сада?
— Ловио сам ти вечеру.
— Па, јеси ли штогод ухватио?
— Нећеш ми веровати, али сам уловио белог медведа. Само, побегао је. — Клинуо сам тужно глазом. — Тако ти је то... они највећи увек побегну.

Ден Голдрик

Подигао сам пушку и ударио бело чудовиште по глави, тако да је склизнуло у воду. Хоћу ли стићи да побегнем?

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

ВИКИНЗИ

19

ВЕЛИКО КРАЉЕВСТВО — Први Викинзи стигли су у јужну Италију 1016, на повратку из Јерусалима. У Салерну су ступили у службу принца и за његов рачун отерали Сарацине. Заузврат су добили град у Кампанији. На то су у Италију похрлили и други Викинзи и Роберт Лукави ускоро је завладао читавим италијанским Југом. Под његовим сином јужна Италија и Сицилија уједињене су у велико краљевство. У њему су, захваљујући мудрој политици, складно живели разни народи: Арапи, Грци, Лангобарди, Латини.

20

ВИЉЕМ ОСВАЈАЧ — Године 1066. Викинг Виљем Нормански искрцао се на обале Енглеске на челу велике војске скупљене у Нормандији, Француској и Холандији. Пошто је енглески краљ Харолд одбио да му

22

ГРОЖЂЕ ИЗ АМЕРИКЕ — Одушевљени Ериковим открићем, Викинзи су кренули према Америци. Један од њих, Бјарни Херволфсон, залутао је и струје су га однеле у земљу густих шума — данашњи Њуфаундленд код обала Америке. Бјарни је прокрстарио и Лабрадор и својим друговима, кад их је пронашао, донео вест о богатим земљама које је случајно открио. Чамци су му били пуни грожђа за које Викинзи нису знали. Викинзи су касније поново нашли Њуфаундленд и Лабрадор и тамо основали малу колонију.

23

РЕШЕНА ТАЈНА — Археолози су годинама покушавали да нађу викиншку колонију у Америци јер се у њено постојање сумњало као што се сумњало да су они уопште стигли до Америке. Тајна је решена 1962.

Први открили Америку

се потчини, планула је битка у близини Хастингса. Енглези су се бранили херојски и њихову храброст опевале су многе песме али им то у борби с Викинзима није много вредело. Исте године Виљем, назван Освајач, крунисао се за краља Енглеске у Вестминстерској опатији.

21

ПРЕ КОЛУМБА — Поход Викинга на Америку започео је Црвени Ерик, прогнан из Скандинавије због убиства. Он је, с групом изгнанника, допловио до рта Фарвел на Гренланду. Одатле се „назирала“ далека обала — данашња Бафинова земља на северу Америке. Ерик је тамо управио своје чамце и на америчко тло ступио 982. 510 године пре Колумба. С пута се вратио са скупоценим пленом: крзнима, уљем, слоновачом. Ерик је највећем острву на свету дао име Зелена земља — на скандинавском Гренланд.

када је Норвежанин Хелге Ингстад открио на северу Њуфаундленда остатке старог насеља с типичним викиншким карактеристикама. Нађени предмети подвргнути су карбонској анализи и несумњиво је доказано да су припадали Викинзима и да потичу с почетка XI века.

24

УСПОМЕНА — Убрзо после покушаја Викинга да се настане у Северној Америци и Гренланд је као колонија изгубио важност јер га је већина становника напустила. На Исланду, међутим, скоро испод самог поларног круга, Викинзи су остали и одомаћили се. На овом неприступачном острву покривеном ледом и снегом и данас живе њихови потомци, животом који се донедавно није много разликовао од оног пре 1000 година. Они и дивне легенде — саге — чувају успомену на неустрашиве поморце са севера.

КРАЈ

БИЦИКЛ ЗА ДВОЈЕ — ТАНДЕМ!

За ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КВИЗ објављен у Забавнику број 1038 од 19. XI 1971. у редакцију Забавника стигао је 3471 одговор од којих је само 138 било тачно. Највише учесника овог квиза дало је нетачне одговоре на питања број: 1, 17 и 18.

Међу тачним одговорима жири је на срећу извукао имена три награђена читаоца:

I награду БИЦИКЛ „БИСЕР“ добио је: АНДРО ВИДАК, Гупчева 5, Сплит.

II награду САТ „DARWIN“ добила је: БРАНКА ПОПОВИЋ, В. Поповића 7, Бела Црква.

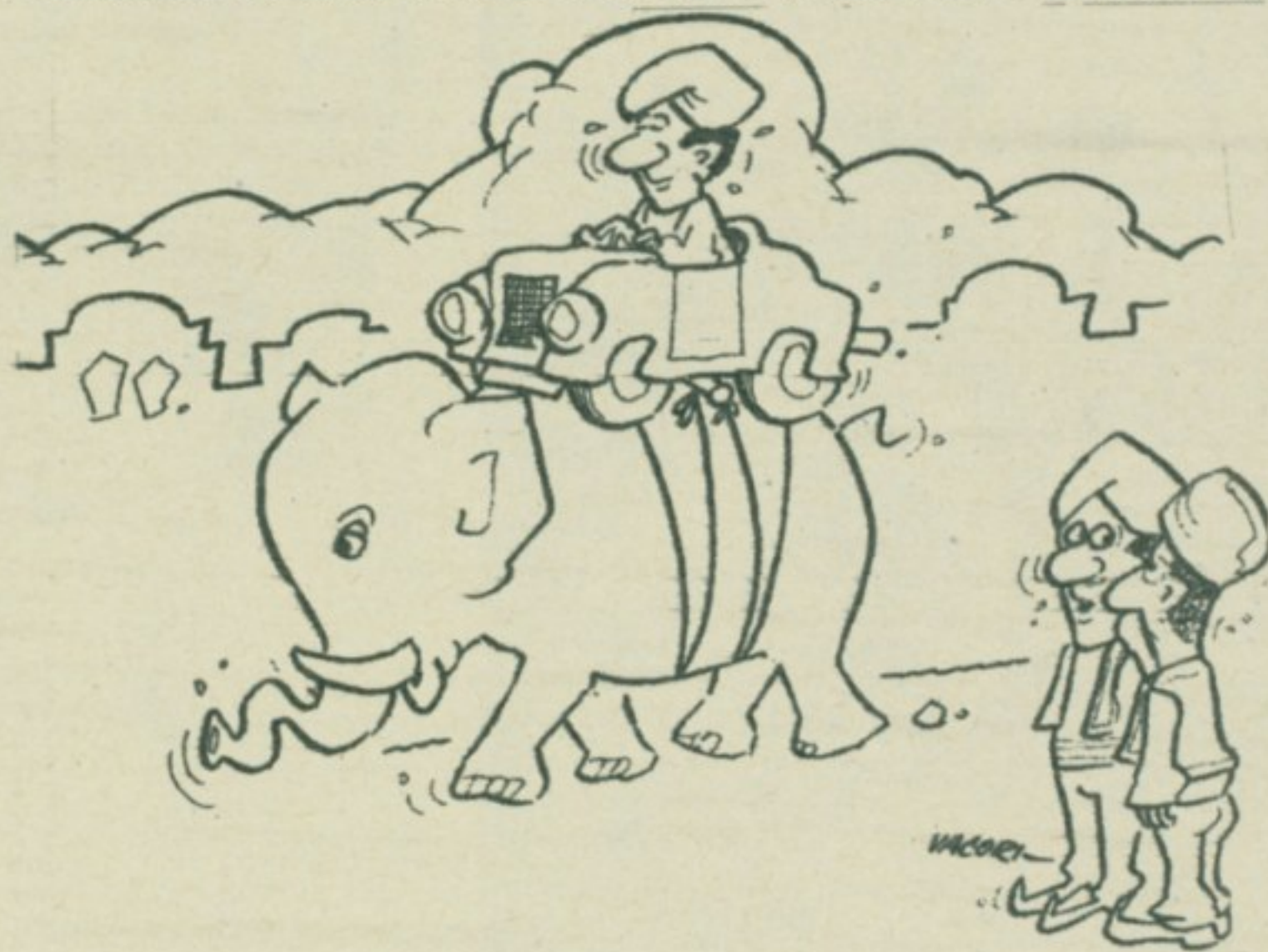
III награду КОМПЛЕТ КЊИГА — ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛТА ДИЗНИЈА добио је: РИСТО ЛУЧИЋ, Моше Пијаде 1, Титоград.

Извучено је још 10 награда по једна књига издање „Просвете“: 1. Милан Јовановић, Чедо Плећевина 6.6, Аранђеловац; 2. Бранкица Стојчић, СДК Филијала 684, Приштина; 3. Мраовић Небојша, Славка Родића 38, Вукојино; 4. Павловић Даринка,

Саве Ковачевића 8/1, Обреновац; 5. Овчар Ивица, Лењинградска 107, Загреб; 6. Стојчевић Наташа, Јазак; 7. Новаковић Милан, 22. августа 36, Срем. Митровица; 8. Зорица Тошић, Железничка 35/12, Батајница; 9. Лабаш Младен, Колодворска 15, Ориовац и 10. Борља Славица, Чика Мише Ђурића 59, Београд.

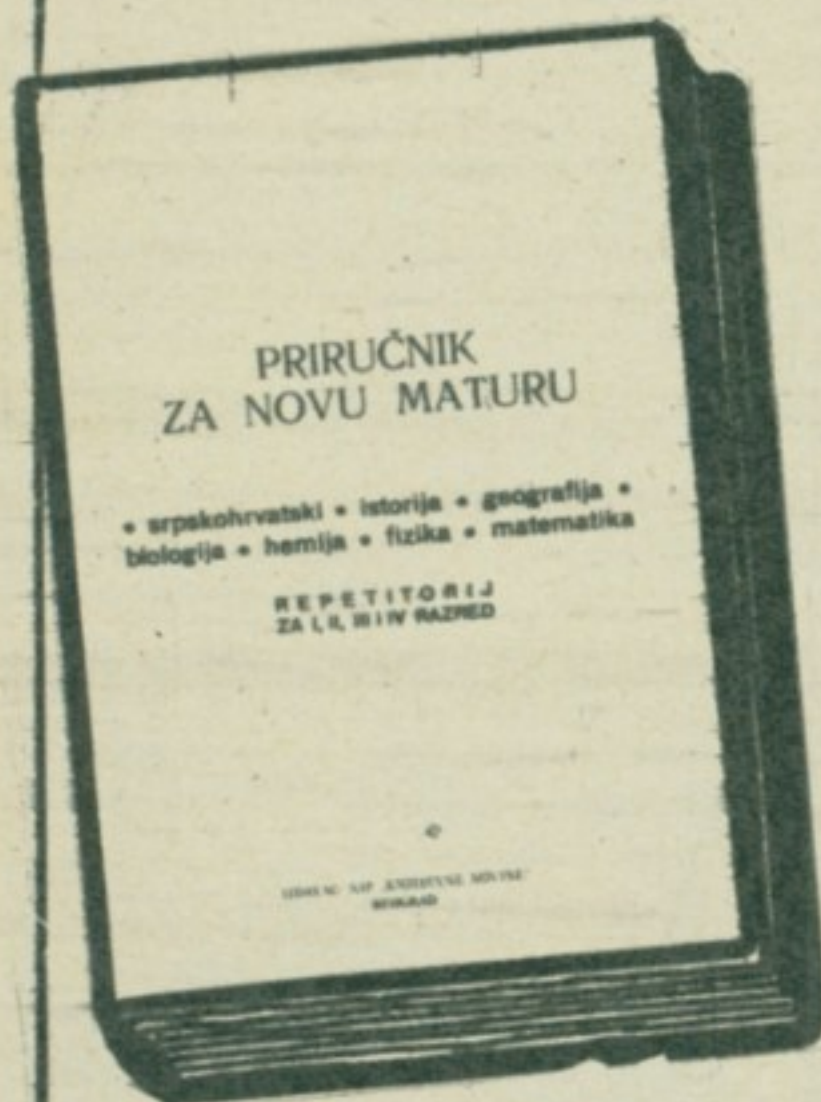
За оне који нису тачно решили КВИЗ дајемо одговоре: 1. Возило је тандем, 2. Њушка је псећа, 3. Мост је на Неретви, 4. Пиле се тера узвиком иш, 5. Део инструмента је тромбон, 6. Песникиња: Максимовић, 7. Глумац: Фернандел, 8. Јахач се зове покеј, 9. Народна ношња је са Косова, 10. Палата: Диоклецијана, 11. Највећа топионица је у Бору, 12. Илијаду и Одисују је написао Хомер, 13. Трака је магнетофонска, 14. Не, 15. Нобелову награду за мир добио је Кинг, 16. Столица служи за одела, 17. Сат је обичан, 18. Стихове је написао Гундулић, 19. Морски коњ је сисар, 20. Хартија се добија од целулозе, 21. Полицајац је енглески, 22. Црево је танко, 23. Знак је мерцедесов, 24. Милена Дравић, 25. Куварска вештина је кулинарство, 26. Птице певачице не пливају, 27. Скакаоница је смучарска, 28. Језеро је Охридско, 29. Погон ракете је млазница и 30. Највиши део цамије је минарет.

хумор

— Од када је био у Европи не може да се ослободи извесних навика!

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

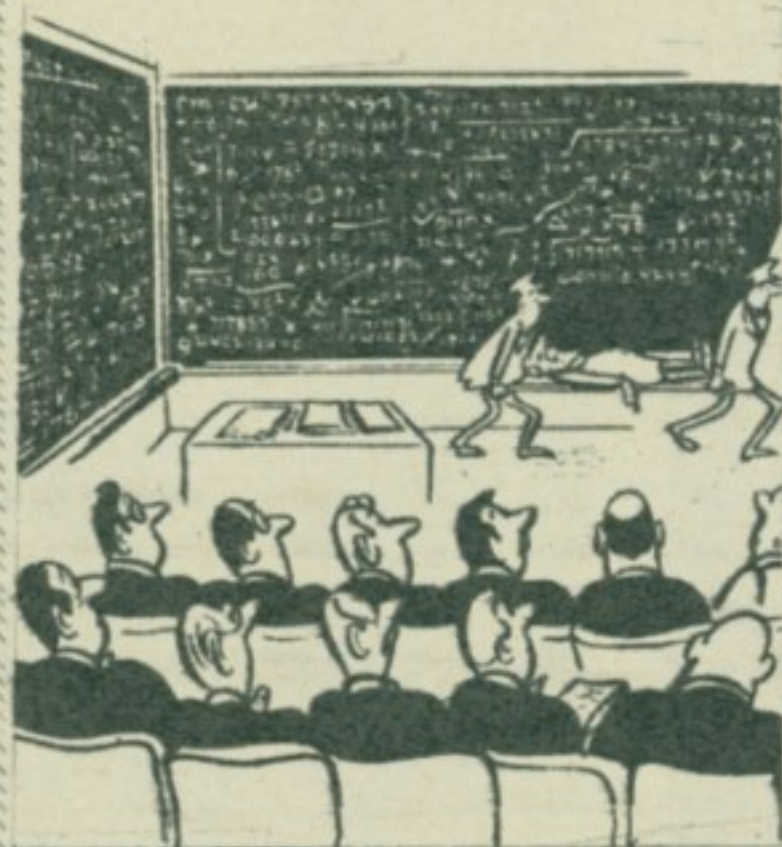

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

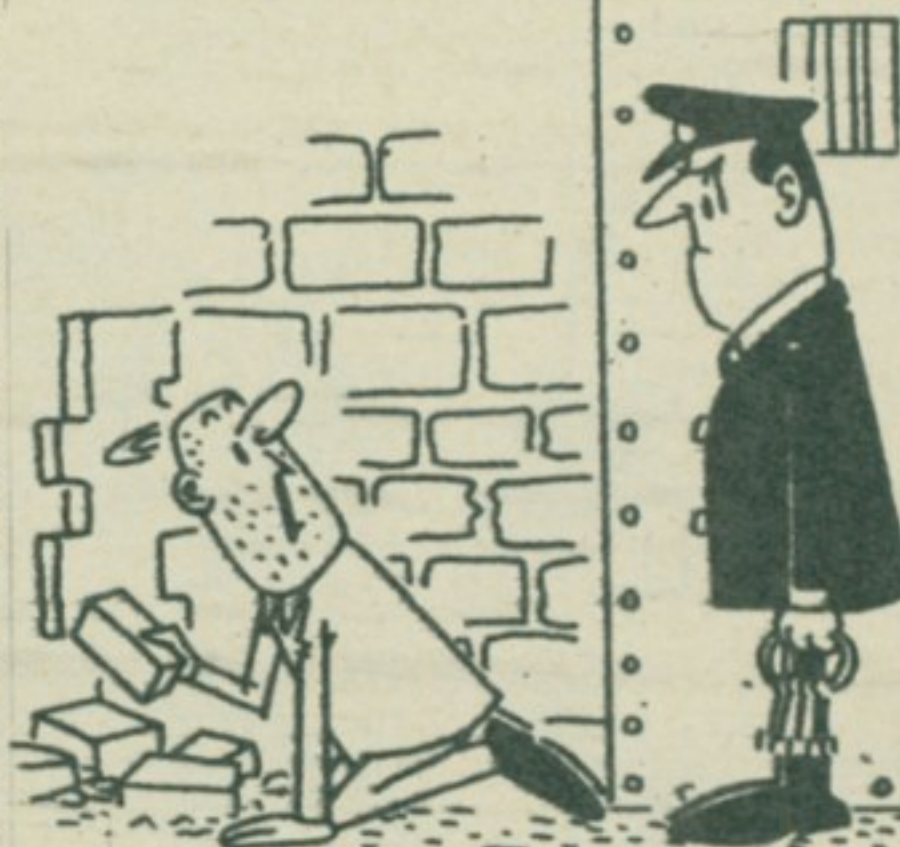
НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ И МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поужећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

НОВИ ПРИРУЧНИК ШТЕДИ ВРЕМЕ И ТРУД МАТУРАНТИМА!

БЕЗ РЕЧИ

— Само зазиђујем рупу која је била у зиду!

7
дана
увек
с вама

**ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА**

Мач наводи на насиље
(Грчка пословица)

ПОСЛЕ ВИКЕНДА

ЛОПТИЦА - СКОЧИЦА

ХУЛИО КОРТАЗАР

ИСТИНА О КУРИПУРИЈУ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Према мишљењу неких научника Индијанци су стигли у Америку из Азије. Али, Атахоро је швргнуо нешто друго

— Мислите на тај начин што бисмо одали другима где се налази Курипури? — упита Карсвел. — Али, заиста би било тешко ћутати о овом изванредном проналаску.

— Верујем вам. — осмехну се Атахоро — Само, кад следећа експедиција буде пошла да нас тражи, неће нас наћи, а вама ће се смејати. — Бели људи згледаше се запрепашћено а онда Ромеро рече Атахору:

— Како је то могуће?

— Једноставно! Али, о свему томе чућете на крају разговора. Видите — наставио је научник — ми се сусрећемо само са онима које желимо да видимо. Наш савет је допустио да ви будете упућени у тајну али то не значи да нећемо предузети нужно обезбеђење...

Преци са Сатурна

— Зашто не летите у васиону? — упита практични Фотерел.

— Ми то и чинимо — одговори Атахоро, не само са играчкама које ви називате летећи тањир. То ми употребљавамо кад желимо да видимо како тече живот на овој нашој Земљи.

— А где сте успели да продрете у васиону? — упита Карсвел.

— Па, стигли смо до вечерње звезде коју ви зовете, чини ми се, Венера — одговори Атахоро — па онда до велике црвене звезде која је звезда рата, и ви је зовете тако... Марс, а отишли смо и до планете у другим системима звезда.

— Ипак, опет ме чуди да нисте заузели Земљу, — понови Карсвел.

— Немамо потребе — објасни му Атахоро — имамо доста простора изван Земље. Јер, неки становници Америке пре упада конквистадора нису рођени на Земљи.

— Како? — узвикнуше три бела човека углас.

— Индијанци су према мишљењу неких наших научника дошли из Азије у Америку, и то у не тако давној прошлости — узвикну Гарсија.

— Не, наши преци су дошли са оне звезде која има прстен.

— Са Сатурна? — запрепасти се Карсвел.

Гарсија, Укајали се понаша врло чудно — узнемирено рече Карсвел.

— За све је крив тај Курипури... осмехну се Гарсија.

— Колико ја знам овдашњи Индиоси тако називају ђавола — упита Карсвел.

— Па, тако нешто. Ја, наравно, не верујем у заповешно биће Курипурија...

— Погледајте! — прекиде га Карсвел. — Водич као да је добио напад жуте грознице. Укајали, шта је с тобом, — и у три скока високи белац нађе се крај несрећника.

Индиос се тресао као прут. Ништа не говорећи показивао је у правцу истока. У следећем тренутку заколута очима и паде као свећа на земљу. Карсвел који је био лекар опипа му пулс:

— Мртав је! Умро је од чистог страха!

Трећи белац Едвард Фотерел, који је до тада ћутао, показа према истоку, као малочас несрећни Укајали и упита:

— А како ви, господо, тумачите ово?

Чудна љубовка

Гарсија и Карсвел погледаше у том правцу и остадоше запањени. Примичала им се чета коњаника. Били су то високи људи, бронзане боје коже, а јахали су дивне беле коње. На себи су имали одећу древног народа Инка који је пре Колумба насељавао ове крајеве Јужне Америке.

Кад су пришли на неколико корака, вођа коњаника ослови белце на језику старих Инка. — Срећом, спремајући се за ову експедицију Ромеро Гарсија је пуних пет година учио овај стари језик, па је разумео питање придошлице.

— Шта траже бели људи у земљи Курипурија?

— Истражујемо овај предео Марањона и намеравамо Амазоном до његовог ушћа — одговори Гарсија.

— Кад белац зна наш језик, требало би да зна и да сте давно изишли из подручја Марањона. Сада сте у земљи Курипури. Наречење гласи да три бела човека пођу са нама.

Личи на сан

— Шта кажеш на све ово — упита Карсвел Фотерела кад су остали сами у једној просторији. Ћутљиви Фотерел само одмахну руком, а Ромеро Гарсија одговори уместо њега:

— Направили смо велико откриће, нехотице наравно!

— Да! Само има једна ситница — треба преживети, вратити се читав натраг у цивилизацију и саопштити фантастичну новост — турско при мети Карсвел.

— Е, то ће већ теже ићи — изјави Гарсија.

— Био си у праву — обрати му се Карсвел — као што малочас онај рече, Курипури није никакав ђаво. То је последња држава Инка коју шпански освајачи — конквистадори — никад нису успели да заузму. Тако нешто се одавно сумњало и многи научници и истраживачи су је тражили...

— И погубили главе као што ћемо и ми — промрмља Фотерел.

— Хајде, Еде, остави се тих мисли — покуша да га охрабри Карсвел — није све баш тако црно како изгледа. Шта кажете о достигнућу...

ма научника Курипурија, Личи на сан!

— Фантастично! Знају све што и научници 80-тих година XX века, а вероватно и још више.

— Електрицитет, трансплантација срца, нуклеарна енергија, да човеку стане дах! — поброја Карсвел.

— Летећи тањир су за њих играчке — љубоморно примети Фотерел.

— Ипак, мене чуди нешто друго — продужи Карсвел — становници Курипурија знали су пре нас за многе проналаске и имали у рукама разна оружја. Зашто онда нису кренули и освојили нашу планету?

У том тренутку у просторију је ушао вођа коњаника. Обратио се Гарсији речима:

— Треба да вас одведем до нашег највећег научника који ће вам дати нека објашњења.

— Зашто и данас употребљавате коње за јахање када имате на располагању много бржа и боља средства, — упита Гарсија водича док су јахали у правцу југа

— Волимо природу — осмехну се водич. — Али, све ће вам објаснити мудри Атахоро.

Тешко је ћућати

Минут касније већ су били у научничкој соби. Карсвел је тврдоглаво остао код свога питања о освајању Земље па га је Гарсија пререо.

— Не треба да вас чуди што не освајамо овај свет — погледао је Атахоро у Карсвела. — Видиш, странче, раса белаца уништила је царство Инка, али не и нас. Ми смо наставили да живимо у нашем неприступачном свету. Током времена постигли смо да знамо колико и најнапреднији људи на Земљи а понешто и више. Ми смо овде безбедни, а и ви сте. Немојте се плашити да ћете доживети нешто рђаво од нас. Не, ми ћемо вас пустити да се вратите, али нам ви не можете нашкодити.

— Зна се да су преци Арапа, који су такође имали своју високу цивилизацију, такође дошли са Сатурна — Атахоро то рече а 3 белца изненада осетише као да су у густој магли.

— Тачно, са Сатурна — одговори Атахоро.

— Ако сте ви заиста таквог порекла — упита Гарсија кад се мало прибрао — како то да нисте могли да се одупрете Шпанцима који су били примитивно наоружани?

— Ту долазимо до суштине ствари — одговори Атахоро. — Слушајте пажљиво! Када неко стигне на туђу планету — мислим да ви тако зовете звезде које не сијају сопственим сјајем — онда тај неко не може собом да донесе све што зна, а још мање да све створи на новој и ненасељеној планети. Осим тога, први досељеници желели су после високе цивилизације да се врате природи и резултат је очигледан.

— Да, да! — постајало је јасно Карсвелу — Шпанци су наишли на високо цивилизоване Инке који су ипак били неопремни да им се одупру!

— Ни данас не желимо да ратујемо! Задовољни смо свим што смо постигли. Људска раса на Земљи не треба да нас се плаши — објасни Атахоро па ућута.

— Колико се белих људи и истраживача срело са вама? — упита Карсвел.

Два услова

— Па, од Пизаровог доба до данас, врло мало. Можда двадесетак особа, не рачунајући вас. Али, нико им није веровао, а они који су полазили нарочито да нас траже нису нас нашли.

— Зашто? — упита Карсвел.

— Први услов да нас неко пронађе јесте да ми то хоћемо, а други да положај две звезде буде такав какав је био кад смо стигли први пут на Земљу.

— Којих звезда? — упита Фотерел.

— Сатурна и Марса — одговори Атахоро. — Обе планете морају да буду у непосредној близини црвене звезде у оку бика.

— Алдебарана — промрмља Гарсија.

— Алдебарана? — обрадова се Атахоро — то је арапска реч! Зна-те ли да су преци Арапа, који су такође имали своју високу цивилизацију дошли такође са Сатурна? — Да, али откуда би ви то знали! Бели људи мисле друкчије... — Атахоро то рече а три белца изненада осетише као да су у густој магли.

Нестаде лик Атахоров и све око њих. Само се још кратко време чуо ехо Атахорових речи. Магла се полако развије и они се погледаше пренеражено. Карсвел, Фотерел и Гарсија стајали су крај тела мртвог Укајалија, на истом оном месту где је пао.

☆☆☆

Зурили су један у другог неко време не верујући својим очима. Изненада Укајали поче да се миче. Онда нагло седе, протрља очи и рече:

— Биће добро да сада пожуримо. Ускоро ћемо стићи до Амазона. Немамо више чега да се бојимо!

— Зашто? — упита Карсвел док је пицао Укајалијев пулс који је радио као и нормално!

— Не морамо да се плашимо Курпиурија. Треба да прође више месеци док поново добије снагу! — одговори Укајали и пожури путем кроз дунглу.

Тројици белца је било јасно да су били сведоци једног четвородимензионалног догађаја...

Господар мамута

ПЛОЧА ЗА ВАС

СУПЕРГРУПЕ

Најзад се и код нас појавила плоча на којој су снимљене хит-композиције најпознатијих поп-извођача. Грамофонска компанија Полидор направила је изврстан „коктељ“ композиција многих светских поп-певаца и група. „ПОВРАТАК КУЋИ“ холандског ансамбла ГОЛДЕН ИРИНГ прва је композиција на „А“ страни, а затим следе: „ПРОСПИ ВИНО“ — ЕРИК БЕРДОН АНД ВОР, „СЕКС МАШИНА“ — ЏЕМС БРАУН, „ХЕЈ ЦО“ — ЏИМИ ХЕНДРИКС, „АУТОПУТ“ — ФЕТ МЕТРИС и „УЗМИ КОЛА“ — ЏОН МЕЈОЛ. Прва композиција на „Б“ страни плоче је „ПОСЛЕ ПОНОЋИ“ — ЕРИК КЛЕПТОНА, а остале су: „ШУМСКО ДЕТЕ“ — ЏИМИ ХЕНДРИКС, „АКО ИГДЕ ПОСТОЈИ ПАКАО, ТРЕБАЛО ЈЕ, ПОРЕД СВЕГА ДА СТИГНЕМО“ — КЕРТИС МЕЈФИЛД, „ЗОВИ МЕ, НЕВАЉАЛКО“ — ЏЕМС БРАУН, „МОРАЈУ ДА МЕ САЊАЈУ“ — КЕТ МАДЕР и ОЛ НАЈТ ЊУСБОЈЗ и „ГЛЕДАЈ МЕ, РАЗУМИ МЕ“ — ХУ. Плоча је СТЕРЕО, у продукцији РТБ. Одличан коктељ. Цена је 41,30 дин.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА 3+3 ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

ОД СЛЕДЕЋЕГ БРОЈА ЗАБАВНИКА НЕ ПРОПУСТИ НОВУ ЕНЕРГОИНВЕСТОВУ НАГРАДНУ ИГРУ!

За два месеца је 8. март — Дан жена. Шта ћеш поклонити мами за њен празник? Предлажемо ти да учествујеш у Енергоинвестовој наградној игри 3+3 и тако за своју маму, сестру или другарицу — старију од 18 година, освојиш награду — путовање у Москву и Лењинград, обилазак Ермитажа, највећег музеја на свету, а у исто време за себе добијеш један леп спортски реквизит — скије, санке или клизаљке!

Сваке недеље извлаче се двоструке награде — три путовања у Москву и Лењинград и три спортска реквизита!

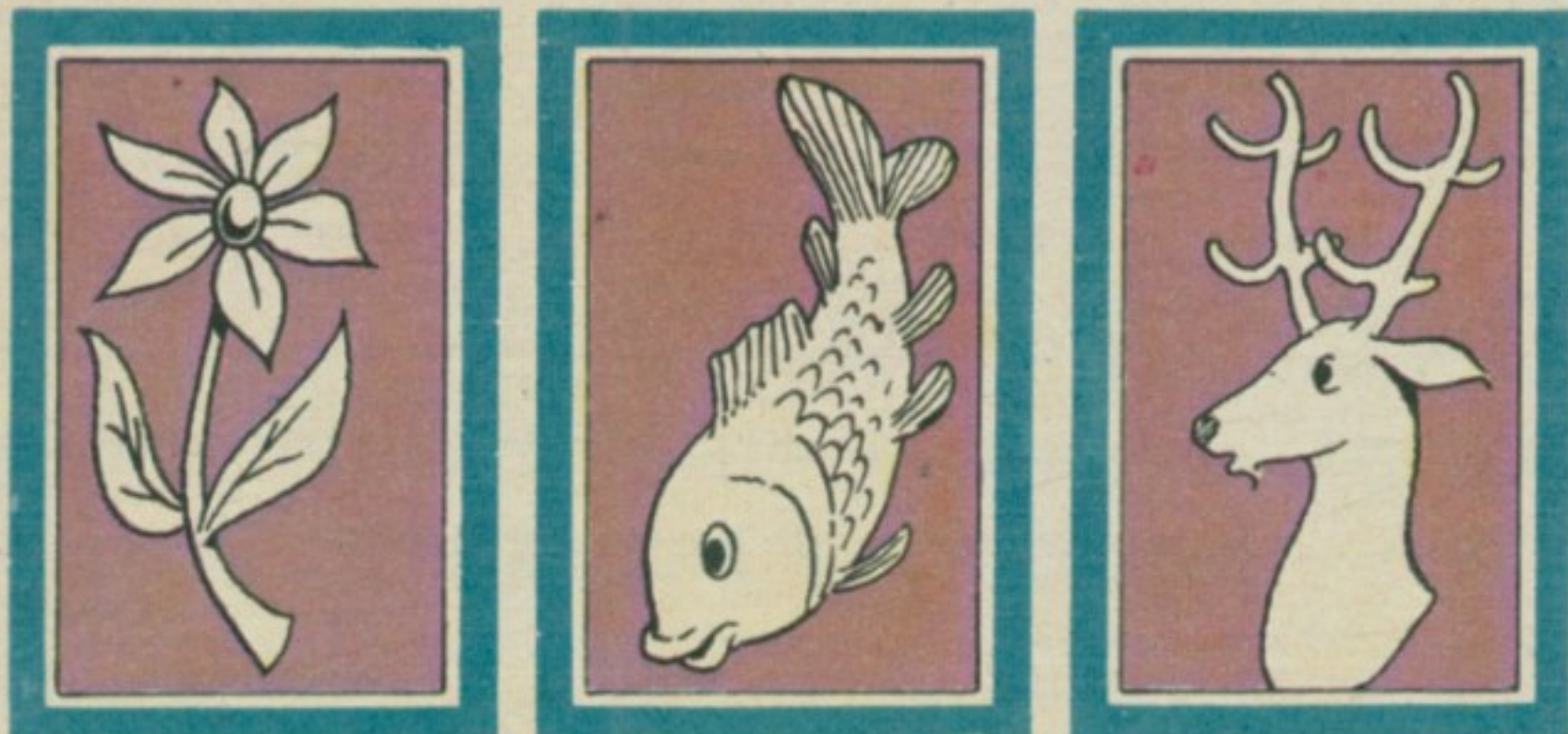
Нова наградна игра зове се „Бирамо маскоту за 1973.“ и траје 8 недеља. Ваш нови познаник дечак Читко, кога вам данас први пут представљамо на слици десно, приказаше вам у сваком броју Забавника на великој илустрацији по један производ Енергоинвеста који ви треба да украсите што лепшим цртежом. Место на производу (у кругу), где треба да дође цртеж, обележено је стрелицом.

У левом доњем углу на овој страни у сваком броју Забавника налазиће се три незавршена цртежа, увек друкчија (данас објављујемо пробне). Учесници игре сваке недеље изабирају један од три објављена цртежа, онај који им се највише свиђа, и боје га по својој жељи у најразличитије шаре (темпером, воденим или дрвеним бојицама) и шаљу на адресу: Енергоинвест — за квиз — 71001 Сарајево.

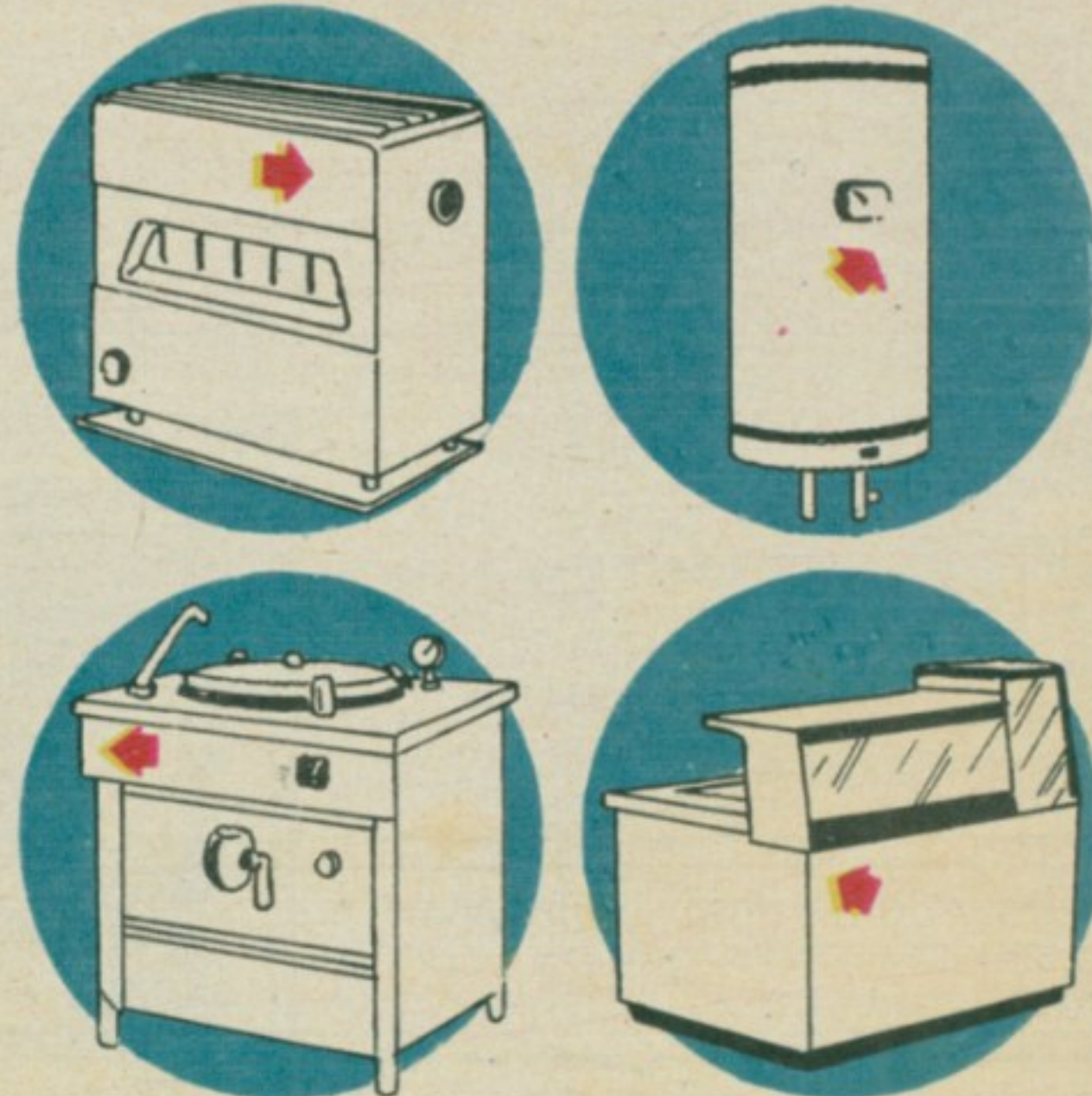
Награде се извлаче сваке недеље на тај начин што се прво издвоје дописнице са цртежом за који се одлучио највећи број читалаца, па се од њих бирају три најлепше обојене.

УЧЕСТВУЈТЕ ОД ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ У НОВОЈ НАГРАДНОЈ ИГРИ ЕНЕРГОИНВЕСТА!

Сваки учесник, ако жели, има право да и сам црта предлог маскоте као што су ова три пробна цртежа која данас доносимо и која не учествују у игри. То може бити цвет, риба, птица или нека друга животиња, предмет и сл. Такве цртеже шаљите у запечаћеној коверти на адресу: Енергоинвест — за квиз — 71001 Сарајево, и то најкасније до 20. овог месеца. Специјална комисија прегледаће све цртеже и изабрати најбоље које ће објавити и посебно наградити.

На крају игре између свих дописница на којима је цртеж за који се одлучио највећи број читалаца изабраће се маскота 1973! Овај цртеж наћи ће се као украс на новим производима Енергоинвеста.

Сви учесници игре који су обојили и послали баш тај цртеж, добиће значку Енергоинвеста!

УЧЕСТВУЈТЕ ОД ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ У НОВОЈ НАГРАДНОЈ ИГРИ ЕНЕРГОИНВЕСТА!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 16 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Волим забавну и народну музику, рукомет, ноге и друге спортове. **Маринко Кресоја**, уч. II-7 СШУП, 21208 Сремска Каменица.

Дописивала бих се и мењала салвете. **Мила Митровска**, Вардарска 10-5/4, 18000 Ниш.

Имам 15 година и желим да се дописујем с вршњацима широм наше земље. Бавим се спортом. Волим поп музику и саставе „Дип Парпл“ и „Сантана“. Скупљам значке и марке. **Златко Лаврић**, Б-40 Домка II/6, 56223 Борово.

Желио бих да се дописујем са младима широм наше земље. Имам 16 година и похађам гимназију. Волим спорт а највише кошарку. **Драган Курјачки**, Буре Јакшића 5, 21480 Србобран.

Желим да се дописујем са дјевојчицама и дјечацима широм Југославије. Имам 13 година. Скупљам разгледнице, салвете и моделе. **Штефица Бужанић**, Будманијева 11, 41000 Загреб.

Желела бих да се дописујем са младима из Југославије и иностранства од 14 до 19 година. **Вера Лазаров**, Вука Караџића 69, 21327 Госпоњинци.

Имам 15 година и желим да се дописујем са младима из Југославије. СССР, В. К. О, г. Ленинград, ул. Гоголе 23-2, **Розенфелд Татолне**.

Имам 18 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Навијам за „Првену звезду“. Скупљам плоче и разгледнице. **Милош Иванковић**, Трг Б. Радичевића 17, 21205 Сремски Карловци.

Желела бих да се дописујем са младима широм земље. Имам 16 година. Волим забавну музику и скупљам разгледнице. **Марта Флекс**, ул. 13. јули бр. 10, 24400 Сента.

Имам 15 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Скупљам поштанске марке. **Josip Duić**, 2 Hamburg 11, Wincklerstrasse 15, Deutschland.

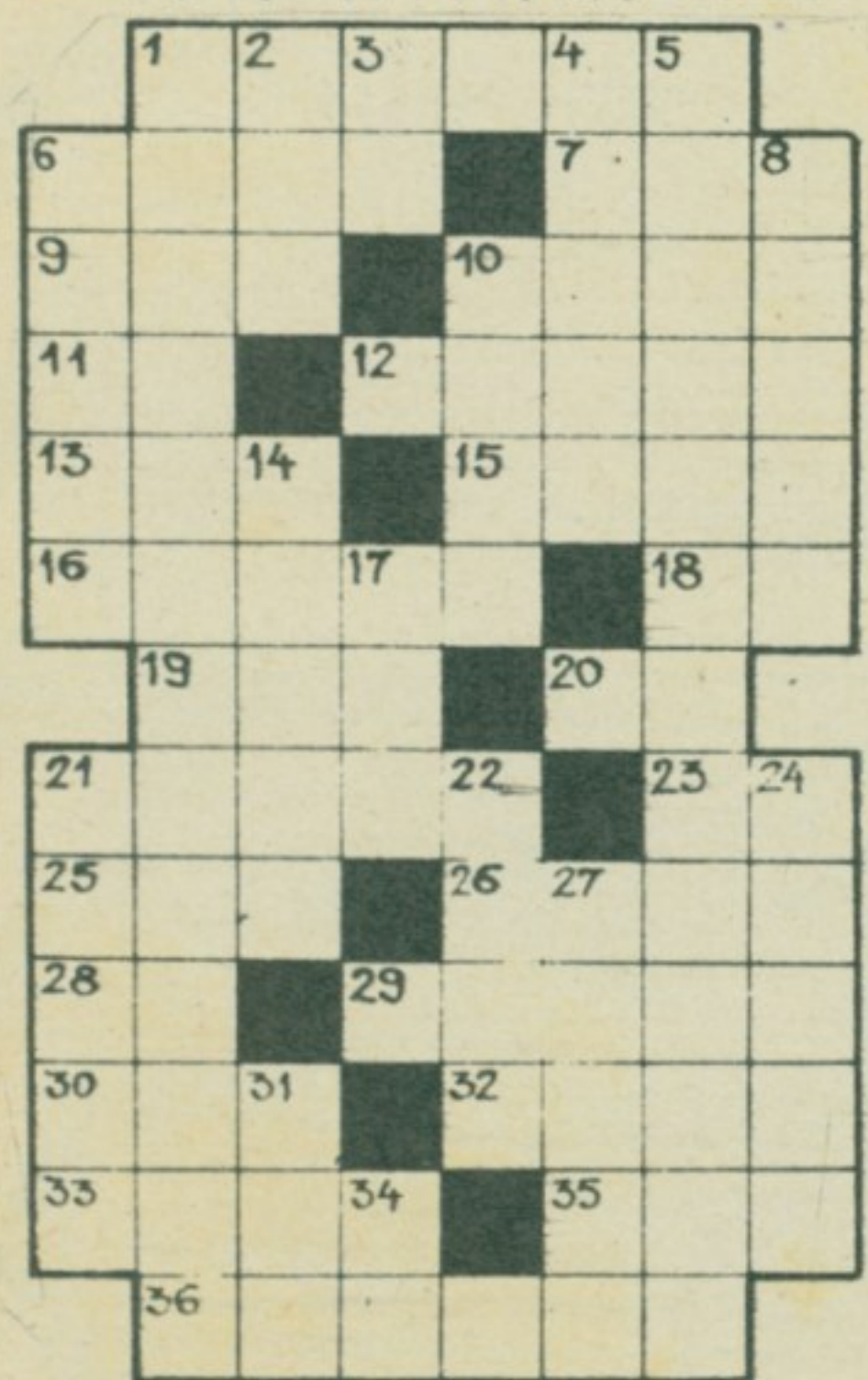
Имам 14 година. Желела бих да се дописујем са младима из наше земље. У писму молила бих фотографију. **Вања Вучковић**, 11 нова 37, Вишњичка бања, 11060 Београд.

Ученица сам II разреда осмогodiшње школе. Свирам виолину, а скупљам салвете, разгледнице и честитке. Волим Кићу Слабинца и Љупку Димитровску. **Ведрана Куленовић**, Моше Пијаде 10, 78300 Приједор.

* укршшене речи *

Водоравно: 1) град у Херцеговини; 6) врста египатског памука; 7) део животињског тела; 9) ноћна птица грабљивица; 10) туга; 11) иницијали презимена и имена војвођанског комедиографа („Честитам“); 12) почетак трке; 13) наш познати скакач удаљ (Миљенко); 15) место у Срему; 16) град у Македонији; 18) предлог; 19) алкохолно пиће; 20) јуначки спев; 21) дрвена плоча којом су обложени доњи делови собних зидова; 23) страна мушког име; 25) и један и други; 26) карика; 28) слово латинице; 29) породица градитеља виолина из Кремонне у Италији; 30) обор; 32) покрајина у Грчкој; 33) покрајина у Индији; 35) староримски поздрав; 36) део говора изречен у живом темпу.

Усправно: 1) позоришни комад Берна Брехта; 2) стара мера за тежину; 3) зачин јелу; 4) површина на којој је нека биљна или животињска врста распрострањена; 5) осврт на прошлост, изложба прошлог деловања; 6) подземна железница; 8) домаћа перната животиња; 10) срам; 14) чехословачка новчана јединица; 17) назив; 21) песник; 22) врста тканине; 24) народни ритмички музички инструмент; 27) полуострво код Дубровника; 31) скраћеница италијанске радио-телевизије; 34) скраћеница једне академске титуле.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) вал; 4) ока; 7) наклоност; 10) ено; 11) Спа; 12) ог; 13) боа; 15) Ис; 16) „Нора“; 18) Лидо; 20) гас; 21) Ена; 22) креја; 25) ага; 27) сри; 29) бал; 31) Пиранделло; 34) уз; 35) Кан; 36) за; 37) смет; 39) осар; 41) так; 42) Ика.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милош Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству валути: DM 52.— \$ 14.— £ 78,40.— Sfr 61,60.— Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централна 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ЗАВЕСЕ КОЈЕ НЕ ГОРЕ

Чуо сам да се завесе у позоришту праве од неког материјала који уопште не може да гори и то ми се допало па бих те молио да ми кажеш нешто опширније о томе.

ДРАГИША УСКОКОВИЋ,
Ниш, Мишићева 5

Азбест је минерал састављен од дугих танких влакана, која се могу „чешљати“ као вуна. Због својих физичких особина — савитљивости влакана и отпорности према ватри — азбест има веома широку примену. Употребљава се за израду ватрогасне опреме, за позоришне завесе, разне филтере, њиме се облажу аутомобилске кочнице, затим се примењује код бродских турбина и млазних мотора, у електроници, хемијској индустрији и грађевинарству.

КЛУБ ЗОРАНА ЛЕКОВИЋА

Драги Забавнице,

Желимо да јавимо читаоцима „Политикиног забавника“ да смо у Пожаревцу отворили **КЛУБ ЗОРАНА ЛЕКОВИЋА**. Нека нам се јаве сви они читаоци који

ZORAN LEKOVIĆ

желе да се учлане у овај клуб. Шаљемо читаоцима Забавника много поздравља и фотографију са аутограмом Зорана Лековића.

КЛУБ ЗОРАНА ЛЕКОВИЋА — ЗОКИСТА, Вардарска 30/15, 12000 Пожаревац

КИЈАВИЧАВИ ЈУНАЦИ

Друже уреднице!

Молим вас, прочитајте фантастичну причу „Вешала за доктора“ из 1040. броја Забавника. Видећете да је стварно фантастична по броју грешака које се у њој налазе.

ОБРАД ТОДОРОВИЋ,
Б. Кидрича 22, Београд

Осим тебе, Обраде, и други читаоци су нам упутили сличне кр-

тике и примедбе. Али, није у питању грешка. ЧИТАЊЕ ОВЕ ПРИЧЕ ЗАБРАЊЕНО ЈЕ ОНИМА КОЈИ БАР ЈЕДНОМ У ЖИВОТУ НИСУ ИМАЛИ КИЈАВИЦУ! — пише у поднаслову ове приче а њени „фантастични“, кијавичави јунаци с разлогом говоре: дећу, пржиб, ди капи итд. уместо: нећу, пржим, ни капи.

ЈАВИТЕ СЕ, ДРУГОВИ!

Драга редакцијо!

Желио бих да ми се јаве другарице и другови који су учествовали на РЕПУБЛИЧКОМ ТАКМИЧЕЊУ ИЗ ГЕОГРАФИЈЕ И ИСТОРИЈЕ, 9. маја ове године у Жабљаку, на коме сам и ја био.

ДРАШКО ПОПОВИЋ, ученик школе у привреди „Вуксан Ђукић“, 84205 Мојковац

НЕОДРЖАНА РЕЧ

Драги уреднице,

У Забавнику од 9. VII 1971. прочита сам да Вишиња из Загреба мења салвете за разгледнице. Ја сам послала салвете али она мени није послала разгледнице. Није лепо што није одржала своје обећање.

МИРЈАНА МАТИЋ, ученица IV разреда, Пут ЈНА 22, 24000 Суботица

РАДИО — АМАТЕРИ

Драги Забавнице,

бавим се радио-аматерством, па бих желео да читаоце Забавника који се баве радио-аматерством позovem на сарадњу, а првенствено оне који се баве телефонијом.

ПРЕДРАГ ЈОВАНОВИЋ,
Николе Крже 1/12,
11300 Смедерево

ДЕВОЈКА СА СЛИКЕ

Драга редакцијо, Молим вас да ми пошаљете адресу ове девојке на слици. **ТОМИСЛАВ БОЛИЋ**, Симе Матавуља 66, Нови Сад

Њена адреса је: Дом „Михаило Ступар“ — за Милену, Синђелићева 48, 14000 Ваљево.

ПРИЧА О СПОРТИСТИ

Илија ПЕТКОВИЋ

ИЛИЈА ПЕТКОВИЋ
ЈЕ КАПИТЕН
ОФК БЕОГРАДА —
НАЈБОЉЕГ КЛУБА
У ПРВЕНСТВУ
ДРЖАВЕ 1970/71 —
И СТАНДАРДНИ
РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ.
РОБЕН ЈЕ ПРЕ
25 ГОДИНА У
КНИНУ.

"ПЕТКО" —
ТАКО ГА ЗОВУ
ДРУГОВИ И
НАВИЈАЧИ,
ПРАВИ ЈЕ
ПРЕДСТАВНИК
АТРАКТИВНОГ
ФУДБАЛА.
ВИРТУОЗ С ЛОПТОМ,
НЕУМОРАН ДРИБЛЕР.
КАД СЕ РЕШИ
ДА НОСИ ЛОПТУ,
НИКО МУ ЈЕ НЕ МОЖЕ
ОДУЗЕТИ.
У СТАЊУ ЈЕ ДА САТИМА
ВЕЖБА, ЖОНГЛИРА
С ЛОПТОМ,
ЧАК И
ОБУЧЕН
АКО МУ
НЕКО
ДОБАЦИ
ЛОПТУ...

ЈЕДНУ ОД НАЈСТАРШИЈИХ
СВОЈИХ ПАРТИЈА
ДАО ЈЕ НА УТАКМИЦИ
ЗА КУП НАЦИЈА У
БЕОГРАДУ СА
ФРАНЦУСКОМ.
ТАДА ЈЕ ОДУШЕВИО ЦЕО
СТАДИОН. БИО ЈЕ ТО
ФУДБАЛСКИ ШОУ НА
СВЕТСКОМ
НИВОУ.

ВИШЕ ОД СВЕГА
ПЕТКОВИЋ
ВОЛИ ДА
ПОСТИГНЕ ГОЛ,
АЛИ И ДА
ДРУГОМЕ
ПРИПРЕМИ
ШАНСУ.

ПОШТО ДУГО ДРЖИ ЛОПТУ И ВОЛИ
ДА ДРИБЛУЈЕ, ЧЕСТО ОКУПИ ОКО
СЕБЕ НЕКОЛИКО ИГРАЧА. НЕУ —
СТРАШИВ ЈЕ, АЛИ ЗБОГ
ТОГА ЈЕ ДВА ПУТА
ДОЖИВЕО ДА МУ
ПРОТИВНИЧКИ
ГОЛМАНИ, НЕХО —
ТИЦЕ, СЛОМЕ
НОГУ.

КАО ЧЛАН ОФК БЕОГРАДА
И ДРЖАВНЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ
ОБИШАО ЈЕ СКОРО ЦЕО СВЕТ. АЛИ,
НЕ САМО ТО : ПОЗНАТ ПО СВОЈОЈ
АТРАКТИВНОЈ ИГРИ
У ЈУЖНОАМЕРИЧКОМ СТИЛУ,
БИО ЈЕ ПОЗВАН ДА КАО
ГОСТ ИГРА У
ЧУВЕНОМ УРУГУВАЈСКОМ
ПЕЊАРОЛУ.
У МОНТЕВИДЕУ ЈЕ
ОДУШЕВИО ПУБЛИКУ.

Н. Круљевић
1971.